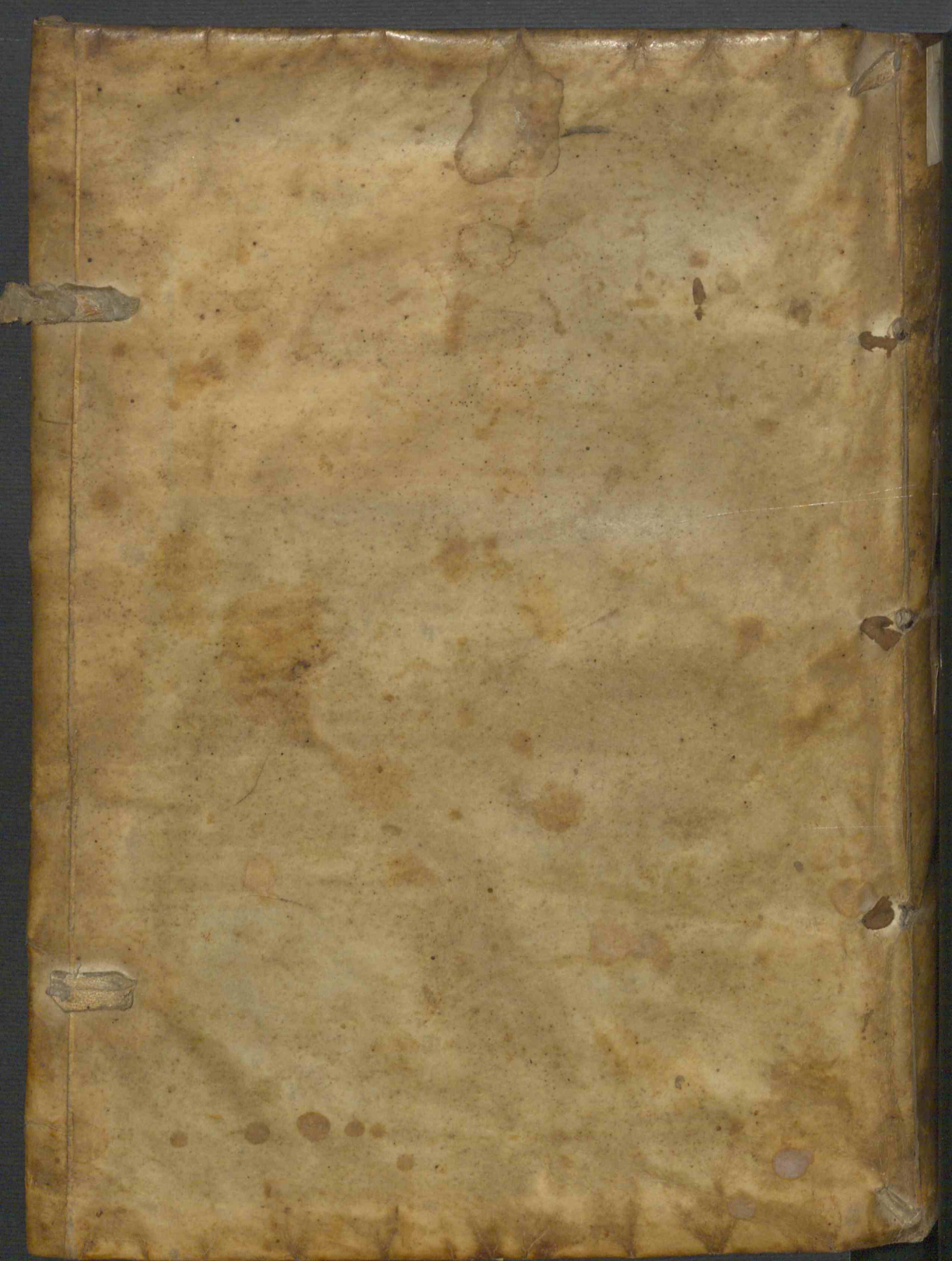

8

866-
868.

Handwritten text on a torn paper fragment, possibly including the number 1.

Handwritten text in Hebrew script on a rectangular paper fragment, oriented vertically. The text is partially obscured by a tear and a small white patch.

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 866-68.

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header, written in a cursive script.

Handwritten text in the upper middle section of the page, possibly a date or a short note.

69

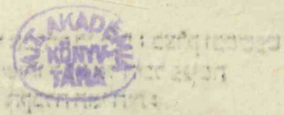

ואתה הקורא

וצדקה תהיה לנו כי נוציא לאור תעלומות חכמה
שערי צדק: אחרי כי אוד לנו בספר שערי אורה הנדפס
בברפה: ותחשוב לנו לצדקה: ובעדקת חזה את
פנימו: כי תבין ותדע סוד הקבלה: באשר הבא
לטהר פתחין ליה: ושערים לא ננעלו: סולם מוצב
ארצה: וראשומניע השמימה: ומעשה מרכבה:
שאו שערים על ראשיכם: וצדק צדק תרדוף: הפוך
בהוה פוך כה דכולא ביה: באו שערי בתודה: אז
תנין לשון: פתח לי שערי צדק אבאבה אודה יה:

נאס הרופא ולאלו

יעקב מרקריאה

מספר הספר: 1000
תאריך היציאה: 1910
מחלקת הספרים

אוי להם לבריות מעלכזן פסוק זה ועל זה נאמר מפני הרעה נאסף הצדק וזהו שאמר התורה זאת התורה אדם כי ימות באוהל וגומר

ונחזור לכוננות פסוק זה השער ליד דוד צדיקים יבאו בו כלו צריכי אנו לבקש שע' שבו נכנסו ליד דוד יתברך מאחר שארבע מתיצות מקפות סביב להיכלו

ונאמר מאחר שבאו אברהם יצחק ויעקב תקנו כל המרכבות עליונות ותחתונות התיצונות החוץ והפנימית בפנים ונמצא אברהם ויצחק קשרו המרכבה התיצונות בחוץ על ידי ישמעאל ועשו ונקשר מרכבה הפנימית על ידי יעקב וכשבא יעקב שלם בלי שמץ דופי מזוקק שבעתים זקוקים על ידי שרת וחנוך ונח ושם אברהם יצחק ויעקב הוא השביעי עליוהם נאמר כסף צרוף מזוקק שבעתים ונמצאת מטתו שלימה לפיכך בחר בו השם שהיה קו האמצעי וכלל הטהור את הטהור וינתן טהור על הטהור ואז מצא לו יוד חלק בכבראותו וסי' כי יעקב בחר לו זה ישראל לסגולתו וזהו חלקו שיצא לו בכל העולם וזהו סוד כי חלק יוד עמו יעקב חבל נחלתו וגומר וסוד ויוצא אותו החוצה וגו' ימצאהו בארץ מדבר יוד בדרך יתחננו וגומר ומאחר שבחר ביעקב שהוא אמצעי בקו האמצעי נעשה יעקב כסא שלם להשם יתברך כי אברהם ויצחק לא נקראו אלא כסאות האברים וסימן אלדי אברהם אלדי יצחק ואלדי יעקב ועל זה נאמר את יודו האמת וידוד האפריך והסוד שנים עשר שבטים נגד שנים עשר שמות המצטרפים מן השם המיוחד יתברך והפסוק מבריו ואומר כל אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת אשר רבר להם אביהם יוברך אותם ואז

נעשה יעקב כסא שלם למרכבה כלומר כסא הנוף ולא כסא הארץ כי לא שחיה שכינה למטה עד שבא הרגל הרביעי כלומר במנוחה אלא לפי שעה אפילו בימי משה רבינו עליו השלום ועל זה נאמר במשך היובל המת יעלו בהר

ואחר שידעת זה דע כי כמו שבחר ייביעקב משאר האומות כך בחר בציון מן הארצות לשכון בירושלים מן המקומות וכמו שנפל לכל שר ושר חלק בדוד הפלגה מן הגוים והארצות כך עלה חלק יייתברך מן הגוים יעקב ומן הארצות ארץ ישראל ומן המקומות ירושלים על זה נאמר כי שמך נקרא על עירך ועל עמך וכמו שיעקב באמצע האבות כך ירושלים באמצע היישוב ועל זה נאמר זאת ירושלם בתוך כל הגוים שמתיה וסביבותיה ארצות נמצא סוד ארץ וחוצות מבור ועל זה נאמר את יוד האמרת וידוד האפריך נמצאת למד סוד ויוצא אורג החוצה שאין לאברהם שורש ומקום אחיזה נראה אלא בחיצונית ובקליפות הנקראות עולה לפיכך תחלת מילה לאברהם סוד מילה וכשנעקר אברהם ממקום נטיעתו חזר הקדוש ברוך הוא ושתלו במקום פנימיה וסימן ואקה את אביכם מעבר הנהר וגומר ושמו העיקר הגדול היה כי הוא סוד פנימי מחדרי תורה

ואתרי שידעת זה דע כי יוד יתברך שם יוד הגדול יתברך נקרא ביעקב ומאחר שירש יעקב ירושת יוד יתברך הגדול הודיע יוד ליעקב באותה שעה יכנס בו כשיצטרך לבנס בחדריו מה שאין כן בכל אומה ולשון ועל זה נאמר מגיד דבריו ליעקב חקויו ומשפטע לישראל לא עשה כן וגומר ומניין שהשם יתברך הודיע ליעקב לבא לשער שבו יכנס להיכלותיו כתיב ויפגע במקום וילך

וילך שם ויהלם והנה סולם מוצב ארצה •
יהיה יודע מלכות יד' ד' יתברך ולא היה
יודע באיזה שער יכנס לה הראהו השם
יתברך דרך הכניסה מניין דכתיב ויהלום
והנה סולם מוצב ארצה וגומר והנה יד' ד'
נצב עליו ויאמר הנה ראה השער שיכנס
בו לסולם שכתוב בו והנה יד' ד' נצב עליו
ומה כתי' אחריו ויקץ יעקב משנתו ויאמר
אכן יש יד' ד' במקום הזה וגומר זה שער
השמים • והנה זכה יעקב להשיג השער
שבו יכנסו לחצרות יד' ד' יתבר' בכתוב זה
השער ליד' ד' צדיקים יבאו בו • ומאחר
שהשיג זה השער זכה ליכנס לשנים עשר
גבולי אלכסון שהם סוד עולם עליון
ותחתון והכל מתאחד בסוד שלשה עשר
מדות שהתורה נדרשת בהן וסוד שנים
עשר שבטנים שהם שלשה עשר • וסוד
שנים עשר הדרשים שהם שלשה עשר
בסוד העיבור •

ודע

כשנא יעקב והשיג מקום
השער עלה עד רום הסולם
מה שלא זכו ולא השיגו אברהם ויצחק כי
אברהם ויצחק הגיעו עד מקום הכתפים
זהו סוד מתחת זרועות עולם • ולא עלו
יותר ואלמלא זה לא היה לזרעו של יעקב
קיימא בין האומות בין ישמעאל ועשו •
ואינם הכתפים נקראין במותי ארץ •
והסוד הגדול אלדי אברהם אלדי יצחק •
אבל למעלה מהם ואלדי יעקב • קי
האמצעי העולה עד אחיות הכתר • זאת
קומתך דמתה לחסר • אבל למעלה
ושדיך לאשכולות • וסוד ירכיבהו על
במותי ארץ • ואתה על במתימו תדרוך •
מעונת אלדי קדם ומתחת זרועות עולם •
ויגרש מפניך אויב ויאמר השמר • וישכון
ישראל בטח כדד עין יעקב • ולא עין
אברהם ויצחק לפי שאברהם ויצחק הם
זרועות והם מתוהה לפי שבהם נאחזים
ישמעאל ועשו ושבעים כתרם • אבל

יעקב שזכרה להשיג השער ולעלות על
דרך הסולם ונאחז בקו האמצעי עד רום
מעלה עד אין סוף דרך הצואר • לפיכך
כאברהם ויצחק כתיב מצרים שא
עיניך ימה וצפונה ותימנה ומזרחה • וכן
ביצחק • אבל ביעקב ופרצת ימה וקדמה
וצפונה ונגבה • והוא נחלה בלי מצרים •
ולפי שאין שר מכל שרי האומות עולרה
לאותו מקום • ועל זה נאמר כי יעקב בחר
לו זה בודאי ישראל לסגולתו • וכתיב אז
רחעננו על יד' ד' בודאי ודורכבתיך על
במותי ארץ • והאכלתיך נחלת יעקב אבין
נחלת יעקב ולא נחלת אברהם ויצחק •

ואחרי

שהודענוך אלו הכללים דע
כי סוד השער הזה שזכרה
יעקב והשיג • הוא הסוד הספירה
העשירי הנקראת

שכינה

וסימן וישכון ישראל בטח
כד' עין יעקב • וכשהשיג
יעקב זה השער שהוא סוד השכינה
הנקראת צדק • אז הכתוב מכריז ואומר
פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה לך
וגומר • כי יעקב בחר לו זה ועד איה
מקום אבא עד המקום שנקרא צוואר אבא
בסאודהיה • כי יעקב בחר לו זה והו
סוד ואני בצדק אחזה פניך כלומר מאחר
שזכיתי לפצא השער אזי אכנס לראות
פני המלך •

ואחר

שידעת זה דע כי זה השער
שבו נכנסים להשיג ולראות
פני המלך יתברך • הוא סוד ייחוד
בוראינו יתברך • והוא סוד הברכה שממר
השם יתברך לאברהם לפי שכל מיני
השפע והאצילות הנמשכל מעדן העירון
שנקרא כתי' דרך התפארת הנקרא נרד
כולן נכנסין בכריכה העשירי שהיא סוד
מלכות • ועל זה כתיב נאחזים אברהם
ויצחק • ויי' יתברך מסר לאברהם הכריכה
הזאת שיתברכו בו כל האומות והם שאמר
ואעשך

ואעשך לנו גדול וגומר והיה ברכה * מאי והיה ברכה כלומר כך אני משרה השכינה שהיא הבריכה * והיא הספירה העשירית שהיא מקבלת שפע מתשעה אספקלוריות המאירות * ואף על פי שספר לאברהם הבריכה לא מסר לו השער * וכן ליוצק לפי שהיה כספסולת ישמעאל ועשו * אבל יעקב שלא היה בו פסולת מסר לו השער כמו שביארנו * ומה שאמר יי' יתברך לאברהם ונברכו בך כל משפחות הארצה * הכל מבואר כי שבעים משפחות נאחזות באברהם ויוצק מלשון הברוך והרכבה * ואלמלא אברהם ויוצק אין לשבעי אומות אחיזה במרכבה והיו סוד שבעים פרי החג *
ואחר
 שירש אברהם הספירה לא ירש את השער עד שבא יעקב * ועל השער הזה נאמר באברהם מי העיר ממזרח צדק יקראחו לרגליו * והיו סוד שערי צדק *
ודע
 כי מזמן שידע יעקב השער זגטל המפתח אין לשום בריאה בעולם לכנס לשם יתברך * אלא על ידי יעקב ובניו כלומר עד שירגוירו והיו מהולים ויכנסו תחת כנפי השכינה * ובאזיה שער יכנסו בשערי צדק * ועל זה נקראים הגרים האמתים גירי הצדק * כלומר הגרים נכנסים להיכל ידוד יתברך על ידי שער צדק ושמו עקר זה * לפי שירש אברהם ספירת צדק * נקראים כל הגרים על שמו גירי הצדק * והסוד ונברכו בך נברכו ממש *

ואחר
 שידעת זה דע כי המדה הזאת הנקראת שער צדק שירש אותם יעקב מסר כל המפתחות שלה ביד בניו * והשער הזה יש לו שלשה עשר כפתחות שנים עשר לשנים עשר חדרים ומפתח הפנימית שהוא תשלום שלשה עשר מסר אורחו ללוי * והיו סוד ברכת כהנים שמשם הברכות

אברהם יצחק ויעקב וכל הנביאים לא זכו להשאר תמיד כפנים לא נכנסים ויוצאים ולא נשאר דירת קבע לפנים מן השער הזה אלא משה רבינו עליו השלום לבדו ועל זה נאמר לך אמור להם שובו לכם לאהליכם ואתה פה עמוד עמדי * והיו שאמרו כל הנביאים נסתכלו באספקלוריא שאינה מצוחצחת ומשרה נסתכל ב באספקלוריא המצוחצחת * והטעם לפי שנכנס לפנים מן השער הזה * ונכנס ב רשות וקבע שם דירתו * והסוד לא יוכל משרה לבא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן וכבוד ידוד מלא את המשכן * וקראו ידוד יתברך ונכנס ב רשות * ועל זה נאמר ויקרא אל משה וידבר ידוד לוי פאהל מועד וכתוב ואתה פה עמוד עמדי ומאחר שקבע דירתו שם לא פסק ועל זה נאמר ישקני מנשקות פיהו * ולפי שנכנס משה לפנים מן השער וקבע שם דירתו הורו רואר תמיד באספקלוריא המצוחצחת * אבל שאר הנביאים שלא היו דירתם קבע לפנים מן השער לא לפי שעה היו מסתכלין חוץ לבית שער והיו רואין אחורי מחיצה העשירית והיו אספקלוריא שאינה מצוחצחת * והיו סוד שמעו נא דברי אם יהיה נביאכם וגומר * לא כן עבדי משה ככל ביתי נאמן הוא * ככל ביתי ממש שנכנס וקבע דירתו לפנים מן השער * ונמצא נאמן ככל נכסי המלך שהם החדרים שנקראים ביתו של מלך ככל ביתי נאמן הוא *

שידעת זה דע כי השער הנקרא צדק אף על פי שירש אברהם הספירה לא ירש את השער עד שבא יעקב * ועל השער הזה נאמר באברהם מי העיר ממזרח צדק יקראחו לרגליו * והיו סוד שערי צדק *
ודע
 כי מזמן שידע יעקב השער זגטל המפתח אין לשום בריאה בעולם לכנס לשם יתברך * אלא על ידי יעקב ובניו כלומר עד שירגוירו והיו מהולים ויכנסו תחת כנפי השכינה * ובאזיה שער יכנסו בשערי צדק * ועל זה נקראים הגרים האמתים גירי הצדק * כלומר הגרים נכנסים להיכל ידוד יתברך על ידי שער צדק ושמו עקר זה * לפי שירש אברהם ספירת צדק * נקראים כל הגרים על שמו גירי הצדק * והסוד ונברכו בך נברכו ממש *

ואחר
 שידעת זה צריכים אנו להאיר נתיב לפנך בספירה הזאת הנקראת שער לידוד * ונאמר שאין כל אדם ראוי ליכנס דרך קביעות בשער זה זולתי ביאת עראי לכנס ולצאת * אבל לא ישאר תמיד דירת קבע כפנים אפילו

הברכות מתפשטות * ויוצאים לשנים
עשר חרדים של שנים עשר מפתחות
שבכל שבט ושבט * וזהו סוד כל אלה
שבטני ישראל שנים עשר וזאת אשר דבר
להם אביהם ויברך אותם איש אשר
בברכתו בירך אותם * וכשכא משה רבינו
עליו השלום וברך את ישראל הוריע בני
מפתח שחויא כולל כל המפתחות הוא
מסור ביד שבט לוי * כמו שאמר וללוי
אמר תמיד ואוריד לאיש חסידך * סוד
אורים ותומים הוא סוד כל השערים והנני
רום סוד אורה ויעקב איש תם לפיכך
אמר בתורה דבר אל אהרן ולא בניו לאמר
בה תכרכו את בני ישראל ושמו שמי על
בני ישראל ואני אברכם * ולפיכך אמר
הכתוב על כן לא יהיה ללוי חלק ונחלתו
עם אחיו ירוד הוא נחלתו ושמו העיקר
הגדול הזה כי השם יתברך כנדין נחלתו *

ואחר

שהודעתיו זה דע כי
אהל מועד שהוא סוד
השכינה שירש יעקב והוא חלקו ונחלתו
ירשוה לבניו לנחלת * ועל זה נאמר
ונתתי משכני בתוככם והייתי לכם לאדום
וכתיב השוכן אתם תוך טומאתם
טומאתם ממש * אשרי העם שכבת לו
אשרי העם שירוד אלדיו *

והנה

המדה הזאת ישרה מאר
פינות ולכל פינה ופינה בית קבול * ומכל
פינה ופינה נובעת מעיינות ברכה לעולם
ומשם ינק יצחק אבינו עליו השלום מאה
ברכות מיני שנתעשר * ועל זה נאמר
ויזרע יצחק בשנה ההיא וימצא בשנה
ההיא מאה שערים מאה שערים ממש *
ולפיכך ויברכהו ירוד * ולפיכך ויגדל
האיש וגומר * ולפיכך נתקנאו בו
הפלשתים ומלכים לפי רוב ברכתיו *
ואלו ק' שערים שמצא יצחק במה שנתברך
חס ק' שערים ומעיינו כ' סמיב שערי צדק
שששם יוצא ברכה ושפע ואצילות לכל

הנבראים על ידי ישראל * ולפיכך תמצא
באהל מועד מאר אדנים למאר הכיכר
כבר לארץ * ואין לך אדן בכולן שלא
היה בו בית קבול לעמוד * וסוד העמודים
ידוע בתוך הווים וסימן וז' העמודים *

והסוד קו האמצעי וז' יעקב ולפי שהוא
דרך שבו יתברך כל אחד ואחד מישראל
כמאה מיני ברכות ומיני שפע ואצילות *
צריך כל אחד מישראל לברך בכל יום
מאה ברכות כלומר כל ברכה וברכה יש
לה מעין ומקור ממה שהיא נשפעת
ונמצלת * ואם חס ושלוש יחסר לאדם
אחד ממאה ברכות בכל יום הוא פוגם את
כל התורה כולה * ונמצא מקלקל כל
הצנורות וסימן נפש רוח ונשמה ישרא
לויכהן * והסוד לבני לוי נתתי את כל
מעשר בני ישראל למעשר חלף עבודתם
וגמר וכתיב אל הלוים תדבר ואמרת להם
כי תקחו את המעשר וגומר * והרמותם
ממנו חרומת ירוד מעשר מן המעשר *

נמצא ישראל נותנים ללוי עשרה מכל
פאה והלוי נותן לכהן אחד מכל עשרה *
אם אין מאה לישראל * אין עשרה ללוי *
אם אין עשרה ללוי אין אחד לכהן *
ונתפרדה החכילה * ואין עוד כלי להריק
ברכה * ובדרך זה אם אין הנפש מברכתך
ברכות בכל יום * לא יגיעו מן המעשר
עשרה לרוח * וכשאינ הרוח מקבל עשרה
לא יגיע אחד לנשמה * והנה אנחנו
חייבים בכל יום לקשור הנפש ברוח
והרוח בנשמה והנשמה דבקה בידוד
יתברך * והסוד והיתה נפש אדוני צרורה
בצור החיים את ירוד אלדך * והו סוד
ברכי נפשי את ירוד וכתוב כל הנשמה
תהלל יה * ועל דרך זה אנו אומרים בי
כל אדם שאין ששלים בכל יום מאה ברכות
פוגם צורתו ומקצץ כנטיעות נפשו * ואין
לו על חסרונו ואינו נכנס בשערי צדק *

לפי שהאדנים לעמודים אינם מסודרים
ואין

שקראך ארזי וזוהו אברהם אבינו עליו
 השלום וכשתבין ענינים הללו
 יפרחו לפניך כמה שערי אורח ותדע
 ותשכיל מן פוצא דבר ותראה כובכל
 מקום שתמצא בתורה שם יוד כתוב אדני
 כי הוא סוד הספירה העשירית והיא
 אספקלריא שאינה מאירה והיא צריכה
 מאור משה שעליה לפיכך תמצא שאברהם
 תיקן לה מקום כפי שמתווק בדבר אמנם
 לא נקבע דירת קבע בקרקע עד הגל
 הרביעי ועל אותה שעה אמרה וצאתי
 קנחת עדי ערב פרה אשכ כי איתחיי
 שהוא סוד כי שמך נקרא על עירך ועל עמך

ואחר

שכאנו לך זה הדבר דע
 שהמדה הזאת נקרא
 בשיר השירים **בלה**
 כחתן יכהן פארצו וכללה
 תענה בליה אתי מלכנון בלה והוא כחתן

ודע

שכאנו לך זה הדבר דע
 שהמדה הזאת נקראת בכל מקום
תורה שבעל פה לפי שהיא בת זוג
 נקרא אצל היודעים סוד הלבנה ומעם
 שני ענינים הללו שוה לפי שאין ללכנה
 מאור בעצמה אלא מן החמה ואין
 לתורה שבעל פה עוקר אלא מתורה
 שבכתב לפיכך לא נתנה תורה שבעל פה
 בסני לכתוב שלא לקבוע לה מקום אלא
 על התורה שבכתב מפני סוד הנשיקה
 וזהו סוד טעם יסקני משניקות פיה והיא
 נכתבה אחרי כך גזירה שפא תשתכן תורה
 מישראל מפני השמות

והנני

דומז לאש וסוף שכל
 מקום דבר סוד תורה שבכתב
 אמירה סוד תורה שבעל פה זה היא
 הנאמר בכל התורה פולה וידבר יוד אל
 משה לאמר זה היא נאחזת בוזו צריכה
 שערי צדק כ א 2 כו

ואין האהל פרומה כסדר לפיכך אין
 השכיבה שורה על דבר פגום וזהו סוד
 אהל כל יצען בצעננים וכל יפע יתירותיו
 לנצח וכל חבליו כל ינתקו נמצא כל הגומ'
 מאה ברכות כאילו פרומ אהל ותקעו על
 מאה אדנים ואז מתברך במאה ברכות
 ולפי שמאה ברכות כנגד מאה אדנים
 למאת כבר וכולן נקובים נקב ספולש
 נמצא מאה חלונות של אורה פתוחים
 כנגד מאה ברכות והיודע זה יודע סוד
 תנומה וסוד תר ממאה שאם אין מאה
 אין תרי ממעשרות

ואחר

שהיארנו זה כי השעה
 הזה נקרא בכל מקום בתורה
אדני והוא היכלו של יידיה יתברך
 ולפיכך נקרא בו חמוד כי נה
 ידוד בכיתו חסיד והכן זה מאד ולפי
 שזו הספירה כנגד ארץ סודה דבר האיש
 אדוני הארץ בו ולפי שאדם הראשון
 גרם ונסתלקה ממנו למטה עד שבא נח
 והתירה שעה אחת ולא עוד אז נאמר נח
 נח איש צדיק חסים היה בדורותיו ארת
 האלדים התהלך וגומה וזהו סוד שעליו
 נקרא נח מלשון נחרה רוח אליהו על
 אלישע ויקרא שמו נח לאמר זה ינחמינה
 ונח מצא חן בעיני יידיה ויבן
 נח מזבח ויקח את ריח הניחוח

ויאמר יידיה אל לבולא אוסיה וגומה כל
 זה נעשה אף על פיכך לא נתברכה עד
 שבא אברהם וסיים להם סימן מקימות
 של ברכות ויבן שם מזבח ליידיה
 ויקרא בשם יידיה ואברהם אבינו עליו
 השלום תיקן עצמו ועשרה ימינו כסא
 למרכבה ושרתה עליו המדה הזאת
 ולפיכך נאמר והיה ברכה וכושנכנס
 לארץ וסיים מקומות לשכינה והתחיל
 לקרא בשם יידיה על שם הארץ שהיא
 חלקה ועל זה אמרו אל והאר פניך אל
 מקדשך הצאם למען אדני למען

החברת לכל יחסר הפזז והמדרג הזאת
לפעמים נקראת **אחרית**
הפסוקים והטעם לפי
הפסוקים וסימן וראית ארץ אחורית והסבין
טעם זה זכין והיה באחרית הימים נכון
זה הנהגות יורה בראש החרים
והכין הנהגות גדולה לבסוף כתיב כי מציון
תצא תורה וזהו עיקר הגאולה והתחלתה
לישראל ולפי שהשכינה תמיד עם
ישראל בארץ וכחוצה לארץ כתיב
השוכן אתם בתוך סומאם וזהו
שאמר רבן שמעון בן יוחי חביבין ישראל
שבכל מקום שגלו גרה שכינה עמהם
גלו למצרים שכינה עמהם גלו לבבל
שכינה עמהם והסבין סוד גלות
מצרים יבין סוד ועבתי בארץ מצרים
ולא אסר וירדתי מלך אסור כרהמים
וכהר סיני אסר למשה וירד ידו בענן
והיצב עמו שם ויקרא ואחר כך ויעבור
הדוד על בניו ויקרא ולפי שהשכינה
עם ישראל ואם הם צדיקים הרבה הוא
אם הבנים שמתה וכתיב ישמח אביו
ותגל וילדתו ואם הם ושלוש ישראל
חוטאים כעם לאביו ובן כסיל חונת אמו
וכתיב בן חכם ישמח אב ובן כסיל וכו'
וכבר הפזז משל לתינוק שמלכלך
הבגדים אמר המלך חבא פניקתו ותקנה
הצואה והסוד וכפשעכם שולחתי
אמכם ולפי שכנסת ישראל סוכלת
הליכלוך שעושים ישראל מה כתיב בתורה
כצד לך ומצאוך כל הדברים האלה
באחרית הימים ולפיכך ושבתה עד
ידוד אלהך ידוד אלהך
והנני פותח לך שערי אורה
דע לפי שנקרא המדה
הזאת אחרית אנו עתידין לחזור לציון דר'
תשובה והנהגות רומה המדה הנקראת
אחרית דביקה בקו האמצעי על

ידי תקות חוט השני והכחוב מצד
ואמר חוט השני תקות לאחיותך נאום
ידוד ושכנו בניס לבולס על פי התקנה
הקשורה באחרית קשורה בישראל
ולפיכך ושכנו בניס לבולס וכל תקנה לשון
קוים חובן רמות על ידי יסוד הפנימי
כבניינה של יחזקאל וקו שלשים
באמה וקוה כתיב וזתיב בכניאת
האחרונות וקו ינטה על ירושלים
והמבין עוקרים גדולים יבין סידתה וזה
בכל מקום ועל ידי התקנה נחזור עד קו
האמצעי וקו ינטה על ירושלים
והמדה הזאת נקרא לפעמים
ארון הברית הידוע סוד זה יודע
הוא סוד הלוחות שמונה
בארון והוא סוד הנה ארון הברית ארון כל
הארץ זאת נקראת ארץ יסוד נקרא
ארון כל הארץ כודאי ובהיות הרלוהות
בארון אזי שכינה שרויה בישראל נחלת
עולם ובכל מקום שהולכים הם נחלתו
של מקום ואינם יכולין להפרד ממנו
לעולם ואין שם גט בריתות והוא סוד אמת
ספר בריתות אמנם אשר שלחתי
ואת נהרי כתיב אח כך ואראה כי על כל
אודות אשר נאפה משובה ישראל
שלחתי ואתן ספרי בריתות אליהם הם
ושלום זה היא מלכות ירבעם שאין לה
חזרה וכן מלכות שומרון אבל יהודא
שהיא סוד כנסת ישראל והשכינה
שורה בירושלים וביהודה על ידי דוד
לפיכך אמר הפסוק זה ולא יראה בנדרה
אחיתה יהודה ותלך ותזן גם היא
וזהו סוד איזה ספר בריתות אמנם וגומ' **כ**
ושמור העיקר הגדול סוד ועי יהודה
תחזור שומרון אבל לא תחזור למלכו לפי
שספר בריתות נתן לה השם על המלכות
וזהו סוד ועשית אותם לגוי אחד בארץ
פחדו ישראל ומלך אחד יהיה להם ולא
יהיו לשני גוים ולא יחזו לשני ממלכות

עוד ועבדי דוד מלך עליהם ודועה אהרן
יהיה לכולם והבין זה מאד והטעם לפי
שהכתוב שכתב ה' לנכנס ישראל ונתן
אותם מלכי יהודה ושומרים אותה בקדש
הקדשים ועל ישראל שקבלו התורה והלוח'
והנביאים בארון נרמקטרו ספירות
בעשייתם כסוד הכוחות הנתנונר בארון
שעשי ישראל ולפיכך על ישראל
נתאחדו כל הספירות ואלמלא לא קבלו
תורה מלבטה אין לספיר יהוד מלמעלה
לפי שמקומה של שכינה היה בארץ התי'
וזהו שאמר בכ"ר עיקר שכינ' בתחונים
היתה ואם אין עוד קו האמצעי מתפשט
למטה לרא עמקו השכינה אין שם
עוד ייחוד כלל כי בהיות השכינה
שלא במקומה למטה אין שם ייחוד אמת'
והנה כשנברא העולם היה קו התפארת
למעלה מושך שפע למטה למקו השכינ'
ואז היו השמים והארץ נאחזים וזהו סוד
ויכלו השמים והארץ וכל צבאם מלשון
חזן וכלה ותרגום ואשתכללו כלומר ה'
התחחונים נעשו מרכבה לעליונים ה'
ונבנסים אלו עם אלו ומתחברים יחד אז
אלו עם אלו ואז ה' יתברך אהר בעולם
בשלם וכשבא אדם הראשון וקלקל
הצנורות כסתלקה השכינה ונתפרדה
החבילה ונמצא חורבות העולם עד שבא
ישראל וקבלו התורה שבכתב וז"ס קו
האמצעי והמשיכה למטה ותקנו ארון
דוגמא לשכינה ונמצאת על ישראל ידוד
אהר וישמו את זהו סוד ידוד וכתוב
מי כעמך ישראל נוי אחד בארץ וזהו סוד
מה תעשה לשמך הגדול כביכול על ישראל
נעשה ידוד אהר והסוד שתי הלוחות
הנתונות בארון והמבין סוד זה יבין כמה
היה כח קיבול תורה והסוד מן השמים
השמעת דין ארץ יראה ושקטה וכריב
השמים כסאיה הארץ היום רגלי וכתוב
מקום רגלי אכבד והמבין הדברים

העיקרים הנדולים שרמזנו יבין טעם נ
שמך נקרא על עירך ועל עמך וסוד
הקרא לי איש ולא תקרא לי עוד בעלי
ונומר והסוד ואירשתך לי בצדק ונמר
וסוד כי ידוד אלהיך בקרבך ודוד לא
אבא בקרבך בקרבך ממשי וסוד בקרבך
קדוש לא אבא בעיר ומה שאמ' לא אבא
בירושלים של מעלה עד שאבא בירושל'
שלמטה וחמבין זה יבין סוד גניזת הארון
והסוד והשימותי ארץ מקדשיכם וכה
שאה' זל אעכ' שהן שוממין בקדושתן הן
עומדים לפני פני שהארון והברית ארון
כל הארץ והלוחות שם ננחזים וזהו סוד
ארון כל הברית ארון כל הארץ הכל רמז
ומבואר למי שתנן בזה השם יתב' דעת'
והמדה הזאת נקראת לפעמים :

אלהים

והנני רומז המדה השמינית'
נכתבת ידוד ונקראת אלהים
שהיא סוד גבורת ידוד והיא המטבת
הדינין למטה וממנה נאצלת מדת הגבורה
הנקראת בכל מקום אלהים והמבין סוד
אלהים יבין סוד בראשית ברא אלהים
איזה ראשית אמר בענין נאמר אלהים
צבאות ומן הגבורה נאצלת מדת הדין
לה'וד ועז' אלהים צבאו וכשישתכללו
כל הספירות העליונות מצד ההסד ויריקו
על העשירית נקרא ידוד וכשישתכללו
מדת הדין והגבורה ויריקו בס נקרא גם
הוא אלהים ומלשון כי שמי תקבנו ו
וענינים הללו עמוקים עוד מהם תכנס
לסוד שאמר תורה בראשית ברא אלהים
כי מלת בראשית כולל כל מיני ראשית
כל אחד לפי עניינו ומלת אלהים גם היא
כוללת שבפסוק בראשית כל שם אלהים
שנוכר בתורה כל א' לפי עניינו וכשאמר
תורה בראשית ברא אלהים רומז'
לחתפשטית בנרה מהכמה כי משם
מתחיל שם אלהים בעולם הדין והנה
באינה ראשית לז' ספירות רומז לבראות
העולם

עול המלאכי ושאר כל העולמו ומפלו ת
הנקרא ראשית ונקראת אלהים וכשתבין
זה תזכר להבין כל מה שד' זל במלך
בראשית שאמ' אין ראשית אלא חכמ' ה'
אין ראשית אלא תורה אין ראשית אלא
ישראל ושאר כל הדברים שנקראו ראשית
ותבין מה שאמ' כי בזכות משה נברא
העולם שנ' וירא ראשית לו כי שם חלקת
סחוק ספון והכל נגזו בנגיז התורה והכל
מבואר למי שיש לו עינים לראות כי ס'
הנגלות יכנסו בעלי עינים לנסתרות וסי'
הפזו זה במשמיו כספ' וגו' וא' התבונן
כי בזמן שמדת מלכ' ות נקרא אלהים היא
בשעה שמדת מלכו' מתמלאת מן הגבור'
סוף ידבר בכל מקום היא נקרא ע' ש הדבר
שהי' מתמלאת ממנו וסי' עץ הדעת טוב
ורע' ואתה שמור העיקר זה הגדול לכל'
מקום התורה שהמדה הזאת נקראת ע' ש
הדבר שמקבלת ממנו ע' ש כי שמי בקרבני
לפי' ב' ישראל טהורים וצדיקים מסלאת
אות' אספקלרי' שעליה שכולם הם צנורות
תרי' מצות' ואח' וישראל נטיס מן הדרך
הישר והוטאים ומטמאין עולם אזי היא
מתמלאת מאותן דברים החיצונים שהם
צורות העבירי' ואז נקרא ח'ב מלאה דס'
וכתי' מלאתי משפט צדק ילין ברה ועתה
מרצחים סוף דבר אינה ריקני לעולם או
מלאתי משפט' או מרצחים וזו שאמ' זל'
מיוס שחרב בית המקדש' אע"פ כן שר'
מיתות בטלו דיניהם לא בטלו' מה טעם
או צדק או מרצחים ושמור עיקר זה ממנו
חובל לחשיג כמה מה המקיים מצוה
ומטהר עולם וזוכר ומזכר את הרבים
ומדרבים' בדרך ישרת' או אותן העובים
עבירה ומטמא עולם והוטיא ומחטיא עד
יגיע היכן כח העושה חטא ופנס בכנסת
ישראל' וזהו כעס לאכוו כן כסיל ומימה
ליולדתו' כן חכם ישמח אפ' ובן כסיל
תות אמויובשעיעכם שולחה אפסם וסוד

בני חכם לכך ישמח לבי גם אני וסוד ויש'
כסא לאם המלך ושמו' עיקר זה מה שכת'
אם הבנים שמחה וסוד ישמח אביך ואמך
ותגל יולדתיך ואחר שביארנו לך העיקרי'
האילו הגדולים ידע כי המד' הזאת נקרא' ז'
ע' ש' והטעם לפי שממנה יבא השפע
לכל הנמצאות שבעולם והיא המפרנסת
לכל הנבראות' וממנה מקבלת כל כרייה
כח וקיל' והעמידה יוחיים ופניסה לפי שהו'
שער לכל הספירות' ואין צד בענין בעולם
לקבל משאר כל הספירות כלום אלא על
ידה וסוד ובה יוצא מפרץ להשקות את
הגן עד הגן הוא מקום השפע והאצילות
והיניקה' ומשם ולמטה הוא עולם הפיוד
כך ממלכות ולמטה יתפרדו כל הנבראים
למיניה' ויקבלו השפע והכח כל אחד ואחד'
לפי מינו מקבלי' ממדת המלכות כל אחד
מקבל שמחה וקיום וחיים ממנה איש לפי'
אכלו ולפי מינו לפיכך נקרא מדה זו שר'
שיש בה די פרנסה וחיים וקיום ועמידה
לכל הנמצאים שבעולם ולא חסר כל ברה'
והכל יונקים ממנה' וזהו שאמ' ב' בחגיגה
בשם מי שאמ' לעולם די כלומר בסד' הזא'
יש דינותיקון ועמידה וקיום לכל הנמצאים
לכל אחד לפי עניניו יזא' הסדה שהנביא'
מתנבאים עז' תיקון וישראל עושים רצונו
של מקום אז יבוא כל הצינור' מלמעלה
אליה במילוי שלם' והבריכות נשפעת
בישראל תחלה ומשם ואילך הפריכות
נמשכות לשאר כל הנבראים הנמצאות
שבעול' איש לפי מינו והרמיון ענין השד'
שהתינוק יונק ממנו' ואח' חוטאים
ומכעיסים אזי הצינורות נפסקו' מלמעלה
ואין ברכת נמצאת נבראים' והסוד אאות
לנו קטנ' ושד' אין לה מה נעש' לאחותינו
ביום שידובר בה' אם חומרה נבנה עליה
טירת ככף' מלובן העליון ואם דלת היא
דלה היא נצור עליה לוח ארז ולא עץ ארז
אני חומה ושך' כמגדלות אני עזה כמצו'
ואזי

אז

ושדי כמגדלות כנגדלות **אז** היא בנינו
 כמצוא' שלו' הכל רוכז במוק הזה יואחו
 טמא ושד' את המקדש וההיכל ומכניסין
 בה את כחות הטומאה אז במדה הנקראת
 שדי' מכניסין באתו מקום כחות הטומא'
 הנקראת שדים מקטב שיד צהר'ים ישליו
 אהלים לשודדים' או ילאו' שעה אזי היא
 טומא' המקדש לא האמינו מלכי ארץ וכל
 יושבי תבל כי ברא צר ואר'ב בשערי'
 ירושלים' כי לא יוסף יבא כד ערל וטמא'
 ונס הנילוים ורוח' הטומאה אעביר' מן
 הארץ' התכונן רוח' הטומאה והשדים
 נקראים רוחות כמו שאמ' כתנינה וכמרה
 מקומ' והסוד הלא כי קר'ים לדוד' כשוד
 משדי יבא' יסוף דבר כשנפסקה יניקת יוד'
 משד' אזי היא שרודה' ולפיכך נקראת
 אספקלריא שאינה מאירה אפי' מעצמה
 אלא מן השפע' הבא אליה מן הצנירות'
 והנה בשעה שנתמלאת נקרא שדי' יוש
 בה לכל העולם די' ואחו' יפסקו הצנירות
 אזי שוד נמצא' ולפיכך נקראת אספקלרי'
 שאינה מאירה מעצמה אלא ע'י אות יוד'
 כשנקר' שד' יתהנה כל הנביאים לא פכנסו
 בתוכה אלא הגיעו עד בית השער' והיא
 דית' הפרוכ' שער' הגיעו הנביאים ואחר'
 רואין מה שרואין' והיו שומעין קול לדוד'
 צבאות' ית' במראה הנבואה' ולפיכך אין
 הדברים מתבררין להן' לפי שהוא מתיצרה
 עומדת לפני' וז' מראות הצובא' אשר
 צבאות' אהל מע' יע' נ' שמעו נא דברי'
 אם יהיה נביא' לדוד במרא' אליו אתודע
 בחלום אר'ב כי אכל מש' ע'ה נכנס בתוכ'
 והשיג תוך אספקלרי' מצוחצח' שהרי נכנ'
 לפני' ומאספקלריא שאינה מצוחצחת מה
 כתיב באברהם וירא אליו לדוד באילוני'
 משרא והוא יושב פתח האהל' כחם היום'
 ובמשה כתיב ויקרא אל משה' וידבר לדוד'
 אליו מאהל מעד לאסר' יולפיכך נבואות
 משה נברלת מכל הנביא' וכי כל הנביא'
 רואים מפתח האהול' ומשה ראה מתוך

האהל וזהו שאמ' שמעו נא דברי' אם יהיה
 נביא' לדוד במראה אליו אתודע בחלום
 אדבר בו יראה כן עבדי מש' בכל ביתי נאמן
 הוא וכבר ידעת כי ביתו של תפארת שד'
 וזהו אהל מו' עד לפיכך אמר הכתו למשה
 וירא אל אבר'אל יצחק ואל יעקב באל'
 שדי' ושמי יד' וד לא נודעתי להם כלו' ראו
 שמי יד' וד מתוך אל שדי ומתוך אספקלרי'
 שאינה מצוחצחת לפיכך לא נודעתי להם
 בתכלית הבאור' שלא השיגו אמתתי אלא
 אחר הפיוכת והסוד העמודים עם זאדנים'
 והמכין סוד זה מה שבארנו במדת שד'
 יבין סוד התקר' אלוה המצא' אם עד שד'
 חכרית תמצא' יס' וארא אל אברהם ושמי
 יד' כלו' פקח עיניך ותראה נפלאות אם
 תזכה תראה' והמדה הזאת נקראת
מטה והטעם הנה מטתו של שלמ' ה'
 ששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל' לפי
 שסביבותיה כל מיני מקטרגים ומשחיתים
 שבעולם וכמה מיני משחית' ופורענות
 סביבותיה וס' כשושנה בין החוחים ואת
 ירושלים בתוך הגנים שמתיה ארץ' והוצות
 ואחו' נוטה קצת האמצע כלו' מעץ החיים
 בתוך הגן הרי העלין שלה נאחז' בהוחים
 ומתקרעין' אבל בשעה שישראל הגונים
 ושלמים ועושים זבחיו שלמ' כהוגז אזי
 מתקיים הפסוק ונתתי שלום בארץ ואז היה
 מטתו של שלמה שלימה ודאי' **ודע**
 כי המטה הזאת היא ירושת יעקב
 אכיל' ע'ה לגמרי מכל לפי שהיה בכור שלם
 שנ' בני בכורי ישראל' לפיכך ירש יעקב את
 המטה הזאת ולא ירשה אברהם שהיה בו
 פגישת' ישמעאל' ולא ירש יצחק לפי שהיה
 בו פגישת' עשו שהוחז' והברקנים סביבות
 המטה זה עם שאר כחות ההיצוניות ושדי'
 האומירת' אבל יעקב שהוה שלם והוא
 באמצע ירש מטה זו שנ' בני בכורי ישראל'
 לפיכך חזרה לו מטתו זו בתהלת כריירו'
 של עולם' ולפיכך וישתחו ישראל על
 ראש המטה מה טעם' כתיב ויהי בשלם
 סכו

מצרי לארץ ישראל כנן ידוד בארץ מצרים
 לפיכך נתן ידוד יתב האחות והמופתים
 באותו שר הגדול שר מצרי כדי שלא יאמרו
 יש שר גדול במרום שאין השם יתב יכול
 לו לפיכך הד הכפתוה וירעשו הספי
 לפיכך אמרה התורה למען תזכור את יום
 צאתך מארץ מצרים כל ימי חיך כדי
 שנהיה שפטים שאין שרומושל בכל
 האומות שאין הקדוש ברוך הוא יכול לו
 וכתוב בכל אלדי מצרים אעשה שפטים
 לפיכך השם ית בעצמו עשה שפטים בכל
 אלדי מצרים שאין שום שר ומושל שיכול
 ואלא השם בלבד ולפיכך ועברתי בארץ
 מצרים אני ולא מארץ וכל אלדי מצרים
 אעשה שפטים אני ולא שליח לפיכך
 המכה בכמרות והמכה במזל טלה שהוא
 ראש יב מזלות והמכה בניסן שהוא
 ראש יב חדשים וכתוב שמוה אר חודש
 האביב פי אב יב והנה מצרים שהמיער
 הסמוך לארץ ישראל דרפו אחרי ישראל
 עד שהגיעו לים סוף וכשהגיעו לאותה
 מקום קבלה אותה מרה הנקראת ים סוף
 שהוא סוד ים הנקרא סוף המריגות בעשר
 ספירות והסוד ושתי אר נבולך מים סוף
 עד ים פלשתיים פקה עיניך וראה לפיכך
 נקרא המרה הזאת סופה כתיב ה' בסופה
 ונסערה דרכו סוד גדול רמוז סופה הוא
 סוף עשר ספירות וסימן סוף וסמך לה
 סערה מקו הבדיל התחומין וסימן וסביבו
 בשערה מאוד יועץ ית אויב מן השערה
 אשר בשערה ישופני והלך בסערו חומין
 ולפיכך בסופה ונסערה דרכו וז' שח' ל
 הקבה מדקדק עם הצדיקים כחוט השערה
 לפי שסביב הצדיקים הוא סוד השערה
 וסימן ידו אוהזת בעקב עשו והוא שער
 והוא מקום פירוד התחומין ולא יזבחו
 עוד את זבחהם לשערים לפי כשמת
 סופה עוברת בודקת בכל מקום שהיא
 מוציא שער קדקד שער מתהלך כאשמו

וכשהיא מוצאת רשעים מבטרת אותם
 מן העולם זהסוד בעבור סופה ואין רשע
 צדיק יסוד עולם כי הנה יב כאש יבא
 ובסופה מרכבותיו להשיב בחימה אפו
 וגערותו כגחלי אש ולפיכך תמצא ביציאת
 מצרים דרפו מצרים את ישראל עד הים
 סוף ומוס סוף נעשה להם הנס שהוא
 מקום הנסים ושם נפרע מן המצרים
 ונעשה הנס לישראל ימנך י נאדרי
 בכח ימנך י תרעץ אויב ימינו
 משקעת ומצלת אתכם והטעם מפני
 שנקרא סופה מפני שיש לה פנים ואחור
 בכדה אחת מבפנים רחמים מבחוץ
 פורענות וכך עתיד להיות באדום בשערה
 הגאולה שתבא לבער השער סביבותיה
 שזהו אדום שהוא שער משם ואילך
 יגלה קדקד שער למעלה כו ולא ישאר
 להם כלום מכחם לפטה יפקוד י על צבא
 הפרוס כמרו ועל מלכי האדמה באדמה כו
 מי זה בא מאדום וגו' ואז כתיב הרחיבי
 מקום אהלך ויגלה י בתער
 השכירה וכתוב אך אלרים ימחץ אויב
 קדקד שער מתהלך באשמו וכשלא
 ישאר שער בשעיר אז ועלו מושיעים בהר
 ציון לשפוט אר הר עשו אז והיתה ליי
 המלוכה ואז והיה למלך על כל הארץ
 ויס פלהמ ליי בעמלק מי זה בא מאדום
 וכמו שהיתה מלחמה מצרי שהיא מצרנית
 לארץ ישראל כך עתידה להיות מלחמת
 שעיר מצרנית לארץ ישראל כתיב והיה
 לכם פאת נגב ממדבר צין ע' אדום וזס
 וידו אוהזת בעקב עשו ולפיכ בימי צאתך
 מארץ מצרים אראנו נפלאות ואז יגלה
 קדקד שער וישוב עמלו בראשו ועל
 קדקדו חמטו יד לפי אומ בגאולה אחרינה
 כי הנה יב כאש יבא ובסופה מרכבותיו
 להשיב בחימה אפו וגערותו כלהבי אש
 וסמך ליה כי כאש יב נשפט ובחרבו אר
 כל כשר זהו כי ריוחה בשמים תרבי הנה
 שערי צדק 1 2 3 4 על

על אדום תרד • חרב ליי מלאה דם ימי
זה בא מאדום חמוץ בנדים מדוע אדום
ללבושיך • חרילך מבוארי סודו מופלאים
בענין תחומי ארץ ישראל וכולן עתידים
להתבער • ואז כי ירחיב יי ארדיך את
גבולך וגו' הרחיבי מקום אהליך • ואז
התה יי למלך על כל הארץ • וממקום
זה חבין סוד שני שעירים ביום הכיפורים
ונשא השעיר עליו את כל עונותם אל
ארץ נזירה וגו' ושלח ארץ השעיר במדבר
והיה לכם פאת נגב ממדבר צין עי אדום •
וזהוה את יעקב ואת עשו שנאתי ואשים
את הריו שממה ואת נחלתו לתנו מדבר •
הנה לך הסוד מה שאהז להשם יתברך
מדקדק עם הצדיקים כחוט השערה לפי
ששעיר חולק נבול עם המדה הנקרא
צדק ולפי יעקב ועשו נולדו כאחד ולפיכך
כתוב אתם עוברים בגבול אחיכ בני עשו
היושבים בשעיר • ויראו מכם ונשמרתם
מאוד אל תתגורו בם כי ירושה נתתי לעשו
את הר שער • והטעם השם ותבר הניחם
לרדות בהם את ישראל ולדקדק עמהם
כחוט השערה וסביביו נשערה מאוד •
ונאלה הגוים אשר הניח יי לכם בהם את
ישראל • אבל בסוף הכל • ועלו מושיעים
כהר ציון לשפוט את הר עשו • וזה יתה
לוי המלוכה • אם תגביה כנשר • ואם בין
כוכבים שים קנוך משם אוריך נאום יי •
הרי ביארנו לך עיקרים גדולים בענין ים
סוף ובענין סופה שמור אותם כי בכמה
מקומות הם נגזרים בתורה • וסימן על כן
יאמרו בספר מלחמות יי את זהב בסופה
ואת הנחלים ארנון • ופי בפסוק זה כי
ביום סוף הדין מלחמות יי ובנחלי ארנון
סוד השותפות • עיסת ארנוא • בהמת
ארנוא • תיודע סוד זה יודע סוד מעבר
ארנון • והנסים הגדולים שעשו בהם •
וארנון הוא סוד מקום מצרית שבין מואב
ובין ישראל • כתיב כי ארנון גבול מואב

בין מואב ובין האמורי • וישראל ישו
ארץ האמורי כתיב יושב ישראל בארץ
האמורי • לפיכך ואת הנחלים ארנון
כלומר המלחמה שנלחם מלכות בים
סוף נקרא בשם זה • וזמנעבורח
ארנון נקרא ארנון אצל האמורי ונלחמה
בעבור ישראל בכל המקום הראוי לפי
השם שלח הראוי להים • סוף אצל
המצרים • ארנון אצל אמורים • ומכאן
תכנס לסוד כשושנה בין החוחים • וסוד
וסוד זאת ירושלם בתוך הגוים שמתיה
וסביבותיה ארצות • וסוד ששים בנורים
סביב לה כולם אחוזי חרב • וסוד זה
תבין כמה נסתרות מן התורה והמדה
הזאת נקרא **עץ** הדעת כלומר
העץ שהוא
ושואבת ברוח הים ושפע זמשרה מן
הרע שהוא תפאר כמו שאור הלבנ שואב
מאר מן החמה • ואחז יפקסו הצינורות
לבא לה מן הדעת אף אותם החוחי ומיני
הטומאה וערלה סביבותיה ואת סרבנים
וסלנים מתאחזים בה וזה הצלם עומד
בהיכל והוזהמא מוטלת • וזהו כי יבא צד
וואיב בשערי ירושלם • כי ראהו גו' באו
מקדשה אשר צוית לא יבאו בקהל לך וגו'
לפי עץ הדעת טוב ורע • בעוד שהוא
מושכ מן הדעת מושכת עי צדק שנקרא
טוב • אמרו לצדק כי טוב • אז הלבנה
כמילואה והמקדש בטהרה • ועץ הדעת
טוב • גמלתו טוב ולא רע כל ימי חייה
כלומר בעוד הספירות מושכות מעולם
החיים עי המתיחה המתהקת במלכות
גמלתי טוב ולא רע • כל ימי חי ואת
יפקסו צינורות הדעת מלבא למלכות אז
מסתלק מרת הטוב • ויבא הרע וזהו הסוד
גם בלא דעת נפש לא טוב • לפי שזה
נאחו בזה כשישפיעו הכחות הטומאה
והערלות והזוהמא אזו הצדק מתאסף בי
ספני הרע נאסף הצדק • כי יחד רע מאת
השם

השם לשערי ירושלים בודאו מאת יי
מאותן פתיחות הנאותות מבוזן במרכבה
אשר צוית לא יבאו בקהל לך ולפיכך
נקרא המדה הזאת עץ הדעת טובה רע
ו שמור עיקר זה לפי ששניהם מתאזרים
בה בתי הנה נתתי לפניכם את החיים
ואת הטוב את המות ואת הרע ברכה
וקלה זה הכל על ישראל איזה דבר שירצו
היו ממשכים המדה הזאת טוב אם רע
הכל על ידיהם כתיב וישמח אביך ואמך
וכתיב כן כסיל תונת אמו ובפשעיו שלחה
אמנם ולפיכך חמצא כבריר מילה טוב
זרע נאחזים והעלה מקפת את הטוב
הוסרה העלה הופיע ויתגלה הטוב ועץ
הדעת טובה רע שמור עיקר זה מאוד
והנה אדם הראשון נצטווה שישתמש
לבד במלכו על הטוב ונשתמש על הרע
והכנים צלם בהיכל את מקדש יי טמא
נשתלק שכינה ונתפרדה חבילה ונתקלה
האדם וסימן וחטאתיכ מנעו הטוב מכס
סנעו הטוב בודאו ונמצ' הרע דבק בארץ
ונמצא קלה משתלחת באדמה ולפיכך
אפילו המחטבה מטמאה כשהכה נכנס
ביום הכפורים לקדש הקדשים ולפיכך
אל יבא בכל עת אל הקדש כי יש עתים
לטוב ויש עתים לרעה וכתיב בזאת יבא
ארהץ אל הקדש זאת ירושלי זאת התורה
וזאת הברכה זאת נחלת עבדי יי וצדקתם
ולפיכך נענשו הזקנים ויחזו את האלדים
ויאכלו וישתו ובתיב בבני אהרן ויקריבו
לפני יי אש זרה ללמדך ולשמך מאש
זרה סוף דבר בעוד שהעלה דבוק בטוב
הטוב מסתתר ונעלם ולפיכך כי תבא
ונטעתם כל עץ מאכל וערלת את ערלתו
את פרוי שלש שנים יהיה לכם ערלים לא
יאכל את פרוי שלש קליפות של ערלה
הם ונקרא רעה חולה והרביעי ממוצעות
ולפיכך ובשנה החמישיה סוד המלכות
היא סוד האחרונה הכל טהור ומותר

לאכול ארץ פרוי להוסיף לכם חמנותי
שהכל טוב ואין בורע הרי לך קבואר
קצת נפלאות בענין עץ הדעת טובה רע
וממנו תבנם בקשה חדרים והמדה הזאת
נקראת בשיר השירים
כלה וסוד כלה כשנתרחק ממנה
הרעה והוסרו מלקליפות
והיא שלימ' במלכות אין בה פגם ולא יחס
כל בה שהרי היא מן המדה שהיא
יסוד הכל ופוקד ארץ והכל ויבאו
לה מיני שפע ואצילות וברבור מראש
הכתר הנקראת כלה מלשון כל שיש בה
שפע ואצילות וברכה וחיים וסגן נעול
אחותי כלה כלומר שלא יכנסו בה כחות
הטמאה ואז היא מתקדשת ומתקשטת
כל מיני תכשיטים הבאין אליה השע
אספקלריאורת כחות יכהן פאר וככלה
תערה בליה כשהחתן יכהן פאר כמש'
אזי היא כלה תערה בליה לפיכך שיש
אשיש ב'ה לא יאמר לך עוד עזובה
ולארצך לא יאמר עוד שממה התבונן
סוד באתי לגני אחותי כלה לגני משי'
ולפיכך ומשני חתן על כלה ישיש עליך
אלהיך ואם חס ושלוס טמאה כעבירות
אזי מתגרשת ממקומה וחבר ליי מלאך
דס השם יתברך יצילנו מעונש זה והגני
רומז כשהקליפה יוצאות לחוץ והכל
שתייחדת בחופה ואין זר אתם בבית
אז כל מיני הערלות והקליפות מבוזן
וכתיב ופרשרת כנפיך על אחתיך כי גואל
אתה וסימן גאולה תהיה לו וביוכל יצא
יובל היא שגרה החמישים שנתפרד כל
מיני השפע והחמשכורת הבאים ליסוד
עולם הנקרא כלל וכשמתיהד עם
המלכות שהיא סוד האחרונה אזי
נקרא כללה יד יד אהד יי שמו וזכרו
שמענה ואתה דע לך והמדה הזאת
נקרא **זאת** וזאת הברכה אשר
ברך משה איש האלד
זאת

והאז אשר דבר להם אביהם ויכרך אותם
ועיפון להנית ברכה אל תוך ביתיך והנני
רומו לזאת יקרא אשה כי מאיש לוקחה
זאת וזה סוד גדול מסודי האמונה יסוד
זה נקרא מלכות נקרא זאת נקרא זאת
לפי שכל נגזי המלך כידור מא ועד תלו
זאת נהלת עבריו וצדקתם מאתי נאם יי
את יי ארדיק תירא זאת עולת חודש
בחדשו ויהי דא ירש אותה וכה למיכו
וזאת ליהודה ויאמר ודוד מכריז זאת
היתה לי כפקודיך נוצרתי לפי הצדיקים
הם נדבקי בסודי זאת לכך נקרא זאת
התורה אשר שם משה וכל כהן גדול
שצריך לפנוז לפנים ביום הכפורים אינו
נכנס אלא על על מדה זאת והסוד בלאת
יבא ארון אל הקדש שאם אינה נכנסת
עמו לא יפיק כלום מכל צרכיו ולא
יראה פני המלך ית אלא על מדה זאת
וז' ש' כ' א' ב' זאת יהלל המתהלל
והסוד הגדול אנה הולך דורך הופה בנשים
אנה פנה דורך ונבקשו עמך כלום אם
אנו רוצים לבקש פני השם יתכרך לא
נוכל להשיגו אלא עמך ונהיה כל מבקש
יל יצא אל אהל מועד ונדעתי לך שם
ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם מי
זאת הנשקפה כמו שחר על זאת יתפלל
כל חסיד אילך לעת מצא לעת מצא
ממש והנה המדה הזאת קראו חכמים
המקיבילים בכל מקום חכמה אחרונה
והטעם לפי שהמחשבה הדבקה בכל תר
על יזן הוא סוד ארון יוד של שם ה' נקרא
חכמה ופאות חכמה אין כל בריה בעולם
יכולה לדעת איזה מקומה כש שישיוגון
על זה נאמר החכמה מאן תמצא מאן
במשמך המקום שנקרא אין ואותה חכמה
נקראת עצם המחשבה והיא תחילת
האצילות ועליו אמר עמוק עמוק מי
ימצאנו ולפיכך אמר תהו אמר לאבי
היא וים אמר אין עמדי אברון ומות אמר

כאזנינו שמענו שמעיה ארזים הכין דרכה
והוא ידע את מקומה ארזים בודאי הבין
דרכה והוא ידע את מקומה ועליו נאמר
מאוד עמוק מחשבותי וכתיב ועמוק
עמוק מי ימצאנו ועל אותה המדה אין כל
בריה יכולה לעמוד ועליו נאמר נוכלת
חכמה של מעלה התורה אמנ הצניעות
והחסכות הנשפעות ממנה בהינעם
דרך הצניעות עד המלכות אז היא
מתמלאת ממנה בסוד כי מלאך הארץ
דעת יי כמיסלים מכסים ואז אותה
השפע הבא אליה מן החכמה העליונה
ומתמלאת הימנו נקרא גם היא על שמו
הכמה וקורא לה חכמה אחרונה וזה
חכמה שנאמר בו וכלב כל חכם לב
נתתי חכמה חוהו החכמה שנתנה לשלמה
אבל חכמה ראשון אין כל אדם שבעולם
אשכול לעמוד עליו ועליו נאמר
שלם כל זה נסויה בחכמה אמרתי אחי כמ
והיא רחוק ממני אלא כך אומר שלמה
אעפי שנמסרה לי חכמה אחרונה במתנה
השתדלתי להבנם אולי אשיג אל חכמה
עליונה וראיתי כל השבילו וכל הצניעות
סתומות לפני ואין להכנס לחכמה
עליונה לפי שאינה נסמרת לשום בריה
ועליו נאמר ארזים הבין דרכה והוא ידע
ארה מקומה נמצאת למד שלא השיג
שלמה אלא בחכמה אחרונה וזה סוד
וישב על כסא יי מלך ועזר ותרב חכמת
שלמה מכל חכמת בני קדם ושכל חכמת
מצרים וכבר ידעת שאמרנו לך שמצרים
שניה לארץ ישראל ובני קדם גדולה
היתה חכמתם שקבלוה בדור הפלגה
בענין ויהי בנסעם מקדם והם אמרו
בעשה לנו שם וראה עד היכן הגיע
חכמתם שנאותה מקום גלו כלי בית
המקדש והמבין זה יבין הצלם שעשה
בכובר נאצר וצוה לכל האומות להשתח
לפניו ועליו נאמר ופקדתי על כל בכל
וכו

ששת ימים תאכל מצו וכי השביעי עצה
 לוי ארדיך אמרו כי שביעי של פסח הוא
 עצרת אבל הוא לוי ולא לישראל וכן
 הסמיה אמר וביום השמיני עצרת תהיה
 לכם אמר כי ביום שמיני עצרת והיא
 שלנו ממש ועתה התבונן כי השביעי
 עצרת וביום שלו הוא כי הוא הצדיק יסוד
 עולם והוא שביעי והוא מכלל השע
 איספקריות העליונות המאירות

וכן הסכור אמר כי השמיני עצרת
 שלנו וזו היא מלכות שהיא שכירה
 השרויה בישראל והיא כח שבע
 שהיא שמינית ממש הרי עצרת של
 פסח שלו ועצרת של סכות שלנו ודע כי
 עצרת שלו שביעי שלנו ביוקודם שנתנה
 תורה נתאחדה למעלה ולמטה אחר מתן
 תורה שמיני חג עצרת שלנו ושומר עיקר
 זה מאודי ותמצא כי לשון עצרת הוא לשון
 מלכות שנ' זה יעצור שמיני ודע כי עצרת
 של פסח ושל סכות שניהם מתאחדים על
 השב' זכור ושומר זכור לוי ושומר בלילה
 לפיכך שבת איך להבין זוג וכנסת ישראל
 היא בת זוג וסוד חג שבועות
 שמתאחדים במתן תורה עצרת עליונה
 עם התחתונה כלומר יסוד עם מלכות
 פקח עיניך וראה סוד הטעמים שבת יבו
 שבתורה כי כל חיה ברה שיש לרה שני
 טעמים על ידי הפסוק הוא סוד חיבור
 שני דברים כאחד וכתוב וביום הביכורים
 בהקריבם מנחה לוי בשבעות יבם
 בכאן הכל פפורש שלו ושלנו מתאחד
 כאחד שנאמר ביום התנות וביום
 שמתח לבו זה בניין בית המקדש
 ביום התנות זה מתן תורה ויבדק זה
 ותאמרנה כי אתך נשוב לעמך והאחת
 עיקר והשניה טפלה וכן ווען רחל ולאה
 ותאמרנה לוי ויבדק זה כל מקום שתמצא
 תיבה מתחלקת לשני טעמים על דרך
 זה והכן זה כי חג שבועות נכתב
 התורה

וכן זה סוד הוא ונעשה לנו שם ועל זה
 קרא שמו בכל וזו היא הכמת בני קדם
 ובלעם הרשע היה בקי בחכמה זמן אדם
 ינחני בלק מלך מואב מהררי קדם ודע כי
 יש הפר בין הררי קדם ובין מראש הרחי
 קדם כיתרון האור מן החושך ועוד חשיג
 בזה בנזרת השם יתברך והמדה
 הזאת נקראת ספר החיים המדה
 המקבלת החיים מדה שמינית לה ונקראת
 הכינה חיים וכשהמדה מתמלאת מאותה
 חיים ונקראת ספר ונקרא עץ החיים כלומר
 הארץ המקבלת שפע החיים מן הכינה
 על אל חי שהוא יסוד ועל זה נאמ' תוציא
 הארץ גפוש חיה למינה ואמרנו ר"ל זה
 נפשו של משיח וכשבני אדם מטהרין
 עצמם ומקיימין המצות הנמשכין מן
 הכינה שהיא עצם החי' אזי זוכי למלות
 המדה הזאת חיים ומדבקים בה ועל זה
 נאמר ואתם הדבקים בלוי ארדיבם חיים
 וכלכם היום זה סוד הנהגתו לפניך
 את החיים ואת הטוב כלומר החיים באין
 למדה זאת על צדיק הנק' טוב לפי נקרא
 ספר החיים כלומר על הצדיק הסופרים את
 התורה ומאצילים אליה טוב מן הכינה
 וטעם זה כמעט כל הכתו' לתי בירו שלים
 והנה הצדיקים מחברים עץ החיים בעץ
 הירצת ומתאחדים ואז הם נכתבים בספר
 חיים ושומר עיקר זה מאוד ונסגלותו
 טוב ולא רע בלי ימי חיה בעוד שהחיים
 נשפעים לה על הטוב יום ובניהו נן איש
 חירב פעלים מקבלת ענין נפלא גדול
 המזו בזה הפסוק וזהו ספר החיי הפתוח
 ברה שהצדיקים נמרים נכתבים ונחתמים
 ממש בו שנ' כל הכתוב לחיים בירו שלים
 והמדה הזאת נקראת שמיני עצרת
 ורנני פותח לפניך שערם
 גדולים פקח עיניך והט אונך ותראה
 משכלות משגות בטורגשו כח' בפסח

התורה ונתאחדו תפארת עם מלכות בנים
 חזוננו וקודם מת תורה שהוא הפסח
 וביום השמיני עצרת לוי אלרין בסכות
 שהוא אחד מתן תורה עצרת תהיה לכם
 הרי שלו ושלנו הכל שלנו ועשו לי מקדש
 ושכנתי בתוכם וכבר אמרו משל למך
 שחיתה לו בת יחיד והשיאה וחזר המלך
 לדור עמך כך ועשו לי מקדש ושכנתי
 בתוכם מאחר שנתן להם השם ית'
 שמיני חג עצרת שהיא בת שבע בא לדור
 עמנו והרי שביעי של פסח גם כן שלנו
 כשהוא מתאחד עם מלכות שהוא פרה
 הנתנה לנו ושמו זה עיקר הגדול
 ותמצא בה הפועדים והחגים כמה הוא
 גדול אמנם יש לנו לעורך ענין גדול
 על מה שאמרו כי שמיני חג עצרת הוא
 רגל בפני עצמו באמת הפסח הוא רגל
 אברה' שבוועו רגל יצחק וכו' רגל יעקב
 שמיני חג עצרת רגל בפני עצמו והוא רגל
 ד' והוא של דוד וז' מגן דוד ושמו
 זה עיקר הגדול והמדה הזאת נקרא

תפלה

והיא קזמרת לפני יי'
 רדודי כדי להבעיר כל
 מיני חוחים וקמטונים ולסקל האבנים
 ולתקן המסילה לישראל וזה סוד אלדים
 אל דמי לך אל תחרשו ואל תשקוט כי
 הנה אויבך יהמין וזה סוד תחת אהבתי
 ישטנוני ואני תפלה אוי להם לכריות
 מעלכונה של תורה והנני רומז לך
 למה נקרא תפ' לר' כלומר שאין לר' כח
 ולא סאור ולא קיום ושפחה טעמה לא
 עץ שפע דתפארת ומטמן הכל היאכל תפל
 סבלי מלח ובאילו אינו דבר בפני
 עצמה אלא היא תפל אצל היסוד שהוא
 המלח הכורת ברית ולפיכך מלכות בית
 דוד היא ברית מלח וכמו שהמלח טעם
 לכל המאכלות כך יסוד טעם לכל כחות
 המלכות וכל מעדיניה ומעלותיה וכל
 ענייניה וזה סוד צורך התפלה ומעלה

דע כי המדה הזאת נקרא **בית אל**
 והטעם לפי שהוא ביתו
 של אל והנני אומר לך דע כשנברא
 העולם ונשתכללו כל המערכות העליונו
 והתחתונו ונזדווגו בשביעי כל המערכות
 עד מקבלו ושפיע אז נעשה כל העולם
 אחד לארון אחד ותפארת למעלה

נמשך עד למטה עד מעין הש כינה שהוא
 בתחתונים יעקב וישנאמר השמים כסאי
 והארץ היום רגלי יעקב והיה השם אחד
 והעולם אחד וכל הדברים על סדר
 המערכת האמיתית ידועה שבא אדם
 הראשון וקלקל כל הצינורות ונתפרד
 החבילה על ידי ידועה שבע אברות
 אלה וראה קילקול הסדרים והבין
 וידע היאך נסתלק השכינה על
 התטא שהט אדם הראשון התחיל אברהם
 לסדר הצינורות מצד הימין ותיקן
 הסדר מצד ימין של בור' עולם ית' להאציל
 ולהשפיע בשכינה מן כתר עליון עד
 המ' לכות וזו יעקב משם ההרה מקדם
 לבית אל מקדם שהוא סוד כתר עליון
 עד בית אל שהוא סוד מלכות והוא סוד
 ביתו של אל וכל מסעיו של אברהם
 אלה הוא לתקן השכינה מצד הימין לפי
 שאדם הראשון קלקל מצד השמאל
 ולפיכך ויסע אברהם הלוך ונסוע הנגבה
 וכתבי מצפון תפוח הרעה לפיכך התחיל
 אברהם לתקן הצינורות המקולקלי להביא
 השפע מצד הימין כראמר שמאלו תורת
 הראשון וימינו תחבנני וכשראה השם
 ית' מעשיו של אברהם אבינו עליו השלום
 אומר שב לימיני ועשה ימינו של אברהם
 כסא למרכבה העליונה ונמצאת
 מלכות נשפעת על ידי אברהם מצד תיקון
 הימין כראמר יעקב משם ההרה
 מקדם לבית אל בא יצחק וגדר בצפון
 הפרצות לרוח צפון שהוא מקום הפחד
 כדי שלא יהא בכחורת הטומאה מקום
 ליכנס שהרי אדם הראשון פרצו
 וזרו פחד יצחק בלומר כמו שמפחד מן
 האויב והצורך עד שעבר יעקב אלה
 וגדר כל הפרצות שבצד צפון מפני
 כחות הטומאה כענין הנה מטתו של שלם
 ששים גבורים סביב לה מגבוי ישראל
 וכבר ידוע כי יצחק הוא סוד הגבורה
 והסולם

והפחד קודם שנולדו יעקב ועשו והכין
 יצחק ששים גבורים לצד צפון ויצחק בן
 ששים שנה בלדת אותם וכשבא יצחק
 והכין בגבורים אלו כתיב כולם אחוזי חרב
 מלומדי מלחמה איש חרבו על ירכבו מפחד
 בלי לוח מפחד יצחק ממש ופחד יצחק
 אברהם והמשיך להתחיל הצינורות מן
 הימין יצחק גדר כל הפרצות שבצד
 שמאל מפני פחד הטומאה בא יעקב ובנה
 בנינים לפניו מן החומה שעשה יצחק
 נמצא אברהם ויצחק שומרים מן הצדדין
 ויעקב באמצע אז קבע יעקב לשכינה
 מקום כאמר ויצא יעקב מבאר שבע
 ויפגע במקום והנה סולם מוצב ארצה
 והראו נצב עליו ויאמר אנני אלדי
 אברהם אביך ואנני יצחק ויקץ יעקב
 משנתו ויאמר מה נורא המקום הזה אז
 זה כי אם בית אלהים אלדים ממש
 וישכם יעקב בבקר ויקח את האבן אשר
 שם מראשיתו ויקרא את שם המקל הווא
 בית אל והאבן הזאת אשר שמתה מצבה
 יהי בית אלדים וכל אשר תתן לי עשד
 אעשה לך והרי יעקב שמתה שלמה
 תיקן לשכינה מקו קבע לה מנוחה ואומ'
 שימשך כל עשר ספירות ונתקן
 הצינורות על הסדר ביותד שלם ומה
 שהתחיל אברהם זקינו מקדם לבית אל
 אומר שהוא סדר כל עשר ספירות ויעשה
 סדר לתקן כל הקלוקלים עד שמת אחד
 מלכות שהיא העשירות והיא בית אל
 בכ' תר עליון שהוא קדם והאבן אשר
 שמתה מצבה יהיה בית אלדים וכל אשר
 תתן לי עשר אעשה לך עשר ספירות
 המסודרות הרי תיקן יעקב השכינה
 מסודרת עד ה' תר ביותד עשר ספירות
 מסודרות מה שלא וכל אברהם ויצחק
 אבינו עליו השלום לעשות כי אברהם
 ויצחק עלו עד הכתרים ולא עוד ויעקב
 עלה עד הכתר בסוד קו האמצעי בסוד
 הסולם

הסולם ממטה למעלה * עלה מן חמלכו
עד הכתר נמצאו אברהם ויצחק * נקראו
זרועו עולם אבל יעקב שהוא קו האמצעי
עלה ומאחז ברא * נמצאו כל עם מתאחזו
בו עי אברהם ויצחק שהם ב' זרועו ונמצא
יעקב עולה עד הכתר * וזו אז תתענג על
י' והרכבתו על במותי ארץ * והאכלתו
נחלת יעקב אביו * זהו חיי עולם הנאמן
הבינה נחלת יעקב ולא נחלת אברהם ויצחק
וזו ס' ספירו * והם כתר חכמה בינה זהו
והאכלתו נחלת יעקב אביו * שזהו חיי
עולם הנאמן הכינה ולמעלה ואין לאה
דרך במקום זה * וזהו סוד ז' קא מק' א'
סג' ל' והסוד כ' יעקב בחרלו י' יה' ממש
הוא סוד הסגולה * לפי ישראל לסגלתו *
פקח עיניך וראה נפלאו' ז' י' בדר ינחנו
ואין עמו א' נכר * כלום כי השרי העליוני
הנקראים אל נכר * אין להם עלייה למקו'
יעקב * שהוא מן הזרועות ולמעלה וזהו
שסמך לו * ורביהו על במותי ארץ *
הבין נפלאו' נמצ' יעקב מיוחד כל הספירו'
מלמט' למעלה ומשפיע מלמעלה למטה
ממטה למעלה ויחלו והנה סולם מוצב
ארצה וראשו מגיע השמים והנה מלאכי
אדים עולים ויורדיכו * והנה י' נצב עליו
יאמר אני י' וגו' * מלמעלה למטה וישכ'
יעקב בבקר ויקח את האבן אשר שם
מראשותיו * וישם אותה מצבה ויצוק שמן
על ראשו * וז' כשמן הטוב היורד על הזקן
אהרן שיורד עפ' מדותיו כטל חרמן שיורד
על הררי ציון * כי שם צוה י' את הברכה חיי'
עד העולם וכבר ידע' הסוד שאמר יורד על
הררי ציון ואו' יעקב אחר כי השפיעה הרק'
השמן והטובה במקום הזה * הוא עי' עם
מקדם עד בית א' * וז' עשר אעשרנו לך *
ומה שקרא יעקב למקו' הזה בית א' בפרש'
הוא פעמי' ולפעמי' בית ארדי' הוא על סדר
ב' תיקוני' שעשו אברהם ויצחק למלכות
וכשהוא מזכיר בית אל * הוא סוד התיקון

שעשה אברה' לשכני' שמצד הימין שנקר'
א' ולפי קראה על שמו ב' ת' א' מלך יושב
על כסא התמים * וקרא שם בשם י' אל
עולם * וכשקרא אותה בית ארדי' הוא קורא
אותה על שם חתיקון שעש' ל' יצחק שהוא
סדת ארדי' בסוד הגבורה והפחד * ושמור ב'
שמות שקרא יעקב למקו' הזה בית א' בית
אלרדים * אל תשכח כי צורך גדול הוא לך *
כבר כתבתי לך למעלה מן המדה שנקרא'
על שם הדבר שמתמלאות ממנה על שם
כי שמי בקר' בו והי' זה סמור * והפדה
הזאת בהתחברה עי' הציונות המערכות
ביננו * נקראו שתיהן ד' ר' וסוחר' מלכות
נקרא ד' ר' שהיא בית דדה להי' * והיא
דרך בינינו כענין השוכן אתם בתוך
טומא' ונחתמי משכני בתוך הכן * זה סמור
הח' שהיא בני' * היא מיוחד הכתר המקיף
כל הספירו' ואת כל המערכו' ונקר' סו' חרת
מלשון סוחר' סוחר' זה שלקח אברה' אע"ה
סערת המכפלה לעלות משם למעלה
סן הזרועות עד מקום הכתר * וזהו סוד
ד' מאות שקל כסף עובר לסוחר * והנה
המקום הזה להכניס משם לעה בני אדם
הפתח העומד לזרועו עולם ומשם נכנסין
לחיי העה' * וז' עובר לסוחר וסוד דר'
וסוחר' פקח עיניך וראה כמה היא מעלת
שרה המכפרה שהיא בית שער לעדן
העליון להכניס למקו' הכינה שמור ואחז
דע לך * וסו' באבני' ה' אההם סוד ולקחת
את ב' אבני' השהם ופתחת עליה' שמו בני
ישראל * והפ' כי הזוכ' להכנס למלכו' זוכה
לחיי העה' והזוכ' לדר' זוכה לסוחרת והו'
שאומ' כל ישראל יש להם חלק לעה' והו'
צדק צדק תרדוף * למען תחיה וגו' * וז' ב'
אבני' וסוד ד' ר' וסוחרת * והמר' הוא נקרא

מזבח

העולה * והנני רומז על
דרך מזבח העולה
זוכין ישראל לעלות לעלייה והוא
סוד עליית שער בית קדש הקדשים
וז' ס

זהו סוד חיי עולם הבא * ודע כי מזבח
העולה היא החצר ועל ידו מרחפריך
ישראל והשם יתברך צוה ואמ' מזבח אדמה
תעשה לי וחתת עליו את עולתיך ואת
שלמך * שלמך ממש * לפי שהיא
המשלמה בין ישראל לאביהם שבשמים
ועוד נאמר אבנים שלימות הבנה את
מזבח * הדוד אלהיך ועלית עליו עולתי
וזהו סוד גדול שלא הבנה אתהן גזית *
והטעם כי הסדה הזאת רוצה בטובתו של
ישראל ואינה מדקדקת עמהם על רוב
הטאם ופשעם * לפיכך אמר אבנים
שלימות חבנה * ואף על פי שאין האבן
מצויירת בצורה מכוונת אלא מצד זה
רחבה ומצד זה קצרה ומצד זה נסה ומצד
זה דקה * כך ישראל מה שבניאם
היא דצויה למזבח העולה * כלומר
שאינ מרה זו מדקדקת עמהם בכואם
להקריב קרבן אפילו אם יהיה רשע ופריץ
ובליעל הכל מקבל ברצון * אבל אבני
גזית הן עשויין בדקדוק גדול וכמד' ידועה *
ואם יש בהם מקומות שאינן שוין מכה
בפטיט עד שישווין כך אבני גזית אמר
שאינם ראויין למזבח העולה ולפיכך אמר
מזבח אדמה תעשה לי לא חבנה אתהן
גזית * והטעם גזית כי גזית נקראים
כל הכחות המקטרגים על ישראל
והמדקדקים עליהם לכל עון ולכל
חטאת * ולפיכך אינם ראויים למזבח
כפרה לפי שמקטרגים על ישראל הרבה *
וזהו שאמר הכתוב גדר דרכי בגזית יכענין
כי אם עונותי היו מבדילי וגו' אבל יאמר
בנין הכית היה באבני גזית לפי שהסדה
הזאת נקראת בלש' אלהים הוא בירת דין
שלמטה וילפיכך ויצו המלך ויסיעו אבנים
גדולות אבני גזית * והטעם לפי שהם
לפעמים סת' הדין הקשה כשלא יבאו
לה הצינורות מעולם הרחמים הרי היא
פחרכת והורגת ועוקרת וזהו סוד ויסרת

אתכם גם אני שבע על חטאתיכם * והו
סוד הנקרא חרב נוקמת נקם ברית וילפיכך
יסודה גזית וכן המקום שהיו יושבין ס
סנהדין גדולה לדון היה בלשכת הגזית *
שאינ מרחפין ברין ודמיון הדין כדמיון
הגזית כל שהיו יכולין לחקור ולדקדק *
אחר הדין ושמור העיקרים הללו כי כ
במקל הדין הפך מזבח העולה לפי שהדין
אינ שסרחמים ומזב' כולה כפרה ורחמים *
ודע כי סדת מזבח הקטורת היא סוד
הבינרה שהוא סוד קשר כל המרכבת
ועדיין נבאר בעד השלש והמדה הזאת נקרא
באר שבע כלומר הבריכה נתמלאה
מ'ספירו שעלי' בסוד בת' שבע
וכבר נתבאר זה לעיל ונקרא ג' כ ערן והנני
מבאר כי ה' נטע גן בעדן ומאינ נטע מקד'
כלומר כל הספירות הגמאלות פכתת'
הנקרא קדם כלם נטעות במלכות והנ'
התפארת שהוא עין החיים במקום שהוא
נטוע' כי בו הוא סוד מלכות וסימן מעשה
ידי להתפאר' וזהו סוד גדול מסוד הייחוד
ובמקום הזה הוא עניין עמוק והוא סוד
קצויה בנטיעות כי כל המפריד נטיעה
ממקום היבורה נקרא מקצץ בנטיעות
והטעם לפי שהמלכות היא סודה מקום
שהספירות כולן נטעות בו לעשויות ענף
ולעשורת פרו והנני רומז ועין החיים
בתוך הגן כאמת כי החיים בתוך הגן מסש
וזהו נצר מטע ה' להתפאר' וזהו סוד החבור
והייחוד אבל עין הדעת טוב ורע לא אמר
שהוא בנן והכין זה מאוד לפי טעין הדעת
והגן ענין אחר אבל עין החי' נטוע בתוך
הגן ופי' ווי' העמודי והנה המקצ' באח' מכל
הנטעות בנן עליו נאמר חבר הוא לאיש
משחי' חבר הו' לירבעם כן נבט' שהשחי'
לישראל בין אביהם שבשמים * לך רד כי
שיח' עמך כי השחי' כל בש' דרכו על האר'
לפי וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה
וכן והיה אם בא אשת אחיו ושחי' ארצה
שערי צדק **ד א 4** והסוד

והסוד הכולל לא תשחית את עצה לנרוח
עליו גרזן שיחת לו לא בנו מומס
זרע מערים כנים משחיתים והמבין
ענין זה יבין סוד תוצא הארץ נפש חיה
למינה והמדה הזאת נקראת גם כן
כוס של בר כה והטעם לפי שהמדה
הסתמלאר ממנה השפע ו
האצילו מלמעלה בהתאחד עשר ספירו
וזהו סוד שאמרו בכוס של ברכה טעון
עשרה דברים והמבין זה יבין סוד עשרה
דברים ודע והאמן כי יש חוץ למחיצות
היתוד כוס אחד שהוא כוס של פורענות
וזהו שאמר הכתוב כי כוס ביד ידוד ויין
חמר מלא מסך ויגר מזה והנה כוס של
ברכה מבפנים והוא של דוד וזהו שאמר
הכתוב דשנת בשמן ראשי כוס ריה כוס
ישועות אשא ובשם ידוד אקרא אבל
כוס של פורענות שהוא סורי הגפן נכרייה
שהוא נמוע מבחוץ וכשישראל חוטאים
שותים מאותו הכוס שנאמר את קובעת
כוס התרעלה שתית מציות ואותה היין
הוא הנעשה מגפן של סרום מתכצית
חמת סמי המות השוכנים בחוץ וזהו סוד
חמת תנינים יינם וגומר ודע והאמן כי
אותם שאינם זוכי בכוס של ברכה חוטאים
נפשם ומפסידים כמה מיני ברכות ואילולי
האריכות היינו מבארים כמה עניינים
גדולים בענין זה והמדה הזאת נקראת
תפילין של יד והסוד והיה לאות
על ידכה ולטוטפו
כין עיניך והנה תפילין של ראש סוד קשר
תפארת בכתר על ידי בינה ותפילין של
יד סוד קשר של מלכות בתפארת על ידי
יסוד ובעזרת השם יתעלה במלת תפארת
נדויעך עקרים גדולים בענין התפילין
נמעשיהם ועניניהם והמדה הזאת גם
כן נקרא

פתח עינים ונקרא **פתח**
האהל לעינים

גדולים שעדיין תשיג בעזרת השם יתברך
ונקרא פתח עינים להשגת הפתח והאהל
לתורה וארא כעין השמש שבעה אלה
עיני ידוד זאת התורה אדם כי ימות
באהל ונקרא גם כן

מערב

והטעם שהוא סוד מקום
הנטיעות וצמיחן הזרעי
והנני רומז ממזרח אביא זרעך ומערב
אקבצך והנני מוסיף רמז חמה ולבנה
וכבר אמרו רבותי זכרונם לברכה שכינה
במערב ודע כי יום שחרב בית המקדש
ניטל טעם פירות ואין ענבים בגפן ואין
האינה בתאנה והעלה נבל וכמעשה
בראשית רומז הכל ויהי ערב ויהי בקר
יום אחד יום אחד ממש ומטעם זה אין
כן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף
וילן שם כי בא השמש ונקרא גם כן

עת

וצריכין אנו לבאר דע כי כבר
בארנו הטעם שנקרע עץ הדעת
טוב ורע וכשתבין אותו הדרך תוכל להבין
סוד ואני תפילתי לך ידוד עת רצון כי
בהתחבר דעת עם רצון אז כל העולמות
מתוקנות והספירות באחדות וכנסת
ישראל בשלימות והלכנה בסלואה
זהו סוד ואני תפילתי לך ידוד עת רצון
ודע והאמן שבאותה שעה אין סדת הדין
מושלת כי כל עולמות כולם ברהמים
ואין שטן ואין פגערע לפי דרך זה
אמרה תורה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא
בכל עת אל הקדש ודע שיש עיתות
שאינם מכלל הטובות בהתאחד השומאה
בהיכל הקדש ועל זה נאמר לכן
המשכיל כעת ההיא ידום כי עת רעה היא
ולפיכך היו החסידים הראשונים שתקנים
הצינורות כבואם לבקש מאת ידוד עד
הגיעם לעת רצון ודע כי בהתאחד סדת
הטוב עם המלכות אז כל המלכו למיניהם
סקכלים פרנס קוין ומזון וחיל סן המלכות
והסוד עיני כל אליך ישברו ואתה נוחן
להם

ואחד כפרט צריך זה מורה גדולי אמנם
 סמרה שכתבתי לך בזה דשער תכנס
 לכמה חדרים פנימים פקח עיניך וראך
 כמה סודות שהם סתומים וחתומים לפניך
 ובעזרת השם יתברך גם בזכרנו כהבור זה
 שאר מעלות המרכבה והמערכה בסדר
 הספירות נזכיר גם שמות הסמוכים
 למדת מלכות וכבר ידעת כי יהודי כל
 הספירות על דרך האמת בהתאחדם כולם
 במדת המלכות והסוד והיה ידו למלך
 על כל הארץ וזהו שאמר בספר יצירה
 עשר ולא תשע וכבר ידעת כי תשעה
 איספקלריאות מאירות ואחא אינה
 מאירות ואין תקון בלום לא זאת
 מאירה והסוד שלהבת קשורה בנחלת
 והיא כסא כלולס בסוד גדול ועמוק וחזום
ודע כי הספירה הזאת היא אורז
 אחרונ שבשם המיוחד והיא

בסוד ייחוד השם לגמרי וברא יהאדו כל
 הספירות ואליה ימשנו כל הצינורות
 וזהו סוד האחרונה של שם המיוחד :

ודע והאמן כי כל תרין מצות
 שבתורה נארגות בעשר
 ספירות כדמיון הצורה שנעשית בפעולה
 חושב ובמעשה דוקס כל אחד לפי מינו
 ויש מצות שהם נאחזות בפרת המלכות
 כגון תכלת שכביצית שיש בה חוט אחד
 תכלת ושכבת לכן והסוד בת שבע באר
 שבע והסוד הזאת של יום הכפורים
 אחת ואחת אחת ושתיים אחת ושלוש אחת
 וארבע אחת וחמש אחת ושש אחת ושבע
 שזו היא הכינה וזו הספירה מתאחזות
 בשבעה שעליה שזו הייחוד השם השלם
 וכשמתאחזות בשבע מתאחזות בתשעה
 שהוא בשבעי מתאחזות השלש בסוד זה
 ובסוד קגולה ומימן כי יעקב בחר לו
 זה ישראל לסגולתו והנני רומז לך ולתורך
 עליון על כל הגנים אשר עשרה לתהלה
 ולתפארת בכאן מלל שלשה סקומות
 ר כ 4 II הייחוד

להם את אכלם בעתו בעתו שמשולא
 בכל עת מה כתיב אחריו פותח את ידך
 ומשביע לכל תורצון עת רצון וזהו שאמר
 הכתוב יפתח ידו לך ארז אוצרו רחוב
 את השמים לתת מטר ארצך בעתו
 ולברך את כל מעשה ידך וגומר
 זכתיב ויהי כעץ שתול על פלגי מים אשר
 פרו יתן בעתו וזהו סוד זכור
 ושמור אמרו חכמינו זל עונה של תלמידי
 חכמים מלילי שבת לילי שבת ולפיכך
 הגשמים בלילי שבת סימן ברכה לעולם
 וכתיב איש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי
 השמורו וכשירד שלמה עליו השלום
 לעומק הידיעה זו פירש כמה דברים ואמר
 עת ללדת ועת למות עת לטעת ועת
 לעקור ושאר כל העתים שפירש באותן
 פסוקים ובא ופירש פסוק אחד לתקן כל
 מיני עתים ואמר בכל עת יהיו בנדיך
 לבנים כלום למשך הלוכח העליון על ידי
 הרצון ואז יהיו כל העתים בטובה ובשפע
 וביצד הוא המריק השמן מלמעלה דרך
 הצינורות העליונות ואמר בסוף הפסוק
 ושמן על ראשך לא יחסרי ואם כשמן המן
 היורד על הזקן זקן אהרן בודאי שמושך
 עולם החסד והרחמים ולפיכך היה נכנס
 לקדש הקדשים ביום הכפורים בכנדי לבן
 ולפי שהם מרצים ומתקנים כל העתים
 כתיב אל יבא בכל עת אל הקדש וכתיב
 בכל עת יהיו בנדיך לבנים וכתיב בזאת
 יבא אהרן אל הקדש כתונת בר קדש ילבש
 ומכנסי בר יהיו על בשרו בגדי קדש הם
 ורחץ את בשרו ולבשם בכאן הודיע
 סוד בכל עת יהיו בנדים לבנים ולו הם
 העיקרים הגדולים הנקראים עת רצון

ואחר שהודיענוך אלו העיקרים
 הגדולים במלת מלכות
 דע שיש להן גם שמות מיוחדים לה
 לפי רוב מעלותיה לפי שהם תכשיטית
 ותקונה ואם באנו לפירש כל אחד
 שערי צדק

היחוד * והנני מפרש עליון אינו אלא
העולה לחלה כי עד הגדול והגבור עולין
כל שרי האומות בסוד אברהם ויצחק
ונקראין זרועות ונקראין במות אחר על
במותיו חרוץ והאכלתיך נחלת יעקב
אביך ולא נחלת אברהם ויצחק * ומתחלה
הולכים הנחלים עד שם אשר הוא סוד
המלכות * והנני רומז אמר בכביאים
להעלות משם ארון האלדים אשר נקרא
שם שם אדים ידוד צבאות יושב הכרובים
עליו * וכדברי הימים כתיב אשר נקרא
שם ולא עוד ביאר הכל ביאר גדולי * ודור
הפלגה ידעו עיקרים הללו ורצו להפריד
אלוף אמרו ונעשה לנו שם * שם רצו
להפריד מלכות מיסוד * לפיכך דור הפלגה
ועליהם כתיב ואנשי דמים ומרמה לא
יחצו ימיהם * וכיסוד כולו רמז שם האחד
פלג כי בימי נפלגה הארץ * כימיו ממש
אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם *
ונשאר פלג אלדים מלא מים * והם לא
יראו בפלגות נהרי נחלי דבש וחמאה *
אף על פי כן שם ננונו הכלים על ידי גולה
ומה שהתחילו לא יבצר מהם * ושם הם
עד שיבא משיח וישבו הדברים לתקן *
וזהו שאמרו חכמינו ז"ל כל העולה מכבל
לארץ ישראל עובר בעשה * שנאמר בכל
יובאו וששה יהיו עד יום פוקדי אותם *
והבן זה מאד * אמר אחר כך לתפארת
כי התפארת היא קו האמצעי הקושר הכל
בין תהלה לשם כדמיון ידוד אלהים *
והסוד תהלה ידוד ידבר פי ייבדך כל
בשר שם קדשו לעולם ועד * וברוך זה
דע כי יש מצות מיוחדת למדת מלכות
ויש מצות מיוחדת ליסוד * כגון עריות
ובדית מילה וכמ' מסודרות * וכן לנצח
היה וכן לתפארת וכן לגדולה וכן לבנה
וכן לחכמה וכן לכתר העליון * וברוך
זה נארגות מצות מצות התורה אשרי
הידוע והמקיימם * והיודע סוד זה הכתוב

שאמר עת לעשות ליהוד * עת לעשות
ממש כביכול כל העושה מצוה לכסא
כאלו מקיים התורה שהיא למעלה * והו
סוד שאמ' או יחזק במעוה עושה שלום לה
שלום יעשה לי סוד גדול מופלא ומכוסה
והו סוד אין כאל ישורון רוכב שמים
בעזריך בעזריך ממש * סכאן ואילך
ובגאותו שחקים * והיודע סודות הללו
יבין סוד עקב אשר שמע אברהם בקולי
וישמור משמתי מצותי חקותי ותורתי *
ודע * והאמן כי יש לך לחקור על
הצורה שנקרא כסא לכסא ויש
כסא חיצון לכסא פנימי * וכסא החיצון
נקרא אדם * וחזן לכסא החיצון יש קליפות
ומיני כיסואין שאינן ראויים ליכנס לפנים
ועמידתן בחוץ * ואם חס ושלום נכנסו
לפנים נתקללו השורה ונטמא החיכל *
אשר צויתה לא יבאו בקהל לך * ויש
מצות הרבה שהן מורות על כסא חיצון *
ועל קליפות החיצונות כענין גיד הנשה *
שמורה על כסא חיצון * וכענין חוט הלב
הדם והשאר כמה דברים * ויש מצות
הרבה שהן מורות על הקליפות * וכענין
ערלות הפירות וערלות הברש * וכענין
בהמות ועופות ודגים טמאים שאין ענינים
כולם נצטוו על סדר הקליפות החיצונות *
שהם נקראים כסאות הטומאה בשעת
שבוחרו הטומאה מכחזן והטהורה
מבפנים * אזי כל הדברים עומדים על
הסדר * ואם חס ושלום נתהפך הסדר
ונכנסו טמאים בעזרה אז כל הטהורים
יוצאים לחוץ לפי שאין שניהם נכנסים
בתור אחד * והסוד כי קצר המצע
מהשתרע והמסכה צרה כהתכנס * וכמה
הפליגו חכמינו זכרונם לברכה * להודיענו
הפסוק זה והודומה לו :

וראוי

אתה לקוח ענין דברים
שאמרנו לך בענין המצוה
לפי שהם ככשוננו של עולם * ומהם תבין

בנפשותם * ושמו עיקר הגדול הזה
 לכל התורה כולה * ואחר שהודענוך
 דברים הללו * תוכל לדעת מהו כח
 הקדושה שהוא סוד הטהרה השפע
 והתוספת קדוש ומהו כח הטומאה שהוא
 סוד התוספת והריחוק הטומאה הרפך
 הטהרה זריחוק וזו קירוב * והמבין זה
 יוכל להבין סוד טומאת בשוליה * וסוד
 את מקדש יד וד טמא * ודילך במה
 שרמזנו לך בענין מלכות * וידוד
 לפען רחמי וחסדיו הרבים
 פתח לבנו כחורתנו
 ויורנו נפלאות
 ואמר גל
 עיני
 ואביטת נפלאות מתורתך :

יש במוד גדול ונעלים * וכשמתעורר עליה
 אל כולם נחפכות לרחמים וכלם נכבשות
 לפני * וההו סוד יכבשו רחמין את בעסך
 מעלינו שאין שם דבר ככל תיקון התפלות
 שאין בו כמה ספרים * והו יגלו רחמין
 על מידותי * והנני רמזו נקראו מידות
 כנגד מה שמודין מלמטה כפי המדה כך
 היא מלאה אם מדת טהרה ממלאים אותה
 מהרני קדש העליונים * ואם מדת טומאה
 ממלאים אותה מן החיצונים ומן הזוהמא
 וזה הוא שאמר במידה שאדם מודד בזה
 מודדין לו לפיכך כשיופיע שם אל עליון
 כל יאלו המדות בורחות ומתפזרות
 ומתפזרות ומתגלגלות ויוצאות * ואז
 הרין הפך לרחמים וזהו סוד * מלך יושב
 על כסא רחמים * ומה שאמר בשעה
 שיופיע עולם הרחמים * או יכבשו רחמין
 את בעסך ויגלו רחמין על מדותי *
ודע * וחאמן כי כל מקום שיופיע מדת
 חיים באים עמו * והנני פותח
 אצלכם עיש במדת חסד ומדתו אל * והנני
 ספק

בח המקיים המצוה או כמה הוא מקולקל
 להעובר עברה * והכל רמזו בענין הנדה
 והזכה * כי הנדה יש לה קצת טומאה
 ולפיכך אין לה שבעת ימים והזכה שופעת
 חוץ למקום * לפיכך וספרה לה שבעה
 ימים * ולפיכך וישרחו מן המחנה כל
 צרוע וכל זב וכל טמא לנפש * שלש
 מדרגות של טומאה שנו כאן כנגד שלש
 מחנות * או להם לבריית מעלבנות
 של תורה * ואלו ידעו ויבינו בני
 אדם במקום שהם מקלקלים *
 ושיעור שהם מקלקלים
 ידע כמה הוא
 כח העביר
 והיו
 נשמרים

הספירה

השנייה נקראת
 אל חי * ועליוה
 אמה דוד עליו
 השלום נכספה וגם כלתה נפשי לאל חי *
 וכתוב צמאה נפשי לאלחי * וגומר *
 והטעם כי בשעה שהעולם כרצון * אז
 הכתר מתגלה בסוד אל * ואז כל העולם
 ברחמים * וזהו סוד אל מלך יושב על כסא
 רחמים * ואם תאמר והכתיב אל זועם
 ככל יום באמת זהו אל שהוא זועם ככל
 מיני משחית ופורעניות בשעה שהיא
 מתגלה לא אמר אל נזעם אלא זועם * ועל
 דרך זה הוא סוד אל עליון שמש * וסוד
 ברוך אברהם אלה עליון * והנה המושך
 רחמי וחיים מלמעלה וכשמושך הרחמים
 יחיים אז נקרא אל חי * ולכך תקנו
 בתפלה אל חי ומן * מן מיני משחית
 ופורענות * ולפיכך כל מקום שתמצא שם
 אל הוא לאד מדת הרחמים * והו שם אל
 שהוא מגלה בשעה שמתעוררת שלש
 מאות וי כיתות של דין על העולם * ונקרא

סמוך לעולם החיים שהוא עולם הלינה
וסימן אל חי' וכשמידת אל יופיע
ומתהבר למלכות או נקראת המלכות
אדם חיים ואז כל העולם ברחמים ובקיום
ובחיים וזהו סוד מה שהקנו בחפלה
מהיירד מים ברחמים רבים שאילמלא
שקדם אבהם ליצחק אין שם תחיית
המתים ולפיכך והאלדים נסה את אברהם
ובתיב ויקח בידו את האש ואת המאכלת
כאן רמז עשרה ספירות בפסוק זה ואם
תאמר ותא כתיב ויקרא שמו פלא יועץ אל
גבור אבי עד שר שלו באמת פלא הוא סוד
שלשה ספירות עליונות שהוא מקום
הנפלאות וזהו שאמר הכתוב אורך על
כי נראות נפלאותי נפלאים מעשיך ונאמר
לעשה נפלאות גדולות לברך לברוך שמי
ונשוב ירד לברך

והנני מפרש הסוד הנקרא הלל
הגדול חזון ומפרש הדון
לירד כי טוב הדון לאלדי האלדים הדון
לאדוני האדונים כאלו שלשה פסוקים סוד
הכתוב והתפארת והקלכות וכל הסודות
משולש לבאר חזון הסוד על ראשון
ראשון ועל אחרון אחרון ופירוש לעושה
נפלאות גדולות לברך סוד הדון לירד כי
טוב שזהו סוד לברך באשת פירוש
סמוך לו לעושה השמים בתבונה סוד הדון
לאלדי האלדים שזהו קיום מעשה
בראשית פירוש סמוך לו למכה מצרים
בכוריהם סוד הדון לאדוני האדונים
שזהו סוד הנסים ושנוני הטבע ולפיכך
אמר במקום הזה ויקרא שמו פלא וזהו
סוד יועץ אית מי נועץ ויבינוהו באמת
ואחר כך סמוך לו אל שהוא סוד הגדולה
ואחר כך סמוך לו נבוו שהוא מדת גבורה
ואחר כך אמר אבי עד עולה למעלה ולמטה
שהוא חזון ארדה עד עדי לכה על
יתברך ששר שלום שהוא ירד והו
שתבין הסבין הסלכות לפיכך אמר סמוך

סוף

לפסוק זה למרחב השרה ולשלוס אין קץ
על כסא דוד ועל ממלכתו להכין אותה
ולסעדה במשפט ובצדקה אם כן פקח
עניך וראה נפלאות כמה שביארנו בענין
אל חי' ותראה בכל מקום שמזכיר בתורה
אדת משמור הקדש לאיור מקום הוה
המזב ובאיזה סדר הוא מתנהג וזהו
הנקרא בתורה אל שדי

והנני פתח לך שערי עליונים
דע כי כל מקום שתמצא
בתורה שם שדי הוא סוד מלכות לברך
ובכל מקום שתמצא שדי הוא התחברות
יכוד ומלכות ואז מלכות מהמלאות היים
ובריחה

דע כי אברהם יצחק ויעקב
שלושהם חברו יסוד למלכות
לפי שהוא עיקר תיקון המרכבה ושורר
שכינה למטה לפיכך אמרה תורה
וזרא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב כאל
שרי לפי שאין נכנסין לראות
מעלות הנבואה אלא בהתחבר אל שדי
ולפיכך אמרו האבות הם הם המרכבה
והם תקנו בית המנוחה לירד כי חייבו
המרכבות ונקרא שם אברהם בית אל
ועתק ששם ההרה מקדש לבית אל
ונאמר וילך למסעיו סנב ועד בית אל
לפי שאברהם הסיע ארץ הרחמים סן
הכתר שהוא קדמונו של עולם בענין אל
שחברו עם כתר ומאזה צד מנב שהוא
חסד אברהם ולפיכך וילך למסעיו
סנב ועד בית אל כי מקומו של אברהם
היה סנב שנאמר ויסע אברהם הליך
ונסוע הנבחה והו שנאמר ויקח ירד
ומשם האצילות לשכת ממלכות ויצחק
גיד כל הפרצות שבצה שמי לפני הפסד
ונקרא על שם יצחק בית אלדים והסוד
ירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זרד
כי אם בית אלדים זה שער השמים וירא
הוא סוד פה יצחק ויצחק ירש מרד
אלדים

אלדים • יעקב עמד באמצע • והכין לו מקום בית מלון • ויקח את האבן אשר שם מראשותיו וישם אותה מצבה ויצוק שמן על הראשה • והשפיע לה עשר ספירות ותיקן הצנורות • ונתייחדו כולן על ידו • כמו שאמר כל אשר תתן לו עשר אעשרנו לך • וקרא אותם בית אל וכית אלדים על שם אברהם ויצחק • באר הנביאים וקראו בית יד' על שם יעקב • כי יעקב הוא קו האמצעי • והוא יורש שם יד' מכל צד • ועל זה אמר הנביא והיה באחרית הימים נכנס יהודה הר' בית יד' כראש ההרים וכתיב לבנו ונלכה אל יד' ואל בית אלהי יעקב • בינה שמעה זאת • ולפיכך תמצא שנקרא המלכות בית אל וכית אלהים • ובית יד' • כנגד אברהם יצחק ויעקב כל אחד לפי מדתו • אברהם מדת אל • יצחק מדת אלדים • יעקב מדת יד' • והוא סיד אלד' אברהם לדי יצחק ואלדי יעקב • והסוד הגדול הסהר כל הספירות במלכות על ידי אברהם יצחק ויעקב • והוא שאמר הכתוב מזמור לאסף אל אלהים יד' דבר ויקרא ארץ • ממזרח שמש עד מבוא וגומר • כאן רמז בפסוק זה סוד מעלת האבות • היאך חברו כל הספירות ותקנו כל הצנורות שקילקל אדם הראשון • והסימן מזמור לאסף • לאסף ממש • וסימן ואסף איש טהור • האספן ואנייה לכם • כמו שביארנו כבר אל אלדים יד' דבר ויקרא ארץ • ואז פתחברו שלשה מדות עליונות • כנגד אברהם יצחק ויעקב • הם היו סיבה לקריאת הארץ מקד' קודש ישראל מקוראי הארץ שהיתה גרושה האדם אשר נטמאה על ידי אדם הראשון • ואמר אל אלדים יד' דבר וגומר • ואז נתחבר והאיר הארץ מכבודו • והסוד שאמר בסוף הפסוק ממזרח שמש וגומר • ובפר הדוענדן מהו פמזרח שמש עד מבוא • ודבר זה הוא

סוד חיבור הספירות וייחוד השלם ועל ידי אברהם יצחק ויעקב • ולפיכך אנו אומרים זכור לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך וגומר • אשר ברת את אברהם ושבעתו ליצחק ויעמידה ליעקב חק לישראל בריית עולם וגומר • ולפיכך נקרא בית אל בית אלדים ב' יד' על ידי הנביאים שכנו שלשתם • ונמצא יד' יתברך מתייחד על ידי האבות • והצנורות שקלקל אדם הראשון ונתפרדו על ידו נתאחו ונתחברו על ידי אברהם יצחק ויעקב • אחר כך חזר ואמר המזמור הזה מציון מכלל יופי אלדים הופיע כלומר אחר שתקנו הצנורות אברהם ויצחק ויעקב באיזה מקום הוא חיבור הספירות • במלכות וכי יחוד הוא הספירה הנקראת ציון • ולפיכך מציון מכלל יופי הופיע • ולפיכך אביר יעקב שהוא שלישי לאבות • והסבין סוד עוקרים הללו בינן סוד רק באבותיך חשק יד'ד לאהבה אותם חשק ממש • וסוד ויבחר בזרעם אחריו • והוא סוד אל ה' ומגן • והוא סוד מגן דוד • שנאמר פגמול דוד צווארך בנוי לתלפיות אלף רמגן תלוי עליו • ואם כן שמור בכל מקום שתמצא אל שד' הוא סוד חיבור הספירות יסוד במלכות וענין הייחוד • וההייחוד שתקנו האבות • ולפיכך אמר הכתוב וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי יד' לא נודעתי וגומר •

ודע

כי בזמן שנמצאת יסוד עם מלכות בייחוד ל שד' בשם יד'ד שהו התפארת מצוי עמו לפי שהיסוד הוא קוצו של ו'ו התחתון • וסימן אביר יעקב • ולפיכך נראה באל שד' ושמי יד'ד עמו • וסימן ו'ו' העמודים והאדנים לעמודים ואם האמר היה אמר לא נודעתי להם דע כי שם יד'ד היה נראה להם באמצעות מלוש אל שד' • ושד' הוא אספקלריא שאינה מאירה • ולפיכך ראו

המלך

המלך במלבושו ולא נראה להם אלא
באמצעות מלבוש ואינם יכולין להבין
אמיתת עצמו ממש לפי שהמלבוש
מפסיק ולפיכך לא נודעתי להם לא
נודעתי אני בעצמי ובממשותי להם
שמחיצות המלבוש מפסקות וזהו במראה
אליו אתודע אבל משהרעה סילק
המלבוש כאמרו פשטתי את כתנתי
וראה אחוריים אבל לא ראה הפנים
ואם כן שמור בכל מקום שתמצא שדי
בתורה או אל שדי ותוכל ליסד ארת כל
דבר על מתכונתו ותכין נפלאות גדולות
כי מתוך השם הנוכר בכל ענין פ
מעניני התורה תוכל להבין ענין הפרשה
או הפסוק לאיזה מקום הוא רומז ויפתחו
לפניך כמה פתחים ותוכל להכנס
בהיכל המלך ותראה נפלאות נחוח
ונסתרות מבוחרות לעיניך והבין עד
מאוד כל מה שפירשנו וזאת תצליח
את דרכיך וזאת תשכיל המדה
הזאת נקראת

מקור חיים

והטעם לפי שכל
ההנחלים הנמשכים מרחובות הנהר
היוצאים מעדן כולן מתקבצין במקום
הזה והוא המקור הנמשך דרך עב
נשרים עי החסד והוא המלא מידת
המלכות ועי נקרא מקור מים חיים
והוא מעיין גנים מריק בתוכה כל מיני כרבה ושפע
וחיים וזהו שאמר הכתוב אותי עזבו
מקור מים חיים לחצוב להן בורות
בורות נשברות אשר לא יכילו המים
ואותן חבירות הן היוצנות אין להם חלק
בכאר שבע שהוא כאר מים חיים
אבל אותן בורות הן בורות היוצנות
הם כארות נשברים אשר לא יכילו המים
ועליהם נאמר כי שוחר עמוקה זונח
ובאר צרה נכרייה ואל תאטר עלי באר

פיה ואילו הן הכארות הן לעולם
החיים וכולן יורדין לכאר שחת ולמקום
שאין ועליהם נאמר ועליני מבאר שאון
מטיט היון ואתה אליהם תורידם לכאר
שחת וכל אילו מקליפות הערלה שהן
חוץ למחיצת ההיכל והסימן זאת
ירושלים בתוך הגוים שמתיה וסביבותיה
ארצות

ודע

כי בשעה שחוטאים ישראל
ומטמאי ההיכל הרי מרפשין
בטיט ריון ומקורות החיים פוסקים
ונאספים וזהו סוד מעיין נרפש
ומקור משחת צדיק מט לפני רשע ובתיב
כי לפני הרעה נאסף הצדיק ודע כי
משנטמא ההיכל וחרב הבית פסקן
היוצנות באמת ונסתמו המעינות עד
שוב המלכות להתחבר בצדיק כי פ
משפטה מלכות הרשעה בעולם נאסף
צדיק כאמרו כי מפני הרעה נאסף
הצדיק וכשהרשעה כלה בעשן תכלה
ועיבור ממשלות חוטאים מן האר אז כיום
ההוא יצאו מים חיים מירושלים ומעיין
מבית ידוד יצא זאז והיה ידוד למלך על
כל הארץ כיום הו' יהיה ידוד אחד ושמו
ארוד על ידי המעיין היוצא מירושל
שהיא מתחברת בה מקור מים חיים וזה
נקרא פלג אהים וזהו שאמר הכתוב פלג
אלהים מלא מים ופי' הפסוק כך פקודת
המים והארץ ותשיק'ה רבות תעשינה
פלג אלהים מלא מים ופקדת נוד ולא
תחטיא וידוד פקד את שרה כאשר אמר
במקום הזה רצו להפריד דוד הפלג
ואסרו ונעשה לנו שם רצו להפריד בין
יסוד למלכות ורצו להשתמש במלכות
בכחות המופא ועל ידי הזוהמה שחטיל
הנחש היוזע במלכות עי אדם
הראשון בסוד עץ הדעת טוב
ורע לפי שהמקדש הוא מוזמן לטהרה
ואחויבננו בו טכאים מטמאי את המקדש
וזהו

וזהו סוד ותבאו ותטמאו את ארצי ונחלתי
 שפתם לתועבה כי את קדש יד' וד' טמא
 ולפיכך רצו אדם הראשון להשרמש
 במקדש ע'י טומאה דהיינו רוע' וכן רצו
 אנשי דור הפלגה ולפיכך גלו ובכ' אשר
 בנו בני האדם אש' בנו בניו דאדם קדמאה
 וחטאת' זומת לחטא אביהם ורצו להפריד
 בין פלג אלדים מלא מים לבאר מים
 חיים המתמלאות מן הפלג הזה ורצו
 למלאות הבאר מן המים הזירונים מ'י
 המים המאירים ורצו להשתמש בו
 וזהו שאמר הפסוק לעש' לכוניס למלאכת
 השמים זמן אז חלנו לקטר למלאכת
 השמים חסרנו כל' וזהו עיקר ע'י בזמן
 מלכי ישראל גם בזמן מנשה היו מפרידן
 את השפע מן הפלג והיו רוצים להשתמש
 על ידי טומאה וזהו שאמר הכתוב אל
 ירא בפלגות נהר נחלי דבש וחמאה מ'י
 שהוא רואה בפלגות אינו רואה נחלי דבש
 וחמאה אברהם אבינו ע'ה היו בידיו כל
 כחות הטומאה והטהרה הטהרה מבפנים
 והטומא' מבחוץ וספר כחות הטהר' ליצחק
 שכ' וי' בך את אברהם בכל ויתן אברהם
 את כל אשר לו ליצחק וכחות הטומאה
 התיצנות מסר אותם לבני הפלגשים
 וז'ה ולבני הפלגשים אשר לאברהם נתן
 אברהם מתנת' וישלחם מעל יצחק בנו
 בעודנו חי קדמה אל ארץ קדם' הנה הבין
 אברהם אבינו ע'ה המרכיב טהורים
 מבפני' ליצחק בן שרה והטמאות מבחוץ
 לבני הפלגשים וזהו שאמ' בשלמה המלך
 ע'ה ותרב חכמת שלמה מכל חכמת
 בני קדם שכני קדם היו בני הפלגשים
 שמסר להם אברהם מתנת שהוא שם
 הטומאה וכמו שאמרו חז"ל ובדרך זה היו
 עובדין ע'י בזמן שהיה בית המקדש קיים
 עושים ומשתמשים בשמות של טומאה
 ודור הפלגה רצו להכין להיות המלכות
 כסא לכחות הטומאה כענין ע'י הרעת

טוב ורע ואמר ונעשה לנו שם שם ממש'
 כחטא אדם הראשון ולפי אמר השם ית'
 נפלגה הארץ ועתה לא יבצר מהם וגומרי'
 ולפיכך קרא עבר בנו פלג כי בימי נפלגה
 הארץ הם רצו להפריד מקור מים חיים
 הנקרא פלג אלדים מלא מים ולפיכך
 נחפלו מהם אנשי דמים וסרמה לא יחצו
 ימיהם הרי לך מבואר ענין הפלג והמדה
 הזאת נקרא בתורה **טוב** לפי שהוא
 השע לספיר המאירו והוא סוד
 קוצו של יו' התחתון והכ' ית' שהוא סוד
 מלכות סמוכה לה וס' בראשית ברא אד'
 בית דבתא בית אל בית אלדים בית ידו'
ודע כי כל אור הנבר' כמעש' בראשית
 במדה הזאת חתומה וזהו האור
 הנשפע מן התפארת כענין ויאמר אד'
 יהי אור' וכתוב וירא אלדים את האור כי
 טוב ויבדל אלדים' גזנו לצדיקים' גזו
 באמת במלכות אור זרוע לצדיק' צדיק
 וצדק מהחברים באור זרוע' וכתוב וימנע
 מרשעים אורס שהרי האור הזה אינו
 מאיר אלא במלכות בלבד'
 והתיצנות שהם חוץ למלכות אינם רואים
 ואינם נהנים בזה האור' לפי שהם
 גזוה במלכות' והמלכות נתנה לישראל
 בלבד' ואין לאומות העולם חלק בה'
 לפיכך וירא אלדים את האור כי טוב'
 ויבדל אלדים בין האור ובין החשך'
 האור לישראל והחשך לאומות העולם'
 וכן הוא אומר כי הנה החשך יכסה ארץ'
 וערפל לאמים' ועליך יזרח יד' וד' וכבודו
 עליך יראה' וזהו סוד הבדלה המבדיל
 בין קדש לחול בין אור לחושך בין ישראל
 לעמים בין יום השביעי לששת ימי
 המעשה' וכשבין סוד כל סדר
 הבדלה אז תראה כי קודש אור וישראל
 ויום השביעי ענין אחד' ואז תבין וירא
 אלדים את האור כי טוב וגומר'
 והנה ביום השני שהוא סוד ההבדלה
 שערי צדק ה א 5 I לא

לא נאמר כי טוב לפי שבו נברא גיהנם
כלומר בו נתלו כל כחות הטומא למיניהם
ונתנה רשות למשתתף לחבל ולפיכך
לא נאמר בו כי טוב וזהו ההבדלה
שבשני שבטן שהעליונים והתחתונים
מתאחדים הרי הכל טוב והמבין הסוד
הזה יבין לא טוב היות האדם לבדו ונרנן
מפריד אף וכתיב מצא אשה מצא טוב
ודע כי כל מעשה בראשית באמת
חתומים במדרג טוב שהיא
קיומו וכחו וסגולתו וממנו יבא הטוב
והשפע והקיום והפרנס למלכות שמשם
מתפרנסים היצורים למיניהם ואם חס
ושלום יחטאו בני אדם ויסתלק הטוב
כלומר נאסף הצדיק אזי כתיב
וחטאתכם מנעו הטוב מבם לפי
שהיתה מדתו של דוד במקום זה נאמר בו
והוא אדמוני עם לפה עינים וטוב ראי
וענין אדמוני כי מדרגו כלילת בדין
וברחמים ומצד הדין שרו של אדום
תקע בו יד והקע כף יד יעקב ולפיכך
אלה תולדות פרץ סוד כי יד על כסיה
ועשו הוא אדום ונאמר ברוד והוא
אדמוני ועל עשו נאמר ויצא הראשון
ידוד עלץ יורח וזהו המקור והיסוד
הנקרא ח' עולמים לפי שהוא מושך
החיים מן הכינה בסוד השביעיות
וממשיך אותו במלכות בסוד בת שבט
ונקרא ח' עולמים מן העולם ועד העולם
וכבר ביארנו למעלה שנקרא אל ח'
ולפי שאזוה סוד השביעיות והוא ח'
עולמים והנה סוד השבועה תלויה
בו וזהו סוד ח' ידוד וחי נפשך ואמנם
יש לנו לעורר בשני סימנים נאחזים
בפסוק זה האחד ח' ידוד והשני ח' נפשך
והרנני מבאר ח' ידוד שאין לו חיים
מולתו כלומר מלבד עצם
חספיות שכולם אחדות שוה וחי נפשך

הוא חיי הוא חיים הנפשו שהרי הנפשות
תלויות בו עם שאר כל הנמצאים והוא
הכוד וישבע בחי העולם הוא חי הוא חיי
העולם באמת כי כשהוא ממשיך החיים
מן הכינה במלכות אז כל הנמצאות
כולם מסתפקים חיים וברכה ושפע מן
המלכות כדמיון הבריכה המתמלאות
מים שממנה מסתפקים להשקות כל
ערוגות שבגן וכל מיני זרעים ונטעים
למיניהם וזהו סוד וישבע בחי העולם
אבל לא יקרא בחי העולמים אלא בחי
העולמים והבן זה מאד

ודע

והאמן כי הכופר בשבועה
כופר במדה זו ונטול חיי
מן העולם מכאן רביזן סוד העובר על
השבועה שאין לו שורש וקיום ועמידה
בצד העולם כי כל שבעת ימי בראשית
נסתלקו ממנו וכופרו בשבועה לא נשתייר
לו קיום במקום העולם וכופר בשבועה
נעקר בשביעיות ואין לו מקום בעולם
לעמוד ולהשען ואין לו חיים ומזון וקיום
בצד שום ענין לכן וישבע בחי
העולם והבן זה מאד ומקום הזה
אנו שואבים החיים תמיד כאמרו כי
עמך מקור חיים כי עזבו מקור מים חיים
את ידוד ובמקום הזה אנו שואלין
בראש השנה זכרינו לחיים שהוא מקום
הזכרון ואומר כתבינו בספר החיים
כלומר בספר שלו שזו היא מלכות
כאמרו כל הכתוב לחיים בירושלים
זו היא הספירה הנקראת יוצר בראשית
שזו היא הסדרה המציינת כל הצורות
כולן במדת המלכות וזהו סוד ואין
צור כאלדינו והנני רומז לך ושמתוך
בנקרת הצור בחורב ונקרת הצור הוא
סוד מלכות ולפיכך רואית את אחורי
אמנם לא השימו בצור עצמו וזהו
סוד הנני עופד לפניך שם על הצור
בחורב וחכית בצור בדבר הנקרא צור
נפח

ובכח צור העליון הוציא מים מצור
החלמיש לאנס מים כתב ההופכי הצור
אנס מים בכח צור עליון ודע כי כל
תולדותם של ישראל מן הצור יצאו
וכן הוא אומר צור ילדך תשי וגומר
ואומר ואין צור כאלדינו אין ציור
כאלדינו

והנני

מבאר הצור תמים פעלו
תמים ממש בהתאחד
עם המלכות ואהיה תמים לו תמים
תהיה עם ידוד אלדיך התהלך לפני
והיה תמים לפיכך אמר דוד המלך עליו
השלום ואהיה תמים לו ואשתמרה מעוני
ולפיכך הצור תמים פעלו ועתה פקח
עיניך וראה כתיב דרך הנחש עלי צור
לפי שהוא אדמוני עם יפה עינים וטוב
ראי לפיכך אלה תולדות פרץ ופורץ גדר
ישכנו נחש ולפיכך אלה תולדות פרץ
עקלתון וכמשפט צור בענין הנחש שהו
עקלתון תל כי כל הרביו משפט ודע
כי הסדה הזאת נקראת

צור

מצד הגבורה ומושכת מן
הגדולה בסוד הביטוי אל
צור הוצבת ואל מקבת בור נקרתם הביטוי
אל אברהם אביכם ואל שרר תחולתכם
ואמר צור ילדך תשי ותשכח מחוליד
והיודע סודות הללו יוכל להבין כה יהיה
זרעך שאין לו לאברהם זרע משרה
מצד מערכת הכוכבים והמזלות אלא
על פי ניסים ונפלאות וזהו סוד ועל
דמות הכסא דמות כמראה אדם כשראה
דוד דמור צורות הכסאות החצונות
והקליפות נקראות אדם והפנימית אדם
אמר ידוד לי ולא אירא מה יעשה לי אדם
והמדה הזאת היא נקראת

אביר

יעקב אביר ישראל לפי
שמדת היסוד תלוי ביעקב
שהוא קו האמצעי ויש לו ששה שמות
שלוש למעלה ושלושה למטה של מעלה

גדולה גבורה תפארת של מטה נצח הדי
יסוד והו יסוד נקרא אביר יעקב ולא
אביר אברהם ולא אביר יצחק לפיכך
התכונן עיקר גדול אמר נאום הארון
ידוד צבאות אביר ישראל הוא אנחם
מצרי אנקמה מאויבי שהרי דוד שהוא
בעל המלחמות והוא הכסא ידוד
צבאות שזהו סוד ארון והרי יעקב עלה
עד הבינה לפי שהוא רוכב על במותי
אברהם ויצחק כמו שבארנו כבר וכשאביר
יעקב שואב מן הבינה לעלה אז נפץ
שלו כפורחת עלתה ניצרה ונתמלאת
הנשר נוצה וכן הוא אומר המבינתך
יאבר נץ יפרוש כנפיו הכן נפלאות
עליונות יפרוש כנפולתימן שהרי
חסדי דוד שואבים על ידי יעקב אברהם
שהוא בתימן זהו שאמר הכתוב מן
אברהם מן דוד חסד לאברהם חסדי דוד
לפיכך יפרוש כנפולתימן לצד ימין

וזהו בבאו לחבק המלכות שמאלו תחר
לראשי וימינו תחבקיני אלוה סתימן
בא ותהלתו מלאה הארץ תהילתו בוראי
ומצדק לצדקה ידוד אלדים ועתה פקח
עיניך והבן נפלאות כיצד התורה נארגת
בחכמת השם יתב והמדה הזאת נקראת

צדיק

כלומר שהוא פלא ומאזני
משפט וברו ירקיימו כל
המצות והעולמות כייחוד שלם והיא
מפרינסת את הכל על מדת המלכות והיא
עומדת באמצע המעלה ולמטה ולצדדין
והנה המדרג הזאת נקראת צדיק ומדת
המלכות נקראת צדק ובהשתפע נשפע
צדק בצדק אז אותה השפע נקרא צדקה
וזה כדמיון הנותן פריטה לעני שאותה
הסתנה נקראת צדקה ונמצאת הנותן
צדקה מעורר צדק להתאחד במדת צדק
ומביא שלום כינינם ומחבר הספירות
באחד ומביא שלום בעולם והו סוד והיה
מעשה הצדקה שלום
שערי צדק ה ב 5 ה בן

סוד גדול הנני רומז וזרעו לכם לצדק וקצרו לפי חסד' הזרע ממש והחסד ממש' והנני רומז' וצדקה תציל ממות כשבני אדם חוטאים ומפריד אלוף ונשאררז הארץ יבשה כי אין מים בשמים' אזי רגלי המלכות יורדות מות שאלו צעדיה יתמוכו' וכל מי שפוגע בדינה מת בלי רחמים וזמלה אזי לאותה שעה' אבל כל הגורם להתחבר צדיק לצדק יורדו גשמי ברכה לארץ' אזי החיים נמצאים' וזה נעשה בניתן צדקה לעני גורם למעלה להעשות צדקה' וזהו הסוד וצדקה תציל ממות ממש' שאמלא צדקה החיבור הנעשיר עם מלכות כל הפוגע בדינה ימות' פקה עיניך וראה נפלאות לפיכך שנאמר כי בצדק יכון כסאו ושביה בצדקה' בצדקה תכונני' ששרי משפט ועשו צדקה כי קרוב ישועתי לבא והמבין עניני הללו יבין כי מצות הצדקה הוא סוד חיבור הספרות וייתודו והבאר שולם בין צדיק לצדק' וזהו דבר הנראה לעין ממש' נמצאת למד שלשה שמות דומים זה לזה צדיק צדק צדקה מחברות את האהל להיות אחד' צדקה תרומם גוי ואם כן התבונן מעלור הצדקה בענין היותה מתחברת בין צדק לצדק' והרי היא מביארה שלום בין העליונים ובין התחתונים' ומביאה ברכ' ושפע ואצילות לעולם' וגורמת לייחוד השלם ועל זה יש לו לאדם להתבונן בכל מצוה ומצוה מכל מצות שבתורה כמה עולמות מקיים בעשייתו' וכמה עולמות הוא מחריב בביטולו וכל שכן בעוברי עברה וזהו סוד על מה אבדה הארץ נתצה כמדבר' ויאמר יד' על עזבכם את תורת' והמבין סוד זה יוכל להבין סוד הביאו את המעשר אל בית האוצר' ויהי טרף בכיתי ובחנוני נא בזאת' אם לא אפתח לכם ארבות השמים והריקותי לכם ברכה עד

צדידי' וכן מה שאמרנו בעון ביטול חלה בעון ביטול מעשירות ושמירת הארץ ושאר מצות וללא יעלה כדעתך כי הם בענין עונשים שמענשין את המבטלים או את העוברים אבל זה אינו כך אלא כל המבטל מצוה מן המצות' אותו הטוב שהיה נשפע בסיבת עשייתו כגון צדקה נמנע כדמיון מי שאינו זורע שדהו אינו קוצר' או כדמיון מי שאינו לובש שמתקרר גופו כי עונשי המצות הם דבר טובעי ממש' וכמו שטבע האש לחמם וטבע המים לקרר להרטיב' וטבע הלחם להשביע הרעבים' וטבע המים להשקות צמאים כך בטבע כל מצוה ומצוה להעשות אותה הטובה שנאמר ברא או אוחם העונשים שנאמר ברא בביטולן כענין שאמר בצדקה וכמו כן בעבירות:
ודע כי יש עבירות נוגעים בהיכל פנימי כגון גלוי עריות וחילול שבת ושאר כיוצא בהן' ויש עבירות שנוגעות חוץ להיכל כגון אכילת שקצים ורמסים ובהמה וחיה ועוף ודגים טמאים שהעובר באלו מקלקל את השורות' ומשבר את הצינורות ומביא צלם בהיכל' וסימן ומעץ הדעת טוב ורע לא האכל ממנו
ודע כי לכך נקראים הצדיקים צדיקים על היותם מעמידים כל הדברים הפנימים במקומם מכפנים' וה צונים מבחוץ' ואין דבר יוצא מגבול שלו' ועל דרך זה נקראים צדיקים' והמבין מה שבארנו למעלה יבין מה שנאמר וצדיק יסוד עולם כלומר מדת הצדיק הוא יסוד עולם עליונים ותחתונים שמחבר האהל להיות אחד ועליונים מתברכי ומתאחדים אלו עם אלו' ואז נגיעות הגן מתברכות ואז כל הדברים בשלימות ועל דף צדיקים למטה פעמידים כל דבר ודבר על מכונן ונמצא כל דבר כגבולו ובתחמו הפנימית בפנים והציננים מבחוץ:
 ודע

כי לפי מעלותם מתייחסים את ישראל ומהם צדיקים ומהם יקנים ומהם חסידים ומהם קדושים וכל אחר כפי המקום שדבוק בו למעלה והבן זה מאד וודע כי מרת הצדיק זו היא המשפעת את הטובה על הארץ הידועה וכן למטה ועמך כולם צדיקי לעולם ירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר הבן בנה שליטה בענין נצר מטעי ובענין מעשה ידי ומהו להתפאר וגומר כמה הוא נוי האילן בהיות ענפיו רבים ומשלח פאחיהו וסנסניו לכל צד וזהו סוד תבשטים הנקרא פאר חתן יכרזן פאר ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת והבן מה שאמרנו במקומות אילו כולן כללים גדולי להכנס מהם לכמה חררי תורה שיש בה כמה גנזים והמדה הזאת נקרא

יסוד

ויש לי להודיעך עיקר כלל גדול ודע כי יש יסוד שהוא למטה מן הבניין והבנין עומד עליו בענין יסודו ובענין שבעולם הזה התחתון ויש יסוד שהוא באמצע והבנין עומד סביביו בענין יסודות ובניינים שבשמים לפי שהשמים עגולים הם וכל גלגל יסודו באמצעיתו ועל ידי אמצעיתו כל גלגל סובב והולך ואם תאמר הרי כל העולם התחתון כל יסודותיה עמלים דע שבנייני עולם התחתון שוקטים וכחים ואינם מתנוודי אבל הגלגלים סובבים והולכים תמיד ולפיכך נקראו התחתונים מתים והשמים ומה שבהם חיים ויש יסוד שהוא למעלה ובניינים למטה וזהו סוד עולם המלאכים שהם לפטר ומשתוקקים ונכספים לעלות ולראות את פני ידוד יתברך וסי' ביסודות המים נגרים למטה הרוח סביב האש עולרה בטבע למעלה דמיון שלשה עולמות ואחר שידעתה זה דע כי השי' נושא כל והוא למעלה

ומשאן למטה ממנו וכן הוא אומר בה אמר ידוד רם ונשא ואחר שידעת זה דע כי הספירה הנקראת יסוד היא הנותנת חיים וזכר ללכויו והיא למעלה ממנו וספירת המלכות משתוקק ונכספת תמיד לעלות להתחבר במדת יסוד והרי מדת המלכות תלויה במדת צדיק יסוד עולם כמו שהבנין סומך על היסוד ואם חס ושלים הוסר היסוד נהרס כל בהסתלק מדת היסוד מכנסת ישראל נמצא חורבן העולם והמבין סוד זה יבין מה שאמרו זכור ידוד לבני אדם את יום ירושלים האופרים ערו ערו עד היסוד בה וכן הוא אומ' כי מפני הרעה נאסף הצדיק והתבונן היטב וראוה מר שאמר וצדיק יסוד עולם שהרי כשנסתלק הצדיק מן הצדק אזי כתיב נפלה עטרת ראשנו שהרי הוסר היסוד וכן הוא אומר נפלה ולא תוסיף קום בתולת בת ציון והתבונן היטב סוד יפה נוף משושל כל הארץ הררי ציון ירכתי צפון קרית מלך דב באמרנו ביל' דהוא אקים וסכת דוד הנולדת ומה שאמ' הכתוב התנערי מעפר קומי שבי ירושלם זהמבין זה יבין מה שאמר איכה ועיב ונ' השליך משמים ארץ תפארת ישראל המבין בנין יסוד יבין ענין נפילה אמנם כשזכר הייחוד למקומו יחזור הבנין בשוכו וזהו שאמר המחזיר שכינתו לציון וכן הוא אומר מציון מכלל יופי ארדים הופיע ברוך ידוד מציון וגומר כי באמת מציון יופיע לשכון בירושל' לפי שציון וירושלים הם יסוד ומלכות ואם אין ציון אין בירושלים שכינה והבן זה מאד והמדה הזאת נקראת

כל

והטעם לפי שכל מיני השפע והאצילות והזכר והחיים נפשם מ'רד עליון בדרך כל הצנועות בכל החדרי' וכל הגזים העליוני' בולם ימשם מכל הצדדין וכולן יתחברו בא' כמד צדיק יסוד

עולם * וממנו יששכו כל הטובות *
 וכל השפעות במלכות * ולפי נקרא בלשון
 כל * כלומר מדה שחכל תלוי בו * וכן
 הכתוב אומר כל פקודי כל ישרתי וזהו סוד
 אני * עושה כל כלומר ממדת כל יוצא
 הכל כי זאת המדה היא הספיר * התשועי *
 ואליה יבואו כל הצנורות וכל האצילות
 מאין סוף * וממנה הכל נשפע ונאצל
 כמדת המלכות ומתברכת גם היא כמדת
 כל * וכשהיא מתברכת ממנה נקראת
 גם היא על שמה כל על שהם נקרא כל
 כלומר שהיא כלולה מן הכל * וזו היא
 המדה שצריכה לה ולה צופים לפי שהיא
 יסוד הכל והכל תלוי בה * ולפי שהמלות
 שכתבנו כי מדת המלכות נקרא על שמה כל * כמו
 הרבה * על ש הספירה שמתמלאת ממנה
 וכבר כתבנו בזה עקרים גדולים * ועל
 דרך זה נקרא מלות גם היא כל * וכן
 הוא אומר ויתרון ארץ כל היא * והמדה
 הזאת נתנה לאבו * לנתלה לפי ששלשתן
 האצילו בהם סוד מלמעלה כמו שבארנו
 אברהם הכין לו צינורות ותקונים ונקנית
 לו * וזהו שאמר וידוד כדרך את אברהם
 ככל ונקרא על שם אברהם בלתי * ונתנה
 ליצחק בכתוב ואוכל מל * ונקרא גם
 על שם יצחק בתי אלדים * ונתנה ליעקב
 כמו שכתוב כי חנני אלדים וכי ילי כל
 ונקרא על שם יעקב בתי אל יד נמצאת
 למד האבות ירשו שלשתן המד הנקראת
 כל זכו בכל ולא חסרו כל למעלה ולמטה
 והם באמת נקראו איכולות * בכל מקום
 איש שהכל תלוי בו * והמד הזאת נקראת
צינן * לפי שמצינן משתיתו של תורה *
 (ס * א לפי שמצינן משתיתו של
 עולם ומיסוד משתיתו של מלך *) ומיסוד
 משתיתו של עולם * והנה צינן וירושלים
 הם יסוד ומלכות * וכאן ברוך * מצינן
 שוכן ירושלים ונו * ואמר המחזיר שכינתו
 לציון כענין המחזיר אבידה כעלים *

וככל ידעת כי עיר דוד היא ציון * והנה
 הרגל הד במרכבה הוא דוד * והנה המד
 הזאת היא סוד מדת שבת שהוא שביעי
 לימי השנועה * וכאמת כי שבת שכל
 מלאכתו לפי שבו כלו כל הדברי בשלימו
 ובמלוי ובשב תלויין ששה ימי ומסרנו
 ומטובו יתברכו עליונים ותחתונים *
 ולפיכך ויברך אלדים את יום השביעי ואין
 לו בן זוג שהוא שביעי לפי כנסת ישראל
 היא בת זוג * ובהם יתאחדו עשר ספירות
 ומתברך הכל ומתאחדו לפיכך בשבת נאמר
 זכור ושמו זכור ליו * וסוד לילי *
 תחמלילי שבת לילי שב והסחלה שבת
 מות יומת לפי שכפר בעולם החיים * ואל
 מקום זה יתחברו כל מיתות בד והנה זאת
 המדה היא סוד המילה ממש * וסוד מילה
 ופריעה זכור ושמו * ולפיכך דוחה את
 השבת וזהו סוד שבעיות ושטטו ויובלות
 לשמיטות ויובלות למעלה * ואם הו
 בטלו שמיטות או תחתיו הארץ גלות *
 בודאי כל ימי השמה תשבות * אשר לא
 שבזה בשבתותיכם מדה כמדה בודאי *
המדה * עמך והתבונן סוד דוד
 הזאת היא יסוד ברית מילה
 כסוד מילה ופריע כאחד מילה כנגד יסוד
 פריעה כנגד מלכות ולפיכך מל ולא פרע
 כאלו לא מל וזהו השער שנכנס בו בסוד
 מילה שאלמלא ברית מילה לא נתנה
 חורה לישראל ולכך ידעת מה שאמרו בני
 דברים נכנסו ישראל בכרית מילה וטכיה
 והרצאות קרבן * והנה כל הנימולי נרבע
 ביסוד ומלכות * ולפיכך כתיב באברהם
 התהלך לפני והיה תמים * ואתנה בריתי
 ביני וביניך ביני וביניך ממש * ומאחר
 המקום זכה לזרע * והבן זה מאד שאמלא
 לא נפתח המקור לא זכה לזרע * וזהו סוד
 ויוצא אותו החוצה ומאחר שנימול אברהם
 ונתגלה המקור ילדה לו שרה בן * וזהו
 סוד ויוצא אותו החוצה ויאמר הבט לא
 השמימה וספור את הככבים * וכאלה

והנה המלכות בששואבת ומקבלת שפע
 מן היסוד שהוא סוד כל הנאול הנמשכו
 מכינה נקראת המלכות על זה המלאך
 הנואל כלומר שליחות של יסוד עולם
 והנה המלאך שהיה הולך עם יעקב
 הנקרא האלדים הרועה אותו וגומר
 והמדה הזאת נקראת

חק

ודע שבכל מקום שאהה מוצא
 בתורה חק הוא סוד סוד יסוד
 ובכל מקום שאהה מוצא חוקה הוא סוד
 סוד מלכות ודע והתבונן כי חק הוא
 היסוד שהוא מקום הקדושה והטהרה
 והוא סוד הרחמים הפנימית וכל הסמוך
 לו מבחוץ הוא סוד הקליפות והערלות
 וכחות השמאה והפנימי הוא קדש ומת
 שחוצה לו חוליץ והוא הנקרא אלוה ומת
 שחוצה לו הוא חושך וזהו מקום ההבדלה
 המבדיל בין קדש לחול בין אור לחשך
 לפי שזהו מקום שהערלה מתאחז מבחוץ
 ועל דרך זה נקראת סוד המלכות על
 הדלת ט בוע או האי או האי והוא
 כשושנה בין החוחים ולפיכך כל מקום
 שתמצא בתורה לשון חק צריך אדם
 להבדיל בין מחיצת קדש למחיצת חול
 כי חק לשון גבול וגדה הוא בשום לים
 חוק ומים לא יעברו פיו ואמר חק נתן
 ולא יעבור והנה סביב זה החק כמה מיני
 חוחים וקוצים וכמשונים והוא מקום דוד
 ולפיכך הוצרך הזמירות כדי ללחוס עם
 המקטרגים ואמר ידוד מה רבו צרי ואמר
 כל גוים סבבוני בשם ידוד כי אמילם כי
 סבבוני גם סבבוני בשם ידוד כי אמילם
 נקצץ הערלה שהיא ברית מילה בשם
 ידוד כי אמילם

ודע

שהה המקום שהוצרך דוד
 להלחם באויביו ולפיכך
 הוצרך מגן ותחן לי מגן ישעיה וחס מגן
 דוד ולפיכך ארדפה אויביו ואשיגם ודע
 כי דוד קצץ כל כחות הערלה והטומאה
 סביב לכנסת ישראל ונלחם מלחמותם
 וכישר

מצא לו מקור זרע מצדיק יסוד עולם
 והוא וידוד פקד את שרה כאשר אמר
 נפקדו כל העקריות עמה והנה אדם
 הראשון נשחטם בכפועם הזה עם הערלה
 בעניין עץ הדעת טוב ורע וכא אברהם
 וסילק הערלה ואז נתלה אור זרוע
 לצדיק ונפקדה שרה ונפקדו וכל העקריות
 עמה והבין זה מבין תבין כה יהיה
 זרעך כי הוא כורא שמי ונוטיה תחתיהם
 וקוע הארץ וצאצאיה נורחן נשפח
 לעם עליה סוד מלכות והוא סוד כר
 קראתיך בצדק ואחזיק בידך

תבין

ודע

כי סוד המילה הוא סוד הגאולה
 והנני מפרש ליל שמורים נמולו בני
 ישראל
וסוד מילה הוא סוד הגאולה כי
 הערלה שהיה דבוק בכשר
 הוסרה בגלות וזהו סוד אתנס בדם ברית
 שנלחתי אסיריך עבור כי היסוד הוא סוד
 הגאולה לפי שהו שואב מן היובל שחוכ
 כי גאולה תהיה לו ויובל יצא ובכל ארץ
 אחזתם גאולה תתנו לארץ והיובל
 כדאי הו סוד כל הנאול וסוד כל החירו
 כי במדת היובל יצאו ישראל
 מארץ מצרים שפתחו להם

שערי בלנה וזהו סוד וחמשים עלו בני
 ישראל מארץ מצרים וחמצא יציאת
 מצרים נפעמים בתורה ולא עוד ולפיכך
 תמצא כי הגאולה תלויה בברית מילה
 שזהו היסוד ובהתחבר היסוד עם המלכו
 הרי הגדולה סמוכה למלכות והוא שאמר
 צריך לסמוך גאולה לתפילה חותם באג
 ישראל ארני שפתי תפתח והבן זה
 כל הנמול אכה לשתי גאולות גאולה
 למעלה וגאולה למטה שניצול מכאר
 שחת שהיא הערלה ולפיכך הנואל
 משחת חייכי המעמריכי חסד ורחמים
 הבן זה מאד והבן כמה כח ברית מילה
 כי זהו השער שבו נכנסים לכל הגאולות

רביעך הקיצי' מסכיבו הכרם או בא שלמה
 בנו ומצ' הכל בנחת אין שטן ואין פגע רע
 ובנה הבית על מכונו ודע כי לכך נאמר
 בפר' פסח משכו וקחו לכם וגומר ושמרת
 את הדבר הזה לחק לך ולבניך **וזה**
 המקום שנכשלים הרשעים בו
 שאין מוציא' טעם למצות שנקרא' חקים
 או חוקות ואינם יודעים העיקרים הגדולי'
 והטובים התלוין בה' ולפיכך אמרה תור' ה'
 חקויהי תשמורו בהמתך לא תרביע כלאים
 ואמר ושמרת את הקויהי' ואחלל דברים
 שהשטן מקטרג עליהם ואומות העולם
 משיבין עליהם כגון שעטנו ואיסור בשר
 בחלב וכלאים ואכילת חזיר ושאר כיוצא
 בהם שכולם הם בכלל החקים והנה פרה
 אדומה וגשעיר המשתלח שניהם ערים
 נאמנים מגלים סתרי' עליוני' כסוד הבדלה
דע כי סביב המלכות יסוד כמ' סרבי'
 וסלונים' והנה סביבות יסוד הוא
 השדה המלאה רוצחים ומקטרגים והיא
 שרו של עשו ויבא עשו מן השדה והוא
 עיף ששפך דמי' וזו היא השד' שבה מגלה
 עריות כי בשדה מצאה הנערה צעקה
 הנערה המאורסת ואין מושיע לה וזו היא
 השדה שבה הרג קין הכל' ויהי בהיותם
 בשדה ויקם קין אל הכל אחיו ויהרגהו'
 וזו היא השדה שבה נפלים חללי' חללים
 וזם וכל אשר יגע על פני השד' בחלל חרב
 וזם בטת או כעצם אדם או בקבר' וזו היא
 מקום הטומאות למי שהם **ויש**
 בחדרי' הפנימי' שדה טוב והוא
 הנקרא שדה תפוחים וזהו כריח שדה אשר
 ברכו י' וד' מבלל שיש שדה אחר שהוא
 פקולל והבן זה מאד לפיכך צוה ה' כרה
 בפרה אדומה וקראה חוקרה זאת חוקרת
 התורה כלומר שמצות פרה אדומה סוד
 גדול המכיל בין קדש לחול ובין טומאה
 לטהרה הצד הפונה לפני' טהור' והצד
 הפונה לחוץ טמא לפי אפר הפר' פטהר
 את הטמאים ומטמא את הטהורים ושמור

זה העקר הגדול כי ממנו תכנס לכל עני' אמ
 הרחוקים **ודע** כי החזיר יש בו
 מקצת סימני טהרה ספרים פרסה' ורובו
 טמא לפי' אסור לגמרי ויש כסוד הארנבת
 והשפץ סוד בענין מעלה גרה ופרסה לא
 הפריסו עניינים גדולים ואמרו חזיר למה
 נקרא שמו חזיר שעתידי הקב"ה להחזיר
 לישראל לאוכלו והיוודע עקרים הללו בין
 כמה ספרים תלויים בחקים וחקות וזהו לא
 חלבו בחקו הגוי' אשר אני משלח מפניכם
 כי חק הפונה לפני' הוא חק שלנו והוא
 טהור והחק הפונה לחוץ הוא **טמא**
 והוא טמא ולפי דרך זה תמצא ב' שעירים
 ביה אחד דמו נכנס לפני ולפנים' ואחר
 משרלח לחוץ לשלח אורו לעזאזל
 המדברה' ועז' והיתה זאת לכם לחקת
 עולם בעשור לחדש' **והמבין** זה
 יבין סוד הטעם למה נולדו
 יעקב ועשו תאומים בכרם אחד ונפרדו זה
 מזה' וסוד נשא השעיר עליו את כל
 עונותם אל ארץ גזירה נפלאות בסוד שג'
 ואת עשו שנתי' ואשים את הריו שממה
 ושניהם נולדו בכרם אחד ושניה' סוד חק
 כינה שמעה זאת' וסוד והלא אח עשו
 ליעקב נאום י' וד' ואוהב ארץ יעקב ואת
 עשו שנתי' ואשים את הריו שממה'
 ושניהם נולדו בכרם אחד וזם של טומאה
 וטהרה תלויין במלת חק וזם ערלה ומילה
 וסוד עץ הדעת טוב ורע' ואם תבין כסוד
 עקרים הללו' יתבאר לפניך בכל מקום
 שתמצא בתורה לשון חקים או חקות'
 והמבין זה יבין סוד אם לא בריתי יומם
 ולילה חקות שמי' וארץ לא שמתי סודות
 עמוקים ונפלאות גנוזות במקומות הללו'
 וזם את חקתי תשמרו ומכאן תכנס לסוד
 הגלות ולסוד הגאולה ומה טעם שנאלו
 ישראל מצרים **ודע** כי מצוי מצרית
 לא' כמו שכתבנו כבר לפיכך היתה כית'
 בלא לישראל שהיו יושבין מצד הגדר הפינה
 לצד החוץ שרוא מקום הגליות' והק' בה

חק החזיר

נסהו כל הנסים והנפלאות תלויין במרח
 זרה מכפנים מתוקר לא זרה מבחון
 מרה ויצא לחוץ וכן הוא אומר ויצא
 בן האשה הישראלית וזהו סוד בכל
 מקום שאמר ולפי שהוציא את עצמו מן
 הכלל בפר בעיקר והמבין זה יבין סוד
 עד לא עשה ארץ וחוצות ויוצא אורו
 החוצה לא היה אשת המת החוצה
 וירץ לבן אל האיש החוצה אילפלא
 העין לרעה נתכוין לבו ולפיכך כל
 שוחטי חוץ בכרת אחר שנכנה בית
 המקדש כל אילו העיקרים הגדולים
 נכללים במלת חק ועתה שים לבך
 ורחובונ ותמצא סוד כאר מים חיים או
 סודות כרות כרות נשכרימאשר לא יכילו
 המים והמדה הזאת נקרא ליודעים
 הסודות חן

לויתן

והסוד עתה הפעם ילוח
 אישי אלי לפיכך לא היה
 ללוי חלק ונחלת עם אחיו דודו הוא נחלתו
 שאין לו עסק בחוץ אלא מכפנים והמבין
 זה יבין כי לויתן חן הם לראשית וענקים
 ונחית והנני רומז במערי איש ולויתן
 סביב והנני מוסף מלוה ~~ללוי חלק~~
 הלוואות שבעולם תלויות במקום זה
 ובתיב לוח רשע ולא ישלם וצדיק חונן
 ונותן לפיכך גדול המלוה לעני בשעת
 דיחקו ועל כן לא היה ללוי חלק ונחלתו
 ודע כי הלויים הוצרכו לנחלה טהורה
 בהכרת סוד גדול מסודות האמונה וכה
 חעשה להם לטהרם הזה עליהם מי
 חטאת והעבירו תער על כל בשרם
 וכנסו בגדיהם והטהרו ובמקום הזה
 הוא סוד הטהרה לפי שהטומאות
 מקיפות סכר צד וצריך גלות בסוד
 זמירות דוד וכבר כתבנו הטעם לעיל
 דרך נחש עלי צור וזהו סוד מה שכתבנו
 לעיל לפיכך צריך תגלת והנה הכרת
 הגדול לצדימין והלויים לצד שמאל אלן
 שערי צדק ו א 6 I מצד

צוה לקצץ הערלה ונשארו ישראל
 מכפנים היה סוד ואתם לא תצאו איש
 מפתח ביתו עד בקר והמבין סוד זה יבין
 סוד כלאים ושעטני מדוע נאסרו
 לישראל ומדוע הותרה בציצית כתיב לא
 תלבש שעטני צמר ופשתים יחדיו וכתוב
 גדילים תעשה לך המבין סוד זה יבין
 סוד המלכות שכתוב בו צמר ופשתים
 ותמד בפלך בפיה אשר יכס ישראל
 שזביתם לזה לפיכך כתיב כלאים כלומר
 שהוא מכנים שני דברים בגדר אחד כלא
 כלא שניהם כלאים יד יד שניהם ידים
 דגל שניהם רגלים וים ים שניהם
 יומים אמנם יש דברים שאין בהן פירוד
 מים ריחיים ודברים הללו כבשונו
 של עולם

ודע

כי כנודי לכן יש בהן סוד גדול
 ובשאר בני כהונה יש
 בהם סוד גדול בטעם איסור כלאים
 ואם תזכה לכנס תראה כשר נפלאות
 ואחר שביארנו לך זה דע כי במרה
 שנתנה תורה לישראל ונתנו עמה
 לישראל חקים וששפטים אשרי העם
 שככה לו דע כי מרה מבחון ומתוקר
 מכפנים לפיכך כתיב שם שם לו חק
 ומשפט ושם נסהו ובמקום הזה הוא סוד
 הנסים והנפלאות ומצרים נסים לקראתי
 והכל במלת חוק לפי שהו דבוק בשפט
 והנני מפרש משפט הוא תפארת חק
 הוא סוד ויעקב נאחז בתפארת חק ונאחז
 במשפט כמה שנאמר ומי גודל אשר
 לו חקים ומשפט צדיקים ולפי שזכר יעקב
 לבכורה זכה לחק אשר כרת את אברהם
 ושבעתו ליצחק ויעמידה לחק ליעקב
 לפי שהחק תלוי ביעקב והוא אביר
 יעקב וכשישראל צדיקים נקראו אביר
 יעקב לבד והנה כתבנו לך קצת נפלאות
 בענין חק והנני מוסר לך מפתח במרה
 שנאמר שם שם לו חק ומשפט ושם

מצד הגדולה חסד ואלו מצד הנבונה
 דין לפיכך כולם יליו ויקוו במדה
 הזאת שנקרא לויית והנה יצאו מלוי
 הכהנים שהם חסד גמור ושאר הלויים
 שהם דין בלינה שמעה זאת ולפיכך
 נקרא לוי לוי באמת והנני מבאר
 לויית נחש בריית לויית נחש עקלתון
 דרך נחש עלי צור כי בו נאחזים כחות
 החיצונות בסוד רחמיסודין ויש לזה
 ופרוע ויש לזה ואינו משלם לזה
 ופרוע צדיק הפנים הפנימים מושך
 כחות עליונים מן הספירות וממשיך
 אותם בכנסת ישראל ואז כל העולם
 בכרחה אמנם כחות הטומאה
 מקבלין ואינם נמשכין והמה
 ספסיקים הטובה מן העולם וזהו סוד
 לזה רשע ולא ישלם אבל צדיק
 חונן ונותן את הכל כמבואר היה סוד
 מלוה יודו חונן דל ונמולו משלם
 לו מלשון נומל חסדים גמל יוד
 הרה

ודע

כיש לויית והוא
 בים ומגל

עתידים הצדיק

לעשות סעודת
 וממנו נכנסין לחיי
 העולם הבא והזוכה לשעודת לויית
 זוכה לחיי עולם הבא ויש לו חלק
 לעהכ וזהו סוד ועסך כולם צדיקים
 לעולם ירשו ארץ ודי לך במה שרמזנו
 במקום זה וזהו הסוד הנקרא בכל
 מקום

זכור

לפי שהוא מקום
 רזוכרון שממנו
 עולין עד מקום בינה והו
 שאמר הכתוב זכר עשרה נפלאותי
 כבר כיארנו לך כל שלשה ספירות
 העליונות הם מקום המחשבה העמוקה
 והאצילות וכל הדברים סמיך המעיין
 שאדם רואה המכוע ואינו

עד מקום ההחלה וזהו שאמר
 לעושה נפלאות גדולות לבדו וכתוב
 אורך על כי נראית נפלאות נפלאים
 מעשיך והסוד הגדול נרא תהילות
 עושה פלא והמבין סוד נורא וסוד
 תהילות יבין מקום הנפלאות לפי
 שאותה מקום נעלם ונסתר חיקן לו ה
 הקדוש ברוך הוא מקום יניקה וזהו סוד
 שהוא שביעי שלנו והוא השואב מאותו
 מקום העליון ידעית סודות והסתרים
 והנפלאות לפי כתיב זכר עשירי נפלאותי
 אשרי העם שככה לו ועד המקום הזה
 הנקרא זכור אנו אומרים כל לפי שהכל
 בו וממנו נכנסין ממנו לכל הנגזים
 העליונים וזהו מקום הברכה שסמנו
 מתכרכים כנסת ישראל וזהו שאמר
 הכתוב בכל המקום אשר אזכיר את שמי
 אבא אליך וכברתיך מלשון יוד זכרנו
 יכרך ודע כי כל מקום שיופיע שם הזכר
 ברכה מצויה שם והסוד זכר לצדי לברכה
 לפי שהוא לזה ומשלם יוד הוא נחלתו
 אבל הרשעים שלויים ואינם משלמין כתי
 לזה רשע ולא ישלם זהו שם רשעים
 ירקב כמו הרקב שמכלה את העץ
 ועתה התבונן פסוק זה שאמר זכר
 צדיק לברכה ושם רשעים ירקב

והנה

ביארנו לך כי סדה
 הזאת נקרא שבועה
 לפי שהשבועות בו תלויה והכופ בשבועה
 לא נשאר לו מקום וקיום בכל הספירות
 והרי הוא נכל כאלה נבלת עלי לפי שאין
 לו מקום יניקה בכל הספירות ואין לו יסוד
 במה ישען וכבר ביארנו למעלה כיארנו גדול
 ונכבד

ודע

כי זה הוא רשע
 שבו נכנסין לראות
 פני המלך יוד לפיכך נבנה בית המקדש
 בהר ציון ודע וראמך כי זרע
 המקום שבו הקריב אדם הראשון קרבן
 שנאמר

לקצת מערב יתפללו כלפי מזרח וכן
אותן שכבד מזרח יתפללו למערב וכן
לצפון נמצאו כל ישראל משלחות תפלתם
לירושלים ולבית המקדש כי משם תפילו
עולות להשם יתברך

ועתה

יש לנו להודיעך מה
יש בין תפלת הארץ
לתפלת חוצה לארץ

דע

כי תפלת ארץ ישראל
דומה למי שהו צריך
לדבר עם המלך ובינו קרוב מאוד
לכית המלך ואין בדרך פנע רע
ואין שטן רע ותפלת חוצה לארץ
דומה למי שצריך לדבר עם המלך ובינו
רחוק מאוד מבית המלך ויש
בדרך כמה לסמים וכמה נגבים וכמה
תורת רעות ותורה ראה כמה
צריך לזהר כדי שימלט מנזק הדרך
ואחר המורה כולו יתכונן שהיה ראוי
להתקבל כמו שאמרנו ועוד דע
כמה מעכבים ומקטרגים יש לתפלות
ישראל כשהן הולכין לארץ ישראל על ידי
כחות הטומאה של אומות העולם
ואתה ראה כמה אנו ראוין ליתר אה
עצמינו ולכונן כהפלתנו כחוצה
לארץ כדי שנהיה ראויים
להתפלל אל השם יתברך ואחר ש
שעורתיך כל אילו העיקרים והם
ברמיון רמזים דע כי סוד אל ה'
הוא סוד בדקות התפלות והבקשות
וכשהתפלה כרוגן ונדקת במדת אל
ה' אז אנו מקרבים אל אל ה' ואז
מתאזרות הספירות וכשתקרב
התפלה באל ה' כבר ידעת
כי הוא השורש הרחוק של אור
ואז מאותיות השם יתברך ומאור
שערי צדק ו ב 6 II שמתדבקת

שנא ותוטבלה משור פרי מקרי ומפריס
חיה מקום שבו בנה נח מזבח לה'
והוא המקום שנקרא הר המוריה שבו
נעקד יצחק חיה כל שער הספירות
פשוט אדם למלכות כתוב זה רשע
לוי צדיקים יבאו בו ומשנתאחו אדם
הראשון בשתי אילו הספירות כלומר כ
כמלכות וביסוד היה עולה עד הכתר
ואין לו מקטרג ומונע לפיכך כתיב
בספירת המלכות פתחו לי שערי צדק
שערים הריבה שערי היסוד שערי כונה
שהיא סמונת כתורה וכשנכנס אדם
ביסוד שזהו מקום השבעה אין לו מעכב
ומונע וזהו שאמר הכתוב זה
השער לה צדיקים יבאו בו לפי שזה
המקום בית שער לעליה והסוד
על העומק הזה הוא סוד ירושלים
וציון הוא שער הפנימי ונקרא
אסוד ומשם עולין עד מקום הרצון
לפיכך כשהיו ישראל בירושלים היו
מתפללין בבית המקדש תפלתן עולה עד
למעלה כלי מעכב ומונע וזהו
סוד תפלת שלמה כשכנה בית המקדש
המתכונן זה יתכונן עיקרים גדולים
וגדלים כמו שבארנו במקום הזה
וצריך אתה להתכונן כאותה פרשה של
תפלת שלמה ותמצא כל העניינים
מסודרים וכל זה בתפלת דרך ארץ ישראל
ובירושלים ובית המקדש אבל תפלת
חוץ לארץ מקטרגים הרבה יש
בה קודם עלייתה ואין תפלת חוצה
לארץ עולה למעלה דרך ישראל
שהולכת לארץ ישראל ומשם לירושלים
ומשם לבית המקדש כמו שכתוב
בתפלת שלמה עה וכשנעצת לבית
המקדש אז היא עולה למעלה לפיכך
ישראל שהם בגלות הם מתפללים סביבות
ירושלים בארבע כנפות הארץ ירושלים
כאמרו לפיכך כל אותן שבגלות

שמהובקרת התפלה באל חי הרי ה'א
 נכנסת בכל החדרים שנסוד אות ו'ו'
 ואז עולה התפלה למקום הביטוי ו'ו'
 וממקום הביטוי מתרבת בתבט'ה הנקרא
 רצון וזהו עת הצון לפיכך אנו אומרים
 בראש התפלה ו'וד שפתי תפתח שהוא
 בית שער להכנס ובכפף ההפלה אנו
 אומרים יהיו לרצון אמרי פי לפי שרצון
 הוא סוף המעלות והוא ל' של שם המיוחד
 הנקרא רצון ופ'ן הרצון שהוא
 סוד ו'וד עולה בקוצו של ו'וד
 ומתדבק בכ"ר הנקר'
 אין סוף לפי
 שחתפלות
 עלות עד

ידוד אלהים צבאות

שמע תפילתי האזיני להי יעקב טלה : לפי
 ששני שמות א'ידוד צבאו' אלהים צבאות'
 מתאחדים זה כנגד זה ו' שניהם נכונים
 להריק בדרך רצינויות מעלה במדת
 כלומר המשכות הספירות של אל ה'
 ושניהם פועלין לפי הדין הישר ככל
 צבאות העולם האחד פועל מצד החסד'
 והשני פועל מצד הדין' ושניהם מושכי'
 דין ורחמים במדת אל ה'
יש לנו להודיעך כי מדת י'דוד צבאות
 היא המושכת חסד עליון'
 וחסד אברהם וחי עולם במדת אל ה'
 ומדת אלהים צבאו'ת היא המושכת כח
 ה'נבונה והדין והפחד והעונש במדת אל
 ה' לפיכך מדת אל ה' כוללת הכל'
 לפיכך נקראת כ'ל' שהכל בה הסוד
 ורחמים ודין' וזהו סוד אני י'דוד עושר'
 כ'ל וכתוב על כן כל פקודי י'דוד כל ישרתי

מקו הכת'ר תקנו בתפלת'מוספת ר'יתנו
 לך י'דוד אלהינו בתפלת' מוסף ורא
 בתפלת וצרת'ה כ' בתפלת יוצד
 עדין לא נאמרו כל התפלות ולא הגיעו
 עד לכת'ר אבל בתפלת מוסף כבר נשלמו
 תפלה יוצרועלו לראש הכת'ר ו'ואר
 שעוררת'ך כל אילו העיקרים יש
 לנו להכנס עכשיו בבאו'ר
 שאר שמות ע'ך
 המעלות והשם
 שדיכנו ויוונו דרך אמר'
 שנהיה דבקים
 עד אפ'ן

ואומר וי'דוד בירך את אברהם ככל
 והטעם לפי שכל הצינורות וההמשכו'
 לדין ורחמים כולן נמשכות במדת אל
 ה' וע'ימי ע'י מדת י'דוד צבאו'ת
 ואלהים צבאו'ת שהם שני מדות לימן
 ולשמאל ומשתי מדות הללו עם
 השלישית שבמצע נכללת מדת
 כ'ל ולפי שדוד המלך עה נתלבש במדת
 אל ה' עם קוצו של ו'וד הוא סוד של
 רגל הרביעי מרגלי המרכבה והיה אדוק
 במדת אל ה' והיה כולל בחסד ודין
 ורחמים נאמר עליו והוא אדמוני עם י'פה
 עינים וטוב ראי והוא אדמוני זהו סוד
 המשכות הדין עם י'פה עינים זהו סוד
 חסד אברהם וטוב ראי זה דוד תפאו'ת
 זהו יעקב שהטוב תלוי בו אבל בעשו
 מה כתיב בו ויצא הראשון אדמוני כולו
 בלי י'פה עינים וטוב ראי אלא כאדרת
 שער לפיכך היה שפך דמים וכתוב
 בו ועל חרבך תחיה שהוא י'רש ה'רם
 ושפיג ות

ושפכות דמים על ידו אבל מדוד כתוב
 הוא ארמוני עם יפה עינים וטוב ראי לפי
 בשהיה דוד מתלבש במדת ארמוני היה
 נלחם עם אויביו ולא תשוב חרבניקם
 וכשהיה מתלבש עם יפה עינים היה
 מפרנס ישראל ועושה עמם כמה
 הסדמים בענין יפה הים ולשהיה מתלבש
 טוב ראי היה מדרקק כמורה והיה
 יורד לעומק חמורה היה מסתכל
 בסתרים ונכסוף למעום טעם מתוקה
 והיה ואמר טוב הלי תורת פיד סאלפי
 והבוכספ היה נכספ ומתאוה ואמר
 גל עיני ואביטת נפלאות מתורתך ויהיה
 מקיים התורה מדרת טוב ראי ונכספה
 הזאת היה יורד לסתרתורה לפי ששלוש
 מדות הללו נתחברו במדת אל חי
 שהם החסד והדין והרחמים והנחת
 דוד בשלשתן ועשה גם הוא רגל הרביעי
 לבסא נושא את השלשה יהוה סוד שש
 תחכמונו ראש השלשים ולו שם

אלהים צבאות
 והטעם
 אלהים צבאות הוא שהמורה הזאת
 מושכת כל מיני הדק והגבורה מצד שמאל
 ושואבת מקו המנה ומן הפה והנלחמת
 מלחמות יורד בצבאות עליונות ובכל
 המוני מטה והוא שכפוב פיוס ההוא
 יפקוד יורד על צבא מרוס במרוס ועל
 פלכי האדמה באדמה וצריך לנו
 להודיעך עיקר הדבר כמו שפבר
 הודיעתך כי שם אדני הוא המושל בכל
 המוני מעלה ומטה והוא הפרנס הגדול
 על כל הנבראים ובידו כל גנוי המלך
 וכל גבורה המלחמה וכל כלי המלחמה
 סוסי אש ורכבי אש כלי זיון רמחור
 וחרכות יוקשות וחצים ואבני כלסתריות
 ושאר כל כלי המלחמה וששים גבורים
 סביב למרח הזאת כולם אחוזי מלחמה
 איש חרבנו על ידיו מפתח בלילי וכולם
 מקבלים שפע מצד הפחד החסדי וכבר
 הודיעתך כי השם הנקרא אדני שהוא
 מרח המלכות והוא המושל על כל
 הנבראים

ודע
 הנקראות יורד אלהים
 צבאות נמשכים כל צבאות העולם
 למיניהם ופהם נמשכים כל פיוס
 מלחמות שבועולם ובמקום הזה הוא
 פקוס הקנאה והוא קנארו יורד צבאות
 והוא נלחם על למעלה קנאת יצבאות
 העשה זאת ועושהם יונקים הנביאים
 כאמרו כנביאים בבמת סקומות יצבה
 אמר יורד יבני לא השיגו לשם העליון
 אמרו כה אמר יי
ודע
 כי מעלת משה רבינו ע"ה
 היא על כל הנביאים
 כולם ומשה רבינו היה נאחז במקור
 והנביאים כולם נאחזים בעיקרי הנחל
 למטה והכתובים ממש נאחזים בכריכה
 ואילו שני המדות נקראים נחלואל
 והמדה ששופכת סה נקראת כל והמדה

הנבראים והוא מחייה וממית מוריש
 ומעשיר * משפיל ומרום * מוחץ
 ורופא וכל אילו הדברים שם ארנץ פועל *
 על כל דבר ודבר * כפי השפע * הבא
 אליו מן המעלות העליונות אם לטובה
 אם לרעה אם למלחמה אם לשלום אם
 לרעב אם לשובע * ועתה יש לנו
 להודיעך כשעה ששם ארנץ יוצא למלחמה
 ללחום כמרום או בארץ * מתלבש כלי
 המלחמה מנבורי הפחד * ועל ידי מל
 על אלהים צבאות שהוא המושך רכוב
 והגבורה והמלחמה לשם ארנץ *
 והמדהזה למה אלהים זנחנו ולא תצא
 כצבאותינו התבונן בפסוק זר ותמצא
 אלהים צבא ות * בענין המלחמה וענין

דע

כי כשהשם יתברך רוצה
 לעקור או להשפיל
 אומה למטה אינה משפילה עד שמשפיל
 שר שלה מקודם * במרום שהרי אמרו
 זכרונם לברכה אין אומה נופלת אלא אכ
 נופל שרה תחילה * שנאמר ביום ההוא
 יפקוד ידועל כל צבא מרו * במרום ועל
 המלכי אדמה באדמה *
 והאמן כי בשרוף פרעה
 אחרי ישראל * עליו

דע

הכתוב אומר ויקח שש מאות רכב בחור
 וכל רכב מצרים * ויהי המלחמה
 היתה למעלה ולמטה והמלחמה היתה
 למעלה חזקה בשמים * והסוד ויקח
 שש מאות רכב בחור שהרי שר של מצרים
 נתחבר עם סמאל * ונתחברו שש
 מאות רכב בחור * מלכד רכב מצרים *
 דא לכ מאי תביע * ויקח שש מאות רכב
 בחור וכל רכב מצרים * וכי כולם לא
 היו רכב מצרים * לפיכך אמר וכל
 רכב מצרים שבאו להלחם עם ארנץ *
 זהו שאמר משה רבעה לישראל רודעו
 כי לא לכם המלחמה אלא להשיתברך

שנאמר יי' לכם לכם * ואתם תתישון
 ואילו לא היתה שם ארנץ * במלחמה למה
 אמרה תורה ידועל לכם * ויהי איש
 מלחמה אלא מלחמה היתה כרקיע *
 ולפני ישראל היו סרבנין על הים היתר
 מלחמת השדים החיצונים קשה * מר
 עשה מרת ארנץ * נתלכשה בשלושת מיני
 המלבושים לבוש מלכות והיינו המלאך
 ארנץ יעקב * ולבוש החסד מצד אבהם
 להציל את ישראל * ולבוש המלחמה
 מצד הגבורה שהוא יצחק * להלחם עם
 סרבנות העליונים של מצרים * וסמאל
 הרשע * ונתלבש במד של שר
 מלבושין כסוד ויסע ולכא ויס שהם סוד
 שלשה מלבושים שאמרנו עשת מלחמת
 של מצרים * שר של מצרים * ונתחבר
 אותם והיינו סוד לשר את אופך מרכבותיו
 וינהגו בבכדות ויאמר מצרים אנוסר
 מפני ישראל כי יי' נלחם להם במצרים
 וסוד ויסע את אופך מרכבותיהם אופנים
 עליונים של מצרים שהיו מנהיגים
 למצרים שלמטה במרוצה * וכרח העלה
 ונשתברו אותם האופנים * ונשתברו
 כחות מצרים שלמטה * משלבעלה איו
 בזמן שנשתברו אופני הארץ חנה השא
 שעליה * כך כשנשתברו אופני
 העליונים * של מצרים * הנשאר כל
 המנוי מצרים שלמטה שהם המשא של
 אותן האופנים * שתנחת בכבוד *
 וכשמצאו המצרים עצמן כסוד * ידעו
 שנפל אופן והוא שר של מצרים למעלה
 ומה כתיב אנוסה מפני ישראל * והטעם
 כי ירד נלחם להם במצרים שלמעלה *
 וכל אילו המלחמות בכח מי נצח אותם *
 אך יבח אלהים צבאות שנתלכש בהן *
 וס' פקוד יי' צבאות על צבא מרום כמרום
 ועל מלכי אדמה כצדמת ונוסר * ואומר
 רותה כשמים חרכו על אדום תרד * ואומר
 אורו אורו סך וזאמר מלאך יי' צבא *
 לא

האמת ועל זה נאמר כי לך תכרע כל
 ברך וכל ברכה הבאה לעולם על ידי אילו
 באה לפיכך מי שאינו כורע במודים
 שדרו נעשה נחש * לאחר שבקום
 שנה * וסוד ע' שנים ע' שרים שעומדי
 בשורה בעיגול שהרי הנחש אורב * במקוץ
 כנגד נצח * והוד וכל מי שאינו נזהר
 עמה * ראוי להכישו נחש * והו סוד
 כל העובר דברי חכמים ראוי להכישו
 נחש * וכבר ידעת כי ההכמה הם נצח
 והוד * לפי דרך זה כי בשמתלבש אדני *
 לבוש הוד * נצח כל מלחמות ישראל *
 ונפרע לנו מצוינו ומשלים * נמול לכל
 אויבי נפשינו * לפיכך צריך להודות
 למי שמתלבש * לבוש הוד והנצח
 למלחמה * והסוד הוד והדר לבשת *
 וזהו אל הודאות אדון הנפלאות *
 לפיכך התבונן בכל מקום שתמצא לשון
 הודאה שהוא כנגד מקום זה *

ודע

כי כנגד מדה זו עשה
 שלמה בירת המקדש
 העמוד השני וקרא שמו בועז * כי שני
 עמודים היו יכל זובועז * ושוקי ועמודי
 שש מיוחדים על אדני פז והמבין מלת
 בזה יבין מלר בועז ודע כי המדה הזאת
 מקבלת עוז מן הגבורה * ופעול
 מן הכינה * והוא נותן עוז ותעצומות
 לעם * ומן המקום הזה נמשכין כל
 מיני כח ואצילות וגבורה מצד הדין *
 והפחד וכבתה יושב מרר אדני בהוד
 מלכות ועתה התבונן בכל מקום
 שתמצא הודאות או מודים שצריך
 כריעה * שאצל מדה זו סמוכה *
 וכשמתלבש מדת אדני למדת יהוד אנו
 נצחות המלחמה * וחייבין אנו
 להודות לפניו כמו שאמרנו באגדה * לפיכך
 אנו חייבין להודות להלל לשבח *
 וכבר מצינו שתקנו בתפלה התבונן כי כולה
 על

לא באו לעזרת יי ואמר רבותינו אל יש און
 מרוב כובד היה ולפי דרך זה דע כי השם
 הנקרא אלהים צבאות הוא המשפיל לשם
 אדני כח ללחום מלחמות ה' * והסוד
 אלהים צבאות שוב נא הבט נא * משמים
 ופקוד נפן זאת * אלהים צבאות שוב
 נא עדו שוב יל ריבכות אלפי ישראל *
 שוב להשפיע כח בטם ידוד הנקרא נפן
 זאת על ידי מי אתה פוקד נפן זאת * על
 ידי הפקיד שהוא אל ה' ולפי דרך זה נאמר
 אלהים צבאות השיבנו והאר פניך ונושעה *
 והמדה הזאת נקראת :

הוד

בחור בפסוק לך יי הגדולה
 והגבורה והתפארת והנצח
 וההוד ומעם שנקרא הוד בהיותו מתלבש
 במדת הגבורה להשפיל אויבים ולנצח
 מלחמות ולהציל אויבי עליון * והסוד
 נהפך עליו למשחית ולא עצרתי כח * וכל
 מיני ההודאות שאמר דוד כספר תהילים
 אצל מדה זו סמוכות * וההודאית על
 דגנסים ועל הנפלאות במקום זה קבועות
 בסוד יודו לה כי טוב כי לעולם חסדו *
 תפלאותיו לבני אדם * וסוד ארבע צריכין
 להודות * ממקום זה נמשל לחיבים טובות
 בהשתחף אצלו יי צבאות שהוא סוד ג
 גמילות חסדים * וסוד הודו ליי כי טוב
 כל * וסוד מודים שקבעו בתפלה * וסוד
 מודים דרבנן במקום זה הוא קבועה * כי
 יי אלהים צבאות הם סוד מדר תלמידי
 חכמים * ועל ידי כן נאמר תח מרכים
 שלום בעולם * וסודו יודעי חן כי הם
 המרכים השלום * והסוד כי זרע השלום
 הגפן תתן פריה והאר יתן יבולה והשמים
 יתנו טל * כבר ידעת כי טל חרמן ירד
 על הררי ציון שהם נצח והוד ולפי שהם
 מקום הודאות אמרו שצריך כריעה
 כמודים שהם סוד הכריעה לנגס לידע

על נצח והוד הולכת והסיד הטוב שמך
ולך נאה להודות ואם תזכר עדיין
תראה ככאן גדולות ונפלאות :

ודע

כי נצח והוד שהם
ידוד אלהים צבאות
שניהם נקראים בכל התורה שחקים ואילו
הן שני השמות הנקראים שחקים שבהן
טוחנין מן לצדיקים ותרע לך בודאי
ובכירור כי בסוד השחקים נמשך המן
והטל וסימן וברדת הטל על המחנה
לילה ירד המן עליו וכבר ידעת כי טל
הרמון היורד על הררי ציון ולמי לצדיקי
שבהם צדיק וצדיק ובכל צדיק וצדיק
מקבלין כח פרנסה וחיים לכל הצדיקים
הנקראים על שמם וכשישראל צדיקי
ומסייעים מרכבה עליונה רוכב בשמים
השם בעזרתו של ישראל ואל רחמיה
שאני אומר בעזרתו של ישראל שאמרו
הכמינו וזכרונם לברכה שהעלוינו צריכים
לתחתונים לסוע וכך הכתוב אומר
רוכב שמים בעזרתך ואומר או יחזיק
במעוזי יעשה שלום לי שלום יעשה לי
ואומר ועתה יגדל נא כח אדני ואם
חס ושלום בהפך אומר צור ילדך תשי
ואומר הונעתם בדבריכם ואומ' השגיב
אחור ימיני נחזור לענינינו אומר כי
השי רוכב שמים בעזרתו של ישראל
מה הוא עושה מתקן שחקים להריק על
ישראל ברכה וחיים וזהו סוד ובנאותו
שחקים אחר שרוכב שמים מה שכתב
כשהוא מתנאה על השמים מתקן שחקי
וכה"א אשר ילו שחקי ירעפו טל על אדם
רב ואומר ויצו שחקים ממעל ודלרור
שמים פתח והסוד הגדול הרעיפו
שחקים ממעל ושחקים יזלו צדק ילו
צדק ממש שטוחנין מן לצדיקים וצדיק
הנקרא צדיק ומה כתיב בתריה הפתח
הארץ ופרו ישע והנני מאיר עיניך :

כי שני שמות שתחתיהם

ודע

שהם נצח והוד שהם
צבאות ואלהים צבאות נקראים שחקים
ושמים ממעל ושחקים תחתיהם
ועל שני שמות הללו נקרא ואמר היושבי
בשמים ואתה תשמע השמים ולפי
דרך זה התבונן סוד רוכב שמים בעזרתך
ובנאותו שחקים וסוד הרעיפו שמים
ממש ואחר כך ושחקים יזלו צדק ואם
תבין סוד שאמרו מאי שמים אש ומים
גד ולהוגבורה אלהים אלי ודע והאמן
כי מן המקום הנקרא שמים יבא השפע
למקום הנקרא שחקים וזהו סוד הרעיפו
שמים ממעל ואחר כך ושחקים יזלו צדק
וכה"א הוכב שמים בעזרתך ובנאותו שחקי
ואומר ויצו שחקים ופירוש הפסוק ויצו
שחקים מן המקום שהוא למעלה מהן
ומהן דלתי שמים פתח ודע כי נצח
והוד נקראו עצם השמים לטוהר
ועליהם נאמרו כעצם השמים לטוהר לפי
שעצוים וכחם בא מן המקום הנקרא
שמים והם בסוד ידוע כפירוש ליו דעים
שהם עצם השמים ממש והם מקבלים
כל העצמות למיניהם בעצם היוזם
הזה מקבל כח' והסוד כל עצמותי
תאמרנה יודי מי כמוך

ודע

כי יש עצם אחד נתונה
בגוף אדם ונקרא ילוד
שהוא עצומו של אדם והוא עיקר
ושורשו הימנ נהלה האדם בעיצומו הטפ
וכשמת האדם אינה נפחת ואינו נמוח
ואילו יכניסהו באש אינו נשרף
כריחים אינו נטחין בפטיש אינו מתפוצץ
והוא העצם הקיים לעולמים והוא
מקבל עונג ועונש אחר מיתת האדם
הצדיק ועליו נאמר ועצמותיהם יחלין
והוא העצם המקבל העונש כרשעי
ועליו נאמר ותהיענותם על עצמותם
והעצם

והעצם הזה עיקר שרשו מעצם השמים
 יצאו ומשם מקבל כח ועיצום וקיום
 ועמידות כל גוף האדם
ודע כי מקום הכריע באדם הוא
 בסוד העצמות ולפי שהקנאה בו מעצם
 השמים בכל מקום שתמצא בתורה
 קנאה כלפי מעלה באוסרו כי אל קנא יי'
 אלהיך יי' ואומר אל קנא וטקס ויקנא
 יי' לארצו הם קנאנו בלא אל יי' ועזב
 ורקב בעצמותיו קנאה יי' והסוד קנאת
 יי' צבאות תעשה זאת יי' ולפי שהקנאה
 תלויה במקום הזה נאמר במנחם סוטה
 מנחת קנאות היא מנחת זכרון סוכת עין
 והיודעים העיקר יודעים כי הקנא והזכרון
 מסוכין לעד לעולם ונצח תהוד הם
 מקום ינקת הנביאים ומן המקום הזה
 יצאו נביאים לפיכך תמצא הנביא אומר
 בכבודם יי' צבאות וחסצא
 אותם מזכירים שלשה ספירות תחתונות
 כנבואתם שהם אדני אלהים צבאורת יי'
 צבאות אלהים צבאות וכולם נכללי בסוד
 כה אמר יי' צבאות כמו שהודעתך כבר
 ולפי דרך זה תדע כי לפי שהם סוד ה'
 המראית שבהם מסתכלים הנביא תמצא
 בעת הנבואה שגוף של נביאים נרדע
 ונפחד וכל גוף מתרדע וכל עצמותיה
 נבהלות עד שמתהפכין מסדר שהיו ב'
 בראשונה עד שנשמתן מזדקקת ואז
 הואים מה שרואים ועזב במראה אליו
 אתודע ולפעמים יהא חלום בהרבות ה'
 המתצות ירבו המשלים וההידות בהם
 אבל מרבעה כלא אמצעות נצח והוד היה
 מתנבא כי היה נכנס לפני ולפנים והיו
 שאמר הכתוב פת אל פה אדבר בו
 ולפיכך לא הזכיר מרבעה בתורה ידוד
 צבאות לפי שלפנים ולפנים היתה מקומו
 מגעת וכל צבאות מעלה ומטה על פני
 היו יצאים ובאים
 הנביאים להתפלל לפני יי' ות'
 שיערי צדק ז א 7 i בענין

על שאילת בניו אצל נצח והוד מתכוונין
 להמשיך הכח לשם אדני אשר מהם כל
 צבא השמים והארץ נמשכים למיניהם
 ומתה יבא השפע לכל המינים להצמיח
 ולחוליד בכל מין ומין כפי עניינו וספר
 תולדות אדם במקום זה תלוי וכל זה
 בהתחב' נצח והוד אצל יסוד ואצל סדהו
 היו מתונים כל הבאים לשאול מאת השם
 בניים וחנה בהתפללה לא תתלה לא
 להיכל הצריך לה מה כתיב ותדור נדר
 ותאמר יי' צבאות אם ראה תראה בעני
 אפתך יי' צבאות הזכירה מקום תולדות
 כל הנולדים ועד איזה מקום נתמונה
 חנה בעילוי תפלתה עד מקו המזל העליון
 הידוע בסוד יג מדות בהיכל של רחמים
 הקבוע ככתר אשר מאות סול כל הדברי
 תלוי ואפילו ס' שבהיכל עצמה מאות
 מקו שואב יי' מפנו הוא מקבל וזהו שאמר
 רזל הכל תלוי במזל ואפילו ס' שבהיכל
 וחנה בהתכוונה בתפלת' עלתה עד מקום
 המזל למעלה למעלה ויש והיא מרת נפש
 ותתפלל חנה על ה' אל יי' לא נאמר
 אלא על יי' וכבר ידעת כי שלשה שמות
 הן אדני למטה ידוע באמצע אהיה ל
 למעלה וכסוד אהיה תלוי המזל וזהו
 סוד ותתפלל על ידוד על יי' ממש וזהו
 שאמרו חכמינו זכרוננו לברכה בני חיי
 ומזוני לאו בזכות תלי מילתא אלא במזל
 תליא מילתא ובמקום זכות הוא כד של
 שבעים שהוא נקרא אלהים שהוא מדרג
 הגבורה והפחד כמו שאפ' במקומו בעזה
 אלא במזל תליא מילתא בספיר' אדני
 הכתר והרוצה להוליכנים על ידי הנס עד
 מקום זה ראויו לעלות וכן הרוצה להשיג
 חיים וכן הרוצה להשיג מזונות יותר על
 מה שראוי לו ומניין שאילו שלשה
 דברים הם הויכב' ומזוני למעלה משם
 זה חיים כתיב בחזק' הנני יוסף על ימין
 טו שני יום כתיב ולא אמ' מוסף בני כתי'
 שיערי צדק ז א 7 i בענין

בענין תפלת חנה ותתפלל חנה על יי' .
 ולא אמרה אל יי' . מזונות סניין שנא'
 השלך על יי' יהביך הוא יכלכליך .
 על יי' ולא אומר אל יי' . והטעם כי כל
 הרוצה להשיג דברים הללו אינו יכול
 להשיג אותן בעולם הזה ע"פ הדין במקום
 שנקרא זכות . שהוא ב"ד הגדול שהוא
 סבוך כנגדו האמצעי שהוא ידוה' .
ולפי דרכים אילודע והכן שאע"פ
 שאנו אומרים שהרוצה לכיין
 הצפוי יכוין לשם אחד פעשרה שמורה
 הידועים לעשר ספירות . אין כוונתינו
 לום שיגיע כוונתו עד אותו השם ועמו
 אלא שיגיע כוונתו עד המקור דהעליון
 אותו המקום אשר ממנו נולד אותו הדבר
 שהוא חפץ עד שגיע השפע לאותו מקום
 שהוא מתכוין בו . ואז נמצא המתפלל
 מייחד את הספירות ומקרב אותן זו לזו .
 ואחר כך התכוון מה שאמר השם יתברך
 לאברהם כה יהיה זרעך . שאתה
 צריך לעלות ממדת כה שהיא התחתונה .
 עד מדת אר"ד שהיא עליונה . אם אתה
 חפץ להשיג זרע . זהו סוד שאמר דוד
 המלך עליו השלום שיר המעלות ממעמקים
 קראתיך יי' . מאותו מקום הנקרא
 עמוק עמוק שהוא עמוק עליון כלום אין
 סוף . ואל תחשוב כי עמוק הוא למטה
 אלא כל דבר שהוא רחוק עד מאוד להשיגו
 נקרא עמוק . וכך רחוק הוא מה שהיה
 ועמוק עמוק מימצאנו . והסוד שיר
 המעלות ממעמקים קראתיך יי' וכי
 היאך אפשר לומר שיר למעלות שהוא
 לשון עליונה עם מעמקים שהוא לשון
 ירידה וזה שאמרו חכמינו זכרם לברכה
 וילן יהושע בלילה ההוא בתוך העמק .
 מלמד שלך בעומקו של הלכה . ובספר
 יצירה עומק רום . ועומק תחת . עומק
 מורה . עומק מערב . עומק צפון ועומק
 דרום השווה עומק לכל הצדדין . ואת

על

על

הרי אומר הכתוב שמל לרום וארץ לעומק .
 פירו' הפסוק כך הוא כל דבר שהוא נסתר
 מצבאות הארץ . קדין אותו בלשון עמוק
 לפי שהוא למטה בעמק הלא תראה סוד
 שאמר הכתוב בבחירת מראר עמוק מן
 העור . ואמרו רבננו זכרם לברכה
 כמראה החמה עמוק מן הצל .
 וכמוסרה לי שדי לך במרה שעוררתך
 בענין זה . ואריך אני להכניסך
 בדברים אחרים הראויין לפי בוונת הש"י .

ודע

כי שתי מדות אלו הם מקום
 העצה כבד של מעלה בסוד
 כי יי' צבאות יען ומי יפר . וידו הנטויה
 ומי ישיבנה . וכשהשם יתברך גוזר כב"ד
 של מעלה הנקרא סנהדרין גדולה .
 בשתי אלו המדות שהם נצ"ח והוד סתייען
 וזהו סוד מה שכתוב זאת העצה היעוצה
 כל פני כל הארץ . ואע"פ שתחילת העצה
 מסקום הבינה סוף העצה בנצ"ח והוד
 וסוד הגדול את מי נועץ ויבינה וילמדהו
 כארץ משפט . ואמר לי עצה ותושיה אני
 בינה ולי גבורה . והסוד הגדול עד הספירה
 ויקרא שמו פלא יען אל גבור . שהוא
 אבי עד שר שלום פלא זה הכ"ה יען
 זה בינה אל זה גדול יי' גבור . זה גבורה
 אבי עד זה תפארת שר שלום זה יסוד
 אשר בכללו נצ"ח והוד .
 ומה שאמר הכתוב לי עצה ותושיה אני
 בינה ולי גבורה רהני מפר שלך בעיה
דע כי סנהדרין גדולה של מעלה
 נקרא ב"ד הגדול . שהוא ב"ד
 של גבורה כשכאין לגזור דין על כל בריה
 נמליין ומתייעצין בינה שהיא למעלה .
 ובנצ"ח והוד שהם למטה והסוד לי עצה
 אילו נצ"ח והוד . אני בינה זו היא בינה
 לי בינה ולי גבורה זהו ב"ד הגדול מצד
 הגבורה והסוד הגדול כי יי' צבאות יען ומי
 יפר יסוד מי יפר כסו את מי נועץ ויבינהו

ואתפארת הוא סוד ו' של שם ואלו שנ
העמודים נצ"ח והוד הם תחת וי' כי הוי'
הוא סוד שש' וסוכל שש מדות גדולה
גבולה תפארת נצ"ח הוד סוד יולפי שוקו
שהמנצח והוד הם עמודות ועל מי הם

עמודים על יסוד של אדני דע
במקום שהוא יסוד והוד

ונצ"ח נבראו השרפים בעלי שש כנפים
ולמה נקרא שמש שרפים ששורפים לכל
אות שאינו חוששי בכבוד קונ' בשמסתכלים
במעשה מרכבה ועוסקי במדות השמל
והם השרופים לכל אותן המשתפשי
בשמות הבר' ואילו הן הפקומות
הנמשכין משי' סודי משנה עד שמגיעין
למדרג' אדני הנקרא תורה שבעפ ולפי
שהעמודים אילו הם עמודי שש הם סודי'
שני הלוחות שבהם נכתבה תורה
שכתב הכאה מן הפארת ונדבכת
עמה תורה שבעפ' כשית' סודי משנה
הרי לך שתי הלוחות ושית' סודי משנה
באות כאחד ושניהם קשורים זה בזה
כס' שוקיו שהם שני עמודי שש שהרי
קיום תורה שבעפ' הרי זה מיהד השי'

ודע

וראה כי בהיכלות הללו
יש מלאך אחד ממורה על
פסקי דינים היוצאים כבד הגדול על כל
בני העולם ותחת דו שני ספרים
וקודם שיצאו אותם הפסקי דינים לעולם
יש בה ברה הממורה לקדעו או
לתקן בה כפי כח תשובה אותה שנגזר
עליו דין וכמה עניינים גדולים

ונראים יש בגנוזים של
נצ"ח והוד שעדיין
נעורר עליה
בעיה

וי צבאות עמנו משגב
לנו אלרי יעקב
סלה :

שערי צדק ז ב 7 2 השפ

לפי שהיו הנביאי יודעים הסוד הגדול הזה
היו מבטלין כל גזירי שגזרו בד של מעלה
וז'ם צדוק מושל ביראת אלדים אמר
הקבה את מי מושל באד' אני ומי מושל
בי צדיק שאני גזר גזירה והוא מבטלה
וזהו היותה משה את פניו יאלדיו שהעלה
מחשבתו עד מקום ביטול גזירה וז'ם
שאחול פניין גזר דין שאעפי שנגזר
נתקע ש' מי כיל' אדנינו בכל קראינו
אליו והוא מי יפר בוודאי הנקרא מ' יפר
וזו הנקרא מקום היתר נדרים כי במקום
הזה הלוי היתר נדרים וז'ם את מ' נועץ
ויבינה בוודאי את מ' נועץ הקבה הוא ציל
הבינה וברא את העולם וז'ם מקו' התשוב'
לפיכך אלפי שנחתם גזר דין למעלה

זכולין ישראל לבטלו בכח התשובה
שהוא סוד הבינה שהוא סוד מ' שהוא
סוד היתר נדרים וידו הלכותיה פ' ושיבנו
זמי בוודאי יכול להשיב את ידו והטעם
כי ידו מקבלת שפע וטע' מן הסדה הנק'
מ' והסוד שאו מרום עיניכם וראו מי ברא
אלה מי בוודאי וראה סוד שנאמר שוב
פארו אפיך והנחם במקו' התשובה הכל
תלוי ותשובתו הרמת' כי שם ביתו
ובשנת היובל תשובו איש אל אחוזתו

ודע

והתבונן נפלאות נוראות
שאומר בספר יצירה כי
כאדם נתן השם יתברך לינה כמות והדין
בלב והעצה נגמרת בכליות וכ' הא
לעומת העצה יסרינה לפיכך התבונן כל
גזרו מה שגזרוין בד של מעלה יסתחילין
להתיעץ בבינה וגומרין העצה כנצ"ח והד'

ועתה

יש לנו להודיעך
והראוי פניך מה
שאומר שוקו עמודי
שש ומוס' על אדני
פז' כבר ידעת
כי קו
האמצעי

השם הרביעי משמות

ע"ד המעלות ממטה למעלה הוא הנקרא
י" צבאות ואלפ"ש שכבר ביארנו רוב ביאור
זה השם" בהשער שעבר" בשם אדים
צבאות כ"מ השאר לנו עכשיו לבאר בשם
י" צבאות כי השם הזה הוא מושך מצד
הרחמים וחסד ומוריד כל הברכות בשם
אל ה' ובשם המיוחד לזה השם הרחמים
הנקרא י" צבאות הוא הנקרא נצ"ח והוא
הנצח שמעמיד חסדו לישראל באמרו
האפס לנצ"ח חסדו" והוא המקור שגזר
גזירות טובות על ישראל בדבוקו בכ"ח
עליון" ואינו חוזר בו לעולם" וחס וגם
נצ"ח ישראל לא ישקר" ולא ינחם ולפי
ש"ישראל צריכים תמיד להתחזק ולהדבק
במדת נצ"ח שהוא סוד הימין" העומדת
להביע את השמאל" ונקרא נצ"ח לנ"י
שמנצח ישראל" המלחמות הוצרך ד"ד
מלך ישראל לומר תמיד בספר תהילים
למנצח פזמוה לדוד" וכל מקום שהוא
מזכיר למנצח שהו כנגד מדת נצח צריך
אנ"י לעוררך על ענין גדול ועומק

ודע

כי ג' נרות יאירו מלובן עין
הרחמים ונקראים חס"ד
ותפא"ר רונ"צ בעוה"ש פתאח"י אז כל
העולם כלו בשמחה ובצהלה ובשלימות
ואין שטן ואין פגע רע

ולפעמים

שהמ"ד הזאת נקרא
נצ"ח אם עומדת
כמקומה למטה" אפש לגזור דין לטובה
ואותו הדין מתהפך לפורענות" והכל לפי
המעשה" אבל אם מדת נצ"ח עלתה דרך
הצינורות למעלה ונדבקה במצח הרצון
בראש הכתר ונגזרה גזירה טוב" על ישראל
אלפי שאינם ראויים לאותו הטובה"
אינה חוזרת בה" והטעם שכבר עלתה
למקום שאינה נקרא אדם והוא כתר חס
גם נצ"ח ישראל לא ישקר כי לא אדם הוא
להנחם" אבל אם מדת נצ"ח עומד למטה

בתפארת אפשר להנחם" שהרי המקום
הידוע עליו דמות כמראה אדם עליו
מלמעלה הוא עומד במקום שהוא עומד
כך הוא מתקיים" וזהו

ודע

כי יש בתי דינים קבועין
ונקראים נצח"ים" וחס
לנצח נצח"ים" והם המנצחים על כל
העומדים לצד שמאל" וכל המקטרגים
לפיכך אומר הכתוב כנגד צד המקטרגים
של ככל לדר ודר תחרב" לנצח נצח"ים
איך עובר בה" כלומר כל עיר שבתי
דיניה של נצ"ח נצח"ים במקומות ובמעלות
ואין לצד המקטרגים קיום אלא חורבן
וטילטול

ודע

כי לנגד מדר נצח עשה
שלמה עליו השלום
העמוד הימיני הנקרא נצ"ח יכין והיודע
סוד יכין ובלעז יודע היאך הנשמוה הרוחו
פורחות" על אל ה' ארנ"י" בהשפעת
אליו שני עמודים ובסוד השמכות
ובצורותם" ובעמוד זה תבנה ותכונן
עיר ציון וירושלים" וסימן תכין בטובה
אלדים" אם תכין ג' פלות אילו שהם
תכין בטובת ענ"י" תדע היאך י" צבאות
טכין ומשלה הטובה במדת אל ה' להריק
השפע והברכה במדר אדנ"י כשהיא
דיקנית כדמיון העני שאין לו כלום
וסימן ותראה היבשה

ודע

והתכוונן כי תכונן כל
הצינורות וכל הגולמים
במקום הזה קבלו צורות ותבנית
בהדבקות האצילות בשם י" וכל
האברים אשר באדם במקום
הזה קבלו צורות
תכונתם והסוד
הוא עשך
ויסננך

השם

החמשי משמו
הקדש

והאמן **ודע** כי שם

ידוה ית' על דרך המעלות הוא

הנקרה' הוא העומד לכל

הספירות העליונות והתחתונות נאחזות

בו' ובנאחזות ממטה למעלה ונשפעת

מלמעלה למטה' וזה השם שכל העינים

אלינו צופות' וכל שאר שמו הקדש ממנו

נמשכין ואלינו הודין' והוא המיוחד כל

הספירות באותיות' ובו כל הנבראים

כולם קיימים' וכל המרכבות שבעולם

עליונות ותחתונות בו נמשכות' וכל כדדי

עולם ויסודותיו ובניינו עליו תלויין ואין

דבר בכל העולמות שאינו משוכללים לא

בשם ית' וקודם שנכנס יש לנו

להודיעך' עיקר שבו תמצא מרגוע על

כמה ענייני השם'

ודע כי השם והנכבד והנורא הזה

תמצאנהו בתורה בכמה

שמותים וכמה עניינים' כי לפעמים

תמצא פני עצמו כרוח התורה כאמרו

ודבר ית' ויאמר ית' ויעש ית'

ולפעמים תמצא לו מתחבר שם א' משמו

הקודש כאמרו אחר מעשה בראשי' ביום

עשות ית' אלדים ארץ ושמים' ולא תמצא

בכל מעשה בראשית כא אלדים בלבד'

וכשהתחיל לדבר בשלימות הבריאה כפ'

אלה תולדות השמי' והארץ התחיל לדבר

ולזהמיר שם ית' אלדים וצרכי' אנו להודיעך

הטעם'

ודע כי בהיות השם משוכלל

ואילו כל הדברי' בו מתאחזו'

הספירות כמו שהודיעך' לא הוצרך

נהזכירו במעשה בראשית' לפי שעדיין

לא היו כל הדברים נגמרים בגמר פלאכה

ולא היה העולם על מלואו לא כל הדברי'

היו נעשים ובאים' אבל בהיו כל הדברים

והנבראים כולם בהשלמה ובתיקון שלם

אז בא והזכיר ית' אלדים' שהם שני

שמות מתאחדים אלדים' הוא סוד אדני

ואע"פ כי אלדים הוא סוד הנבירה והדין

ואע"פ שאזל התחיל לברא העולם במדת

הדין' בראשית ברא אלדים ראה שלא

יכול להתקיים עמד ושיהיה עמו מדרג

הרחמים' והיינו דכתיב כיום עשורת

אלדים ארץ ושמים' ואמת הדבר ונכון

ויציב אבל למ' מדרג הנבירה ושאר

הספירות השפיעו בשם אדני' ונתלבש

בשם הנקרא אלדים' וברא העולם' לפי

ששם אדני לפעמים הוא חסר יולפעמי

הוא מלא' הוצרך להזכירו בכריאות

עולם בעוד שלא היה העול' מלא כמלואו

והסוד או מי ישום אלם' אז חרש אפקח

אז עור הלא אנכי ע' וסוד מי ישום אלם

הלא אני ית' הוא סוד אלדים' שאם חסור

מאלדים ב' אותיות של שם ית' אז יהיה לאם

בסוד אלם ית' יולפי' בברא העולם בשם

אלדים' וכשנתכללו כל הדברים וכל

היציר' כולן והיה העולם כמלואו הוצרך

להזכיר שם ית' אלדים וזה' הזל הזכיר שם

מלא על עולם מלא לפי' אחר מעש' ברא

התחיל לפר' ית' אדני על מלואו של עולם'

לפי' יש לך להכין בכל מקו' שתמצ' בתורה

ית' אדני הוא שם מלא וכל הדברי' הנמצאי'

באותה פרשה שמוזכר שם' מלא הם

באים בכל התנאים של מדת הדין ומדת

הרחמים כמו שתמצא בכריאות אדם

הראשו' וכדינו ובגיו' שיוי' ובאות' הענייני'

ואכ' בכל מקו' שאתה מוצא בתור' ית' אלדים

יש לך להתבונן כי מדת הרחמי' מתלבש'

עם מדת הדין' וכל אחר כן המד' הלא

פועל בשלימו' הן לדין' הן לרחמי' והתבונן

עיקר זה מאד ושמו' אותו תמיד'

והסוד תקיעו' שופר' פשוטה ותנוע

וסי' עליה אדני' בתנוע' ית' בקול

שופר' ופעמי' תמצא שם ית' מתאחד עם

כי אל במדת הנצח אלהים במדת ההוד
 נוד' מדות אלו מלוכשים'ד מלוכש' למדת
 אלהים כי צבאות ג' שמות הוא כולל
 נצח ה' ה' יסוד' וכשאומר הכתוב י'
 י' אלהים צבאות ה' ספירות במשמע
 וכל אחת ואחת מתאחדת בראוי לה'
 והד' מתאחדות ביסוד' לפיכך רמזו בכחו'
 י' אלהים צבאות השיבנו דהאר פניך
 ונושעה' ולפיכך כתיב קרוב י' לכל
 קוראיו וגו' ועניין אמת במקור זה שידוע
 להתפלל באיזה מקום הוא עומד באותו
 פסוק או השם שהוא מזכיר' ולאיזה
 ספירה הוא מתכוין בשם יתברך ועתה
 צריכין אנו להכנס למוד עניינים כפי
 כוונת ספר זה כפי סיוע העליון אשר הוא
 עושה עמנו תמיד'

והעיקר והשורש יש לך לדעת
 כי אילוד' אותיות שהם
 יד' וד' שבהם נכללות י' ספירות ובו סוד
 האמתי השלם' כשאדם יודע לבוין עשר
 ספירות בר' אותיות איזה הייחוד ע'פ
 הרצין' ועניין הייחוד עשר ספירות בר'
 שמות על שם י' ויתברך הם בדרך זה'

הא אחרונה הוא אדנ' שדי אד'ם
 שהם סוד השכ'נה והמלכות
 וכנסת ישראל על כל שאר הכינים
 הידועים למדה זו בתורה'
ויו של שם היא סוד' שמוח'
 הידועים לו' ספירות'

הכוללות באות ויו שהם אל ח' אלהים
 צבאות יד' צבאות יד' אלהים שסוד א'
 הספירות אל ח' הוא הידוע במדת ה' יוד'
 ונקרא צד שמאל יעם כמה שאר עניינים
 שרמזנו בזכרונם י' צבאות הוא הידוע
 במדת נצ' ח ונקרא צד ימין' עם שאר
 כמה עניינים ידועים י' הוא סוד תפארת
 שהוא סוד ק' האמצעי עם שאר כמה
 כינויים' אלהים הוא מדת הגבורה
 והפ' חד' בד' של מעלה עם שאר כפרה
 כנויים

כי יש לחם נבראים ברחמים גמורין'
 ומהם בדין גמור' ומהם בדין וברחמים'
 וכתוב החכמה והחסד והרחמים ביצירה
 כהנהגת השם יתברך' עם העולם פעם
 מתנהג ברחמים גמורים לפעמים בדין
 גמור' ולפעמים בדין וברחמים ולפעמים
 תמצא שם י' ית' עם מלת צבאות וזה
 לא תמצאהו כי אם בבניאים ובכתובים
 באמרו בבניאים כה אמר י' צבאות'
 ובכתובים כמה מקומות י' צבאות עמנו
 כשגב לנו אדני וגו' **ודע** כי כשהשם
 הזור מתלבש עם השם הקר'
 צבאות אז הוא עושה משפט ודינו למוכ'
 ולמוכ' וכפי שיצא הדין בג' לשמות אל'
 אלהים י' כד הוא גומר המשפט'
 בהתלבשו ביי צבאות' והסוד ויגבה
 י' צבאו' במשפט והנני רומז עניין גדול
 בפסוק זה כשהי' עושה משפט בנבראים
 אל אלהים י' אז מתלבש בגדי קנאה
 ומתלבש בשם י' צבאות' כאמרו קנאת
 י' צבאות תעשה זאת' ולפי שהנביאים
 באים להוכיח את ישראל' ולהזהירם
 הוצרכו להזכיר שם י' צבאות בענין עדי'
 והתראה לטוב ולרעה' וכשגמר הדין
 על ישראל' על רוב שהכעיסוהו' אלא
 שהגביהו האבות י' צבאות למעלה ועשו
 צדק עם ישראל' לא נשאר ח' שריד
 ופליט והסוד ויגבה י' צבאור במשפט
 והאל הקדוש נקדש בצדקה' והתכוונ'
 שגבה י' במשפט' ועד היכן הגיע עד
 האל הקדוש' מדת החסד ומה עושה
 הקב'ה עם ישראל' צדקה ולא עושה להם
 כליה וזושה לך י' הצדקה ולנו בושרת
 הפנים'

ולפעמים תמצא ג' שמו' הללו
 בפ' אלהים צבאות
 שמעה תפלי' והכוונה מדת הרחמים
 ומדת הדין והפחד מתלבשת כל אחת
 ואחת ואחת במקומה (יס' יד' במדת)

כיננויים יאל הוא סוד מדהחספה והגדולה
והמעיון הטוב מצד המקור העליון עם
שאר כמה כינוי ה'א ראשונה של שם הוא
סוד השם הנכת יוד ונקרא אד"ד שהוא
סוד בינה וסוד יובל וסוד צדק עליון ושאר
כמה כנויים יאל הוא סוד

יוד של שם הוא סוד של שם
הנקרא יה שהוא סוד
החכמה שנקרא ראשית ההפ"ן והוא סוד
היראה והרצון ושאר כמה כיננויים

וסוד קוצו של יוד העליון הוא סוד
הכתר בשם הנקרא אד"ד
שהוא סוד הנקרא און סוף ונקרא און
מאין יבא עוזי ונבאודו קין הכתר
מתאחד עם שאר הספירות נמצא זה
השם שהוא יוד כולל כל ספירות
בד' אותיותיו בכל שמות הקדש הידועים
בתורה הכל תלוי בזה השם והכל
מתאחד בו ואין דבר בעולם שאינו יוצא
ממנו וכשארם קורא קריאת שמע ומגיע
להזכיר י' אחד ראוי לו לכיין לד' אותיותיו
ולייחד בהם שמות בכוננה גדולה בייחוד
שולם ורצון ואז יהיה אהורצוני לפני ה'

ויש לנו להודיעך כי כבר באר
קבלת פנימית בענין ק' ש כי
כשהאד קורא ק' ש ראוי לכיין ד' אותיותיו
של שם בענין זה שמע ישראל כשמגיע
להזכיר מתכוין לשם זה אורת ראשון
שהוא אות יוד ארדונו מתכוין בשם זה
אות שנייה שהוא אות ה' ה' יתכוין
בשם זה באות ראשונה שהוא אור ג'
אות ור' אחד מתכוין בשם זה אות ד'
והיא ה'א אחרונה של שם נמצאת למד
שארם יכול לכיין בשעה שקורא ק' ש
בשני ענינים בייחוד השם ית' הענין
אחד לכלול עשר ספירות ועשר שמות

הקדש בד' אותיו של שם כמו שהודיעתיך
ולכיון ד' אותיותיו של שם כהכינוי
ארדונו י' אחד וכל אות ואות בכונן
ואחר שדוד ענין ד' י' ש לנו
יסוד ועיקר לכל החשבונות שבעולם
כבר ידעת כי החשבונות לפי דעת חכמי
המתקרא אינו אלא ט' ויש מהן שסבור
שהאחד אינו חשבון ואין לנו עכשיו
לדבר זולתי דרך כלל כי כבר ידעת כי
מערכת י' ית' נכללת למעלה ולמטה
בג' שמות שהם אה' יה' אד' ואותיות
השם הגדול אינו אלא ג' י' וסודו
המרכבה אינו לא בערך ג' דרכים וכבר
ידעת כי ג' ספירות ראשונות מתאחדות
ביחד וזוה"ק כתר חכמה בינה וצדק
ושלשה ספירות אמצעיות מתאחדות
ביחד והם גדולה זבורה תפארת
ושלשה ספירות אחרונות מתאחדות
בהם נצ"ח והר"ד יסוד נמצא גם
ספירות בתשעה מערכות וכל
אילן התשעה ספירות משפיעות ברכותיה
על יסוד שהוא הספירות התשעה
על הספירות האחרונות העשירית
שהוא אד"ג

ועתה פקח עיניך וראח
כי כפי מערכת
תשע ספירות על שם המיוחד כך הם
כל החשבונות שבעולם אינם אלא
תשעה כי כשתחיל לספור
ולחשוב מא' עד י' תמצא הנו' שה'
פרט י' אבל כשאתה מגיע ליוד'
הרי היוד' כדמיון ה'א' הרי
כשאתה סופר אבנך כך אתה סופר
יב' ל הרי היוד' כמו ה'א' והפ' כמו ה'ב'
והו' כמו ה'ג' וכן הדין כשאתה מגיע לצ'
תמצא ה'צ' מעשרים אבל כשאתה סופר

הק

כסף לבנה אף על פי שהיא לבנה אינך
 יודע בודאי כלי ספק אם יש תרעובו דבר
 אחר ואימתי יודע לך הדבר בודאי
 כשתכנים אותה חוד כור על האש כמצר
 ואז תדע בודאי אם יש בו שום תרעובות
 כאמר וצפתים בצירוף את הכסף ובחנתו
 כבחון הזהב הרי נקרא מצרף כל דבר
 שמבחי אמתת הכסף אם יש בו תרעובו
 כך וכך כדרך זה כשמחבר השם יתברך
 אותיות אלו לאלו ועשה מלות כבודת
 אומר כף תלו רש וועש' מהן בחר יש לך
 לצרף אלו האותיות ולבחון אם יש בהן
 תרעובות שאינה כמלות בחר ורמזא
 על ידי הצירוף שיש בה ברת' שהוא
 הפך בחר' ומי גילה זה הצירוף וכמו
 שהמצרף מבחין מבחין את הכסף כך
 הצירוף מבחין מבחין את המלות וזהו
 סוד אמרת יי' צרופה אמרות ידוד אמרות
 טהורות כסף צרוף בעליל לארץ ואולם
 אמרת יי' צרופה :

ואחר

שהודענוך זה כבר
 ידעת כי אחד מן
 השמות המורים על הגדולה החסר
 והרחקים הוא סוד אל כמו שאנו
 אומרי אל מלך יושב על כסא רחמים
 ואמר מי אל כמוך נושא עון ועובר על
 פשע אף על פי שאתה רואה מלת אל
 בפעלה הגדולה הזאת אם תכנים אותה
 במצרף תמצא אותה שהוא לא עתה
 ראה כמה יש בין מלת אל ובין מלת לא
 וזהו סוד שאמר בעל ספר יצירה שלישי
 אותיות אמש וזכר באמש ונקבה באשם
 הלא תראה כי אמש ואשם אותי אהדות
 הן ומיגרם לה' להוליד בהם זכר
 ונקבה הוי אומר הפך האותיות אף על
 פי שהאותיות שוות וכהא' ביהטוב רוא
 ע'ג' הפוך וקרי ותמצא נ'ע' ואמר בספר
 יצירה כיסוד ההפכי מולם שנבראו כדבור
 אהר' אין כמובנה למעלה מעונג
 שערי צדק ה א 8 ו אין

כמצא הולכים בעשירות ואין הנשאר
 אלא ט' כיצד מעשר של מאה עשרה
 מעשר של יוד א' נמצא כל החשבון
 כולה שאינה אלא ט' ונמצאו שמות
 הקדש מיוחדים בט' ספירות והט'
 ספירות נכלולו בשם יהוד ארנ' ועד
 תמצא כי אותיות האלפא בית' הס כז
 אותיות שהן ג' פ ט כדרך זה שאמרנו איך
 בכ' גלש דפת הנך וסס' זען חפף
 טצץ הלא תראה שאין שם אלא ט'
 פעלות משולשת והא' כנגד היוד והיוד
 כנגד הקוף כסוד איך :

ועתה

יש לנו להודיעך כי
 החשבון שבעולם
 שהם ט' והפעלות שהם י' כולן חלוקין
 בחותם השם הגדול ית' בצירוף האותיות
 כסוד' אותיות אב גד' הו' זח טי' בצירוף
 אט' בת גז' ד' ויה' הלא תראה יה' ממלא
 עולם וחוצה לו' וכדרך הצירוף השני
 על הנהגת הפעלות אי' בט' גח' דז' הו'
 הלא תראה ה' חותם כל העולם הפעלות
 והצורות לפי סדר הנכראים' נמצא
 יה' חותם כל הפעלות והנהגה :

ודע

כישם בן ד' אותיות
 הוא סוד השם יתברך
 מעיר וסורה שאין בעצם אמיתו של
 שם יתברך שום שינוי ונרעין וחסרון אלא
 אמתתו וגדולתו קיימת בשוה קודם
 שברא עולם ואחר שברא עולם ואלו
 ירצה להחריב עולם הוא נשאר במציאתו
 שוה קיים תמידית כלי שינוי בעולם :

וצריך

אני לעוררך על דבר
 גדול הזה נאמר
 בספר יצירה שהשם ית' כרא' כל היצורים
 על תכונת האותיות ט' גוב' ולבי וצרף ה'
 האותיות ומהן ברא' כל הנכראים
 למיניהם ולשון צירוף צריך אתה לדעת
 מהו :

דע

שאם אתה רואה חתיכות של

ואין ברעה למטה מננע' הרי אמרנו
 אותיות של אל תמצא בהפך לא' ענה
 ראה כמה יש בין אל ובין לא' ואם
 כב' אותיות יש הפך כזה כל שכן בשלש
 אותיות כי בהרבות האותיות ירכו ה
 ההפכים' כמו שאמרנו ב' אותיות
 בנות ב' בתים' כמו אב בא ג' בנות
 ו' בתים כמו אבנא אבנא אבנא אבנא נאב
 ואחר ראה כי לכל מלות שבעולם כ
 כשתצפם תמצא בהן הפכית הרבה'

אבל אותיות אדוה יתברך תמצא
 בהן לב צירופין ולא תמצא
 בהן הפוך אלא כל צירופין של שם יתברך
 כולן לב מורין על ענין אחד והוא
 סוד ההיות על השם יתברך ומציאותו
 בסוד אני יד'וד לא שנית' כלומר בכל
 הדברים שבעולם תמצא שינוי
 זולת כה'תב שאין בו שינוי
 בעולם כיצד צירוף ה'
 ית'לכ דרכי':

יהוה יהוה יהוה יהוה והיה והיה

אשר כבר כתו בירך אותם' כל שבט
 ושבט כפי השם הנזפל בחלקו' מ'ב
 צירופים על השם באותו שם בירך אותם
 יעקב
ודע כי שם אד'ני שהוא סוד הכרחה
 והבריכה' שיש בה י'ב מעיינות
 נמשכות ל'ב שבטים והסוד הגדול ויכאו
 אליסה ושם שמים עשרה עינות מים
 ושבעים תמרים ויחנו שם על המים:

ואחר דע שידעת זה:
 כי אין להש'י שום שינוי מה
 שאין כן בשאר כל השמות
 והכינויין שבעולם שהרי ראשית השמות
 הוא אל' ותמצא לא וכאשר רצו ישראל
 להכעיס את השם ולמרוד בו לא יוכלו
 להכעיסו בשם המיוחד יד'וד' והכעיסו
 כמלת אל' ש הנביא כשכחשו ב'א' ויאמרו
 לא הוא כשכחשו בידוה לא יוכלו להכע'
 את השם באותיות ידוה אלא באותורת אל'
 שהפכו אותו וא' תמניין כי לא הו' שהיית'
 הכוונ' להכחיש שם אל' הרי גילה הדבר
 בתורה בשיר' האזינו הם קנאוני בלא אל'
 כלו באל הפכו ואמרו לא' ובמדת לא'
 שהכעיסוהו באותה מידה ממש אקניאם
 וזוהו

התבונן ב'ב צירופין אלו ולא תמצא
 בהן היפוך יותר ולא תמצא מעידין אלא
 הויה ומציאות והנה כשרוצי ישראל להדבק
 בשם יתברך שהוא יהוה ואינו משתנה
 כך ישראל אינם משתנים ואינם כלים
 לעולם בסוד אני י' לא שנית' ואתם בני'
 יעקב לא כליתם' כלומר כשם שאין לי
 שינוי כך בני יעקב אין להם כלייה וזהו
 שאמר ואתם הדבקיס ב'ה' וגומר ולפי
 דרך זר' הבן כמו שהשם יתברך יש ל'ב
 צירופין כך למספרם באו שבטי בני יעקב
 לב וכל שבטי יש לו חותם בשמן הגדול ית'
 וזהו סוד י'ב אבני האפוד בסוד י'ב צירופין
 כך למספרם שבטי בני יעקב י'ב ואמר ה'
 הכתוב כי שמך נקרא על עירך ועל עמך
 ושמו ודאי נקרא על עמו כיצד יב'
 צירופין' כנגד יב' שבטים כל שבט
 ושבט יש לו שם ידוע מ'ב'

ודע והבן כי בכל שם ושם מ'ב
 צירופין' על שם שעלו
 בחלק כל שבט ושבט בהן ביר' אותן יעקב
 שנאמר כל אלה שבטי ישראל שני' עשר
 וזאת אשר דבר להם אביהם ויברך אותם
 איש אשר כבר כתו בירך אותם' מ'אי

מ'אמרו הם
 קנאוני בלא אל'
 וכו' -

בהראותו את עושו כבוד מלכותו *
 ולפעמים המלך במלחמה גדולה * וכמה
 צרים שודדים ובוזים ארצו * וכאם
 לשלול בגדל ולהשחית מלכותו אז המלך
 לובש בגדים אחרים * שריונות וכובעות
 ושאר בלי מלחמה למיניהם חרבו ורמחו *
 מינינים וקטנות * ואז המלך ועבריו
 בחפזן וטרדה וכל ארצו כולה משובשת
 עד יעבור זעם * ולפעמים המלך יושב
 בביתו * ואין שם עמו מכל חילו ופרשיו *
 כי אם אנשי ביתו אשתו ובניו * והקרובים
 אליו והמלך מסור רוב בגדיו ונשא עמהם
 בהשקט ובצה לה * וכמה עניינים
 עושים עמהם שאינן יכול לעשות
 בפני ההמון * לפני שבני בירחו
 חשובין עליו כאחד מאבריו * ואינן
 חושש להסיר מלפניהם קצת מלבושיו *
 וכליו * והסוד לא יכנף עוד מוריד *
 ולפעמים המלך סתייחד מכל בני ביתו *
 ולא נשאר עמו מכל אנשי הבית אלא
 המלכה לבד * אזי המלך תפשט כל
 בליו מכל וכל * ואזי מתדבק עם המלכה
 ונעשו עצם אחד * וסימן פשטתי ארז
 בתנתי איכבה אלכשנה וגומר * ואחר
 הקדמה זו :

דע כי השם יתברך ידוד הוא מתפאר
 ומתעטר שני שמות הקוד וכולם
 מתאחדים באמתות זה השם יתברך * וכל
 אחד מורה עניין ידוע בדרך שאמרנו *
 כיצד כשהשם יתברך הוא יוצא לרחם
 על עולמו * ולחנן עליהם אז הוא מתלבש
 מלבוש מלכות והדין והרחמים * והדגל
 הנושא בשם יי יתברך זהו הדגל החקוק
 בו צורת אל * וסימן איש על דגלו באותיות
 וכשהשם יתברך הוא שמה עם בריותיו
 אז הוא מרחם על עולמו ושמה עמהם
 זהו סוד יתקי כבוד יי לעולם ישמה יי
 כמעשיו * ואז הוא לובש ומתפאר
 שערי צדק ה כ 8 II במלבוש

וזהו אקניאם בלא עם מזה במדרגה הם
 הפכו אל ואמרו לא * כך השם יתברך
 אקניאם בלא עם אבל אינם כלים ואינם
 יכולים לפרוד עול מלכותו שהריחותם
 שמו בהם קיים * וזהו סוד חי אני נאום
 יי אלהי ישראל אם לא ביד חזקה ובחיסמה
 שפוכה אמלך עליכם * ואומר במקום
 אשר יאמרו לא עמי אתה יאמרו להם בני
 אל חי * כמה שקלקלו בו ממש
 חוזר הדבר לתקונן וכבר ידעת כי אל חי
 הוא מדה אית ברית קודש * ולפי
 שקבלו בני ישראל אורת ברית מילה על
 זה יאמר להם בני אל חי * ואם תבין
 עומק זה תבין שאפילו אהו יעשו ישראל
 כל הכעסים אין להם כלייה אלא יסורין
 באין עליהם * והסוד כי יבוא אליך כל
 הדברים האלה הברכה והקלה וגומר *
 והשבות אל לבבך * ושכן ה' אלהיך את
 שבתך ורחמך ואמר בצר לך ומצאוך
 וגומר לא יופך ולא ישחיתך מרתפכת
 לא למדת אל רחום ואל לא הכל חוזר
 לרחמים * ואם יש לך עינים
 הבט כמה יש בחס של ישראל * מדינות
 השם יתברך :

ואחר שהודיענוך כל אילו
 העיקרים * יש לנו
 לחזור ולהודיעך * היאך השם הגדול
 ידוד יתברך הוא מנהיג כל העולם *
 כלו בכוחו והיאך כל השמות הקדש *
 מתאחדים בו והיאך שאר כינויים שכתורה
 הן כרמיו מלבושים שהמלך מתלבש
 בהם ואת המלבושים אינם מעצם המלך
 ממש * אבל הן כלים שהמלך מתלבש
 בהן * פעמים מתלבש בנדי מלכות
 בהיות המלך בנחת בהשקט ובהנחתה
 בכל ארצו * ועבריו כולם בשלום *
 וסימן עשה משחה לכל שרץ ועבריו

בכלבושיו הנקרא אל' והסוד אל
 מלך יושב על כסא רחמי' וזהו סוד
 כי אל רח' יי' אלהיך וסימן כי אל גדול יי'
 ומלך גדול על כל אלהים ופירוש הכתוב
 מדת הרחמים מלך גדול על כל אלהים
 אלהים הוא מדת הדין ומכאן תבין סוד
 והאלהים נטה את אברהם' כי האלהים
 נתן הדגל ביד אברהם שמדתו אל וזהו
 סוד אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
 ולא ואלהי יצחק לפי שהדגל של יצחק
 שהוא אלהים ביד אברהם הוא שהוא
 מדת אל':

וכשהשם יתברך נועם על עולמו
 מצד מעשיהם הרעים'
 אזי מוציא כלי זעמו ומתלבש בגדי נקם
 ונומל לכל אחד מאנשי עולם אותו והדין
 שהוא ראוי' והסוד יקום אלהים ויפוצו
 אויביו וסימן כי המשפט לאלהים הוא'
 ואז חקוקה בדגלו של יי' צורת שם
 אלהים' והסוד זה רמז קומה יי'
 ויפוצו אויביו יקום אלקים ויפוצו אויביו'
 ואם כן היאך אפר בכאן יי' וככאן אלהים
 אלא כבר הודעתך שכל השמות
 תלוין בשם השם יתברך והוא מרלבש
 כהן וכשאר מקומה יי' וכו' אז לקח שם
 יי' כלי זעמו וחקוקו בדגלו אלהים והו'
 סוד יקום אלהים' וכשהשם יתברך
 מביא בני העולם במשפט אינו לובש
 בגדי רחמים גמורים ולא בגדי דין גמורים
 אלא לפי שאין בא במדת הדין גמור' ולא
 במדת רחמים גמורים' אלא במדת הדין
 מעורבת עם מדת הרחמים והסוד ארץ
 אפי' סוד רב חסד מכל מקום' אבל מאחר
 שאמר הפסוק רב חסד הפסוק מעיד שיש
 בו תרעובות דין' שאם כולו חסד מדוע
 אמר הכתוב רב חסד' מה לנו לרוב או
 למינות' אלא רובו על משפט חסד
 ומיעוט דין וכשהשם יתברך שופט את
 העולם יי' לפעמים נקרא במשפט יי'

ולפעמים נקרא במשפט אלהים' והכל
 לפי המדה שמתכבש בו השם' ולפי
 שהעולם ראוי כיצד אמר הכתוב כי יי' דוד
 שופטני ואמר יסרני יי' אך במשפט ואמר
 יי' במשפט יבא הרי המשפט כמקד לידוד
 ולפעמים המשפט כמקד לאלהים כאמר
 בקום למשפט אלהים ואמר כי אלהים
 שופט' והסוד הזה כפי עומק עסק הדין
 כך נקרא השם יתברך בגמר דין המשפט'
 אם המשפט רובו רחמים יי' ואם יצא
 לצד הדין נקרא אלהים' וכפי דרך זה
 התבונן בכל מקום שאתה מוצא בתורה
 שהשם המוכתר הוא שם יי' כשהוא נקרא
 עם אחד משאר השמות אז תבין כי שם יי'
 הוא לבוש בגדים ידועים כפי שעה

ראויה:
 כי שאר הכתובים שאינה
 משמות הקודש שסותר
 למחקן כגון רח' וחנן חסיד קדוש וכיצא
 בהן כי הם כלים לשמות הקדש' שאסור
 למחוקם ובהם פועלים שכוח הקדש פ'
 פעולתם כיצד כגון השם שהוא ממונה
 על דגל החסד שהוא אל הבינוני שהן
 צורת היילים הם רח' וחס' חסיד ארץ
 אפי' יורב חסד קדוש וסולח ומוחל'
 והשם שהוא ממונה על דגל רח' מלחמה
 והדין שהוא אלהים הבינוני שהן צורת
 חיילים הן אדיר שופט' דין חזק כביד
 כח' איש מלחמה גבור' פוקד עין
 ומשלם גמול והשם שהוא ממונה על
 המשפט' הכלול מן הרחמים והדין יי'
 אלהים הוא השם הנקרא יי' דוד יתברך'
 שהוא משני הבינוני' שהם צורת
 חיילי והוא נושא עון ועוב' על פשע אמת
 מרוס' נוצר חסד' שוכן עדי וקדוש
 הרי הודענוך כלל' והנני מאיר עיניך
 בהש' יתברך':

ודע בזמן שהוא יתברך
 נקרא באחד מן
 השמות

וכל צבא השמים עומדים עליו מימינו ומשמאלו ועל מי כולן נשואין על שם השם יתברך וזהו סוד מימינו לזכות ומשמאלין לחובה מדת אל לרחמים ולזכות מדת אלהים לדין ולחוכה :

ואדר

שהודענך זה צריכים אנני להכנ' ולפרש סוד הכינויך

הרמוזין כראש מרכבות יחזקאל ויהי כ בשלשים שנה שהם סוד שלשים כנויך שהן סומכין המרכבה וכשהשם יתברך הן כל בריותיו לטו' ולרע ולגמול טוב או לעונ' או לזכות או לחיים כפי העולם ראוי ואף על פי שמשפטיו יתברך שמו כלם כנויים לרחמים אף על פי כן בגמר ד' אינו מותר כלום ואף על פי שמאריך אפי וממתין סוף סוף גומר הדין וזהו שאחזקל כל מאן דאמר רחמנא נותרן הוא מהתריץ לו חיוי' אלא מאריך אפיה וגיבה דידיה ולפיכך תצטרך לדעת כי כל אחד מאילו שלשה שמות שהם אל אלהים ירוד נושאים הכינוי כמו שמתלבש נמצא הכל כינוי וכולן תלוין בהשם יתברך וכל אילו הכינוי נקראין כנפים וסימן ופרשת כנפך על אמתך וכשהברה דן כל בריותיו לפי הדין שהוא ראוי לפני דן אילו באותן השלשים כינוי' ואילו הן השינוי שהבריות משתנות בהן אילו מאילו בין לטוב בין לרע שתמצא הבריו' בהן כיצד זה הצדיק משונה מן הרשע כמו שזה משונה מזה כך דיניהן משונות זה מזה וכפי היות השינוי בכני אדם כך השינוי הן בדינים הראויים להן וכפי השינוי הן בדינים הראויין כך השינוי נמצאו בשלשים הכינויים שהן גורמין הדין כיצד רחום פועל דינו וגומר לטוב איש מלהמה גומר דינו לעונש אמת גומר דינו לרחמים ולעונש ולפי היות

השמות כמו מן אל אלהים שדי צבאות וכיוצא בהם באיזה מדה הוא עומד וכן באיזה מלבוש הוא מתלבש וכשהוא קרא אחד מן השמות כנון אל אלהים או אלה או שדי וכיוצא בהם ציר' אתה לידע מי הן מחנות וצבאות של אל או מימה מחנות וצבאותו של אלהים ובדרך הזה תבין כי כל השמות והכינוי' כולן תלוין בשם השם יתברך :

ואדר

שידעת זה צריך אתה לדעת מה היא

מדת רחמים ומה היא מדת דין או כדת שופט או מדת דין או מד' נושא עון מדת ועובר על פשע או מאיזה מדה האיש יאו מדה הנקרא מים או מדה הרוח ומה היא פעולת כל אילו המדות או היאך מדות אלו מתערבות זו בזו כל אילו העניינים כלולים בכינויים והכינויים כלולים בשמות הקדש' ושמות הקדש כלולים בשם יד' ויתברך נקרא לפעמים בכנוי זה ולפעמים בכנוי זה והכל כפי המדה שהוא מתנהג עם עולמו כמו שתמצא כותב חכ'ן ורח'ם יי' ואומר ואתה מרום לעולם יי' אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ וכך כל כיוצא בזה ולפיכך צריך אדם לדעת כיצד כל השמות והכנויים נשואות בשם יד' והגדול יתברך ובשתבין זה יאזרדע ותבין שאתה בריה שפלת לפני תמים דעו יתברך :

דע

כי שלשה שמות אלו קשר כל המרכבה וכל המערכות וכל צבאות העולם עליונים ויתחתונים נשואות בהן האחד מהן עיקר והוא שם יד' והשנים מהם נשואים בו והם אל אלהים אל מימינו אלהים משמאלו וזהו סוד

היות שלשה שמות אל אלהים ידוד כל
אחד נושא עשר כינוי * שכלל כולם
שלשים כינוי שבהם משתנים הבריות *
לפיכך כתוב ויהי בשלשים שנה בשלשים
כינוי ראה יחזקאל הנביא עליו השלום
שישראל גמרו וחסאו עד שלא נשאר
בבית דין של מעלה בשלשים כינוי
שהן שלשי שנין מקום זכות לישראל כד
שלא תחרב ירושלים * אבל מצד דין
גמור * ובהסכמת אל אלהים ידוד *
ובשלשים כינוי שלהן כולם מוסכמים
במשפט אמת חרבה ירושלים * וזהו
סוד ויהי בשלשי שנה אז חרבה ירושלים
שהיא מדה רביעית * שהיא אות רביעית
של שם * שהוא אות ה' בחמשה לחשב
ואז הלכה השכינה שהיא אות ה' הנקרא
אדני * וכך הלכה בגולה * וזהו סוד
באני בתוך הגולה * ואני ממש חלבה
בגולה * וזה שאמרו רבותינו
זכרונם לברכה חביבין ישראל שבכל
מקום שגלו שכנה עמם *

ועתה

אנו צריכים להכנס
בביאור * כל אחד
ואחד מהם * או מאיזה משפחה הוא
ואז תבין יראה השם יתברך *

וקודם

שנכנס בביאור אילו
שלשים כינויים *
צריכים אנו לידע כי ידוד יתברך ידוד
הוא השם המיוחד לישראל ושאר הכנוי
קדמיון הכנפים * ומלבוש שכל שאר
השמות מתאחדים בהם * שהרי שבעים
שרים של אומות מתאחדים באלו הכינוי
ובמלבושיו שלו * ושם ידוד מיוחד
לישראל לבדו * וזהו סוד כי עם קדוש
אתה לידוד אלהיך * כי כך בחר ידוד
להיות לו לעם סגולה * וזהו שכל העמים אשר
על פני האדמה * וזהו שאמר בני חלק
ידוד עמו * וזהו סוד כי כל אלהי העמים
זלכו בשם אלהי * ואנחנו נלך בשם

אלהינו לעולם ועד * וזהו סוד וראו כל
עמי הארץ כי שם ידוד נקרא עליך ויראו
ממך * והסוד הגדול יהושע עליו השלום
גלהו * וישמעו הכנעני וכל יושבי הארץ
ונסבו עלינו והכריתו את שמיני מן הארץ
וסה תעשה לשמך הגדול * התבונן כי
שם המיוחד לישראל לבד * וזהו את
ידוד האמרת וידוד האמירך * נמצא
שם ידוד המיוחד לישראל ושם ישראל
מיוחד לשם ידוד * ואין זה נפרד מזה
נמצאת למד כי שם ידוד מיוחד לישראל
לבד * ושאר האומות ושריהם מתאחדים
במלבושיו * וזהו סוד זאת ירושלים
בתוך הגוים שמתיה וסביבותיה ארצות *
והנני מפרש שם ידוד חלקו מן הארץ
ירושלים * וחלקו מן האומות ישראל *
וזהו סוד כי שםך נקרא על עירך ועל עמך
זכתיב כי בחר ידוד בציון איתר למושב
לני * ואמר ברוך ידוד מציון שוכן
ירושלים הללוים * מציון מכלל יופי
אלהים יפיע * כלומר מציון חופיע
לשכון בירושלים * וזהו סוד כי לא
ישו ידוד את עמו בעבור שמו הגדול *

כלומר אף על פי שישראל אינם צדיקים
אף על פי כן לא ישו אותם * וסוד
טעם לפי שבהם חלק שמו הגדול *
כי כשהשם יתברך מזרזת
בפני האומות אינו נראה

ודע

בפניהם כי אם במלבושיו ומכסימו *
וכשהשם יתברך עומד על כל ישראל *
הרי הוא עומד עם בני ביתו ומסיר ממנו
קצת מלבושיו כמו שדרך המלך להסיר
קצת מלבושיו קהיות עם בני ביתו *
וזהו סוד שלש פעמים בשנה יראה כל
זכורך * ואמר רבותינו זל כשם שבא
לראות כך הוא בא לראות * סוד גדול
רסזו סוד הראיון * שאמרו בראש פיהם
ובתגיגה הכל חייבין בראייה וסוד הראיון
שאמרו בראש פיהם * ואף על פי שהשם
בשוא

בשהוא מתייח' עם ישראל במקדש מטיף
 קצת כינוי שהן מלבושיו וישראל רואין
 עצמו של יד' והיחברך יותר משאר אומות
 אף על פי כן עדיין הוזה לבוש קצת
 מלבושיו והכניו' והטעם לפי שאין כל
 החמון ראוין להגיע לאמיתתו על שם
 יד' וד' יתברך' ואינם יכולין לדעת תכלית
 עיצומו' אבל כשהשם יתברך מתייחד
 עם הצדיקים והחסידים אכור העולם
 לאיתנו אז הוזה מסיר ממנו כל הכינוי
 ותשנב שם יד' וד' לבד' ונמצא שם יד' וד'
 פושט כל הכינוי שהן מלבושיו' ועומד
 עם חסידיו ישראל וצדיקתם זהו פשטת'
 את כתנתו איככה אלבשנה' היה השם
 יתברך מתכסע עם ישראל' ואמר
 פשטתי את כתנתי פירש את כל אותם
 כינוים שיש לי כדי שלא יתאחזו בי שרי
 אומות העולם' ונשארתי עם ישראל
 לבדי' מדוע אתם חוטאים ורוצים
 שאחזור ללבוש אותם הכינוים ויתאחזו
 שרי האומות באותם הכינוים' ויוליכו
 אתכם בגלות' לפיכך אמר פשטתי את
 כתנתי איככה אלבשנה' פשטתי ממני
 ל' כינוי שהם סוד כתנתי איככה אתם
 רוצים שאחזור ואלבשנה' רחצתי את
 רגלי מטיוף ארץ העמים' שהארץ הרום
 רגלי והיאך אתם גורמים שאוליק' עמכם
 שכינתי בגלות בארצות העמים ויטנפו
 כטימאה' וזהו סוד רחצתי את רגלי
 איככה אטנפם' וזהו סוד הארץ הרום
 רגלי' ואם כן התכוונן כשהלכו ישראל
 בגלות לבכל לבש השם יתברך כינוי
 שהם הכתונת' אז נתאחזו בו האומות
 וזהו שאמר הכתוב והיו בשלשים שנה אז
 מי הוזה אכשהשם יתברך נתלבש בשאר
 המלבושים אז ואני בתוך הגולה כל זמן
 בגלות' אבל לעתיד לבא בהיות השכינה
 תוזרת למקומה יפשט השם יתברך כל
 אותן המלבושים הכינוי והכנפים' ואז

ועל

ילאו ישראל ארץ השם יתברך פנים אל
 פנים' וזהו סוד לא יכנף עוד מוריד'
 מכאן ואילך זיהו עיניך רואות את מוריד
 כלומר לא יתלבש עוד אורח הכינוים
 הנקראים כנפים' שבתם היה השם
 יתברך מתכסה מישראל ולא היו רואים
 אותו' וזהו ולא יכנף עוד מוריד'
 וזהו סוד כי עין בעין יראו בשוכ יד' וד' את
 ציון' ואמר ביום ההוא הנה אנכי ארדנו
 זה קנינו לו נגילה' זה יד' וד' בודאי
 כל אחד ואחד מראה לו באצבעו' ואמר
 זה יד' וד' ואימתי בזמן שהוא משיט
 את הכנוי ויסלק את הכנפים' ולא יכנף
 עוד' ומניין לו שהכנפים מסתרות
 ומכסות' שנאמר ותחת לרקיע
 בכנפיהם ישרות אשה אל אחותה לאיש
 שתים מכסות להנה ולאיש מכסות להנה
 את גויותיהן' ונאמר שש כנפים שש
 כנפים לאחד בשתים יכסה פניו בשתים
 יכסה רגליו ובשתים יעופף' עיפפה
 וכיסוי כאים כאחד' משנסתקרה
 שכינה ועשרה לו כנפים הלבול לא ראו
 אותה ישראל' וכתיב וירכב על ריב
 ויעוף' זהו שאמר עשרה מסעות נסעה
 שכינה כדאיתא בראש השנה'

דע כי אע"פ שאנו אומרים ששמות
 הקדש אינם נמחקים הם כינוים
 באמת שהוא מפישים אותם' אבל
 אינם מאבדים מן העולם' כאבדו
 ופשט את בגדי הכד אשר לבש בבאו
 אל הקדש והניחם שם לעולם' כך
 השם

השם יתברך עתיד להכריל ממנו הבינון
 לעת באו אל הקדש ויניחם מכווץ • ועוד
 לא ילבשם • ואלו הן המקומות
 שבהן מתאחדים שני האומות • ואין
 שרי האומות נעקרים מן הכל • ולפיכך
 שמות הקדש אינן נמחקין • אבל שאר
 הכינוי שהן נמחקין • כגון רחום וחנון
 וכיוצא בהם הן ברמזי החיילות של שני
 האומות • שעתיד למחקן מן העולם •
 ולא תשאר אומה שאינה כופרת כשה
 שלה • כאמרו ואמרו עמים רבים לבו
 ונלכה אל ידוד ואל בית אלדי יעקב
 ויורינו ונלכה באורחותיו • וכתיב כי
 אז אהפוך אל עמים שפרי ברורה לקרא
 בשם ידוד ולעבדו שכם אחד • ולפיכך
 תמצא שמות הקדש שהן כינוי השרים
 אינם נמחקים • אבל הכינוי שהם
 כדמיון האומות נמחקין •

ועתה

יש לנו להודיע סוד אילו
 השלש עים כינוי שבהם
 השם יתברך מתנהג בזיון עם בריותיו •
 כל אחד ואחד לאיזה צד שהוא נוטה או
 מה מדת כל כינוי וכינוי • או לאיזה שם
 משמות הקדש הוא נוטה • וסימן ועליו
 דגל מטה מנשה • וכתיב וצאנו ופקדנו
 תמצא דגל • תמצא מטה • תמצא
 פקדונו • כך ידוד יתברך הוא העיקר
 ושמות הקדש הם סוד צורת הדגלים •
 ושאר הכינוי הם סוד צבאותיהם •

וקודם

לחודיעם כי כל שמות
 השם יתברך כלולים בשם ידוד יתברך
 כיצד ארזי הוא סוד קיצו של ידוד שהיא
 אות ראשונה של שם סודי • והיא סוד
 עצם היוד ממש שהרי אות יוד סודי •
 וקוצו של יוד סוד ארזי וסוד הסוד ידוד •
 שכפסוק זה בכינוי אלדים • הוא סוד
 אות הראשונה שהיא בשם יתברך •
 וסוד אותו של שם הוא סוד ששה שמות

שהם שלשה למעלה מחציו ולמעלה
 ושלושה למטה מחציו ולמטה שהם אל
 מימין היו ולמעלה • אלדים משמאל
 היו ולמעלה • ידוד באמצע חציו ו'
 ולמעלה ושלושה מחציו ויו למטה ידוד
 צבאור מימין וחציו ויו למטה אלדים
 צבאות משמאל ויו ולמטה • ח' באמצע
 חציו ויו למטה • ולפעמים נקרא אל שד'
 נמצא בו תלוים ששה שמות • ועוד תלו
 שם שביעי באות ויו שהוא אלוה • והסוד
 ולא אמר איה אלדי עושי ולא נאמר
 אלא עושי • ואמר אלוה מתימן בא •
 וכרך זה עורר שמע מי דביו אלדים
 חיים • הסוד אות ה' אחרונה של השם
 היא סוד ארזי ולפעמים נקרא שד' נמצא
 כל שמות הקדש כלולים בשם ידוד ית'
 וכשאנו מזכירים שם ידוד • היה הוא בא
 עם כל שמות הקדש • ובא ידוד אלדים
 וכל קדושי עמך כלומר כל שמות הקדש
 עמך • נמצאת למד שהכל תלו בשם
 השם • אבל נשאתה מזכיר אחד משאר
 שמות הקדש אינו מדבר אלא כפרט אחד
 מפרטיו של ידוד כמו שהודעתך •

עתה

צריך אתה לודע • לעיין
 לאיזה אות מאותיות השם
 רמז אותו שם הקדש כגון אל אלדים
 וכיוצא בהם • ואחר שתדע זה תבין
 שכל הפרטין תלוין בכלל • וכל שמות
 הקדש תלוין בשם ידוד יתברך • ואם כן
 תמצא למד כי בשמכיר שם אחד משאר
 שמות הקדש • אז תבין שהשם מתלבש
 במלבוש ידוע מאורו השם אתה יכול
 להבין מאיזה מדה או באיזה מלבוש
 שם ידוד יתברך מתלבש • או במלבוש
 אל שהוא סוד רחמים • והדגל שלו
 מעיד שהוא אל רחום • או מלבוש הרין
 והמלוכה • והדגל שלו אלדים • או
 במלבוש המשפט הכלול בזיון רחמים •
 והדגל שלו ידוד בכל מדותיו • והוא סוד
 שאמר

שאמרו חכמינו זכרונם לברכה כי הנר
 ידוד יוצא ממקומו יוצא ממדת רחמים
 ובא לו לברת הדין וכי איזה מקום יש
 לו והלא השמים בודת תיכן ואיזה
 מקום מנוחתו ואיזה מקומו שנוכל לומר
 כי הנה ידוד יוצא ממקומו והלא הוא
 נקרא מקומו של עולם ונקרא כרוך
 המקום ואמרו רבותינו זכרונם לברכה
 הוא מקומו של עולם ואין עולמו מקומו
 אלא פירוש הפסוק כך הוא כי הנה
 ידוד שהוא סוד שם הכלול במדת רחמים
 ודין יוצא ממקומו שהוא מקום הרחמים
 ובא לו למדת הדין ומתלבש במדה
 הנקרא אלדים שעיקר ישיבתו של
 ידוד יתברך במדת רחמים הוא תמיד
 והוא שאמרו חכמינו זכרונם לברכה אל
 מלך יושב על כסא רחמים יושב תמיד
 אבל מדת הדין אינו עיקר ישיבת מקומו
 תמיד אלא כשהוא מצטיף לה בעת
 הדין

עוד
 מעלה יתירה פירש פסוק
 זה ופירוש באגדה זה כי
 הנה ידוד יוצא ממקומו ואמרו רבותינו
 זכרונם לברכה יוצא ממדת רחמים ובא
 לו למדת הדין וכבר ידעת כי שלשה
 שמות נאחזים בשלשלת סלמלה למטה
 ואלו הן ארז ידוד ארזי ועיקר כל
 אלו הוא שם ארזי והוא מקומו של ידוד

וארזי כולו רחמים וכשהוא יוצא
 משם ארזי שהוא רחמים והוא מקומו של
 ידוד יתברך ובא לשם ארזי למטה
 שהוא מדת הדין ובנדף את בריותיו
 הרי לך פשט הכתוב על מתכונתו והרי
 לך כל שמות הקדושים תלוין בשם ידוד
 יתברך והנני נכנס לביאור שלשים
 כינוים כיצד הם אדוקים בשלשה
 שמות שהוא אל ידוד אלדים זהו סוד
 ויהי בשלשים שנה שהם סוד שלשים
 כינוין שהם סוד שלשים כנפים עשרה
 לצד ימין עשרה לצד אמצע עשרה לצד
 שמאל ועליהם שלשה דגלים דגל
 אמצעי ידוד ושם ידוד חותם הכל
 נמצאו שלשים שנה תלוים בשם ידוד
 והוא על כולם וכולם עמו והכל תלו בו
 ויש לחזור ולרודיע סוד סדר שלשים
 כינוין אלוי ובאיזה מדה עומד כל כינוי
 וכינוי מהם כי הכינוין שבעה ועשרים
 כנגד שבעה ועשרים אותיות ושלושה
 שמות עליהם נמצאו כולם שלשים
 וראויים אנו להכנס בביאור זה כל אחר
 ואחד מהן על סדר המעלות הממשלות
 ועל סדר תכונות הרחמים והדין
 וחנו בני ישראל איש על
 מחניהו ואיש על
 דגלו
 לצבאותם
 שערי צדק י א פ ו

וארזי כולו רחמים וכשהוא יוצא
 משם ארזי שהוא רחמים והוא מקומו של
 ידוד יתברך ובא לשם ארזי למטה
 שהוא מדת הדין ובנדף את בריותיו
 הרי לך פשט הכתוב על מתכונתו והרי
 לך כל שמות הקדושים תלוין בשם ידוד
 יתברך והנני נכנס לביאור שלשים
 כינוים כיצד הם אדוקים בשלשה
 שמות שהוא אל ידוד אלדים זהו סוד
 ויהי בשלשים שנה שהם סוד שלשים
 כינוין שהם סוד שלשים כנפים עשרה
 לצד ימין עשרה לצד אמצע עשרה לצד
 שמאל ועליהם שלשה דגלים דגל
 אמצעי ידוד ושם ידוד חותם הכל
 נמצאו שלשים שנה תלוים בשם ידוד
 והוא על כולם וכולם עמו והכל תלו בו
 ויש לחזור ולרודיע סוד סדר שלשים
 כינוין אלוי ובאיזה מדה עומד כל כינוי
 וכינוי מהם כי הכינוין שבעה ועשרים
 כנגד שבעה ועשרים אותיות ושלושה
 שמות עליהם נמצאו כולם שלשים
 וראויים אנו להכנס בביאור זה כל אחר
 ואחד מהן על סדר המעלות הממשלות
 ועל סדר תכונות הרחמים והדין
 וחנו בני ישראל איש על
 מחניהו ואיש על
 דגלו
 לצבאותם
 שערי צדק י א פ ו

שערי צדק י א פ ו
 ויהי בשלשים שנה שהם סוד שלשים
 כינוין שהם סוד שלשים כנפים עשרה
 לצד ימין עשרה לצד אמצע עשרה לצד
 שמאל ועליהם שלשה דגלים דגל
 אמצעי ידוד ושם ידוד חותם הכל
 נמצאו שלשים שנה תלוים בשם ידוד
 והוא על כולם וכולם עמו והכל תלו בו
 ויש לחזור ולרודיע סוד סדר שלשים
 כינוין אלוי ובאיזה מדה עומד כל כינוי
 וכינוי מהם כי הכינוין שבעה ועשרים
 כנגד שבעה ועשרים אותיות ושלושה
 שמות עליהם נמצאו כולם שלשים
 וראויים אנו להכנס בביאור זה כל אחר
 ואחד מהן על סדר המעלות הממשלות
 ועל סדר תכונות הרחמים והדין
 וחנו בני ישראל איש על
 מחניהו ואיש על
 דגלו
 לצבאותם
 שערי צדק י א פ ו

אל	ימין	יָדוּד	אמצע	אלדים	שמאל
גדול	אלו הן כנפיו	נורא	אלו הן כנפיו	אדיר	
רחום		נושא עון		שופט	
חנון		עובר על פשע		דיין	
חסין		אמת		חזק	
ארך אפים		מרום		כביר כח	
רב חסד		רם		איש מלתמה	
קדוש		נוצר חסד		גבור	
חסיד		שוכן עד		פוקד עון	
סולח		קדוש		משלם גמול	

השם

העומד לצד ימין הנקרא אל הוא מרת חסד והיא מדת אברהם אבינו עליו השלום. וזהו שאמר הכתוב ויקרא שם בשם יְדוּד אל עולם. וזהו סוד שאנו אומרים יְדוּד אל הגדול. ומדת חסד כלולה בפנים שהיא מדת כח וזהו סוד המקרה במים עליותיו. עליותו ממש. עליותו ודאי. ואת עליתה על כולנה. וזהו סוד אל עליון. וברוך אל עליון אשר מגן צריך בידך. וצריך אני לעוררך על עיקר גדול. ולומר לך שאין לך בכל המדות של שמורת הקדש מדת יחידה שאינה מתערבת עם חברתה. כיצד אין לך אאלדים ולמטה מדת רחמים שאין בה קצת מדת דין. ואין לך מדת הדין שאין בה רחמים. ואם תאמר אם כן למה אתה קורא אותה מדת הדין: דע כי המדה שעיקרה ריובה רחמים אף על פי שיש בה קצת דין אותה נקרא מדת רחמים. וכל מדה שעיקרה ריובה דין אף על פי שיש בה קצת רחמים אני קוראים אותה מדת

הדין. ותדע לך שכן הוא שאם לא תאמר כן נמצא קוצץ בנטיעור ובפריד בייחוד. שאם תאמר שמדת רחמים נפרדת מן הכלל ממדת הדין. אם כן לא יתחברו לעולם. ואם נתחברו הרי הייחוד נפרד. ואם תאמר הרי מרת רחמים הפך מדת הדין. והיאך יתחברו שני הפכים כאחד. דע כי דבר זה סוד האצילות הוא וקשר הספירות. והנני מאני עיניך:

דע

כי מדת החסד ראשיתה סולת נקייה חסד. וכשחיא מתפשטת הולכרת ומתעבה. והרי עובי בדמיון דין ובאותו העובי שיש בו קצת דין מתאחות מדת הדין. וגם מדת הדין באותו מקום. האחיזה אינה כולה דין גמור. לפי שמתערבת במקום האחיזה עם מדת החסד וכשהולכת ומתרחקת מדת הדין לקצה האחרון דין חזק נמצאו שתי הקצוות של חסד ודין חזקים במדותם. ונמצא מקום האמצע כלול משניהם ואינו חזק במדתו כאחד ומשני הקצוות. וזהו סוד האצילות הנמצאות וקשר המרכבות:

הרעים יד וד על מים רבים וכנוי מיוסדים
 על יסוד מים העליונים * אל ועלה
 בדעתך מים כאלו * אלא המים העליונים
 הם מים חיים * ואברהם אבינו עליו
 השלום חפר בארות מים * ותיקן החסד
 במדת אל * ואלו הבינוין כמדת אל
 שהוא תשעה * ואלו הן גדול * זו השם
 מד של חסד * גדול זו השם הבא מן המי *
 והיא המדה הידוע למקובלים הנקרא מים
 כמים * כלומר כשאתה מהפך במדה
 הזאת תמצא רחמים מכל צד בין לפנים
 בין לאחור * לפיכך בכל מקום שאתה
 דואה גדול הוא ראש מדת החסד * שהוא
 סוד המים צלולים וזכין מראש החבית
 וכ' צדדין של מד גדול * הצד הפוך למעלה
 נקרא רחום * והצד הפונה למטה נקרא
 חנון * ואף על פי שרחום והנון מדת
 מים במים * אין המים שבראש החבית
 שוים למים למטה מהם * ונקרא מדת
 מים רחול מים צלולין וזכין מראש החבית
 ונקר' מדת רחום מים הסמוכים להם והם
 למטה ממדת רחום * ומדת חנון היא
 קצת מים הסמוך לרוח ויברך הזה תעריך
 סדר הרכבת השמות והכינוים * ותמצא
 שהם נארגין על סדר המרכבה העליונה
 ומכאן תכנס לסוד שאמרו * כמדה שאדם
 מודד בה כך מודדין לו * הנה בארתי
 לך השער הזה כמה מעלות טובות למקום
 ואתה פקח עיניך לראות במדה גנוזים
 וכמה סתרים * שהם גנוזים בתורה ויד' דוד
 יורנו נפלאות מתורתו להשיג סוד ייחוד
 אמנותו

ומתוך

הסתתרות הצטרך להבין
 כי שם יד' דוד יתברך הוא
 הנקרא *

תפארת

והטעם לפי שהשם
 הזה הוא מתלבש כל
 המלבושים הצורך לעולם פעמים סדר
 אדיר בהיות מרחם על בריותיו * ופעמים
 שערי צדק ט ט ט 119 מתלבש

ואחר

שידעת זה יש לי להידעך
 עיקר גדול שעליו רובכל
 להשען וטמנו תכנס לסודות עליונים *
 והוא שיש לך לדעת שהשם יתברך ברא
 מים * והיה המים מקבל האדם ממנו
 כמדה מיני תועלת יואף על פי שאדם נוגע
 בעצמו במים * אינו ניזוק באותה נגיעה
 אבל אם אדם נוגע בעצמו של אש * הרי
 עצמו של אדם נשרף באומרו היחת איש
 אש בחיקו * וכגדויו לא תשרפנה *
 ואם בן הרי אלו שני יסודות שהם אש
 ומים * הם צורך גדול בעולם * שאם
 אין אש אין דבר מתחמם * ואין חיים
 בעולם * ואם אין מים הכל נשרף *
 ודי אש * מה עשה הקדוש ברוך הוא
 לקח קצה האחד מן האש וקצרה אחר מן
 המים ועשה ממנו רוח * והתויד את
 הרוח בין המים לאש * ונמצא הרוח
 סמוצע בין קור ורום קור מן המים * ורום
 מן האש * נמצא הוא אמצעי * ועל
 דרך זה שאר כל קשרי המרכבה כולן *
 וכך הארץ בין המים ובין האש * וכך
 האש בין הארץ ובין הרוח * וכך המים
 בין הרוח ובין הארץ * נמצא ארבע
 יסודות הולכות סביבות * על ידי אמצעי
 ויברך זה מתקיימים * ויברך היסודות
 למטה כן דרך היסוד למעלה * האצילים
 מזהר עליון * אם לא היה ביניהם אמצען
 לא היה נקשרים לעולם * ונמצא הכל
 עומד בפירוד * ואין לך מדה פשוטה
 סכל וכל * כי אם מקוצו של יוד ולמעלה
 והבינוין שלו * כגון רחום וחנון וכיוצא
 בהם הם נמשכים ממקורות ידועים * וכפי
 המקור שנמשכין כך היא פעולתם *
 והגבי מטאר לך כיצד הוא בעזרת השם :

השם

העומד לצד ימין הוא
 אל ודגלו חקוק אל *
 והוא מושל על המים * וסימך א הכבוד

מתל בש מדת אלדים בהיותו דין ארז כל
הבריות וכן שאר כל השמות * וזהו סוד
הפארת * והעיקר הגדול ועשית בני
קדש לאהרון אחיד לכבוד ולתפארת *
בחתן יכהן פאר * והסוד הגדול פארות
האלו שנאמר ותשלח פארות * והנה שם
תפארת עולה עד הכתר העליון ויורד על
המלכות ומתאח * בכל הצדדים * לכך
כתיב לך יד הגדולה והגבור * ותתפארת
והנצח וההוד * לפיכך נקרא קו האמצעי
שם המיוחד בששה שמות וזהו ה' נקרא
משפט * והסוד משפט וצדקה ביעקב
אתה עשית * ואין לך משפט שאין בו
רחמים * ושהוא דין את עולמו בצדק *
יקוב הדין את ההר * לפיכך צוה לסנהדרי
גדולה שלא ירחמו בדין אלא אמר ושפטו
את העם משפט צדק * אבל השם יתברך
ויגבה ידו צבאות במשפט והאל הקדוש
נקדש בצדקה * סודות עמוקים נרמזים
בפסוק זה ליודעי סתרי תורה * ודוד המלך
עליו השלום קודם שחטא אמר אני בצדק
אחזה פניך * ואחר שחטא אמר אל תבא
במשפט עבדיך *
ודע בי לולי המשפט המתאחז
בצדק אין קיום לבריות

כדין הצדקה * לפיכך אמר צדק ומשפט
מכון כסאין חסד ואמת יקדמו פניך *
ודע כי צדק ומשפט הוא סוד
המלכות * והתפארת
מלכות דין תפארת דין ורחמים * וזו היא
ספירה הנקרא תורה שבכתב ומשה רבינו
עליו השלום קבלה שאין דרך לשום בריה
לקבלה * אלא למשה שנכנס להיכל
לפנים לאהל וכה לשמש לפנים יעניין
וידבר ידוד אל משה פנים אל פנים *
ותורה שבעל פה היא מלכות * לפיכך
אין מותבין תורה שבעל פה שלא לקבוע
לו מקום מלכד תורה שבכתב * משום

ונרגז מפריד אלוף * לפי שאין לתורה
שבעל פה קיום אלא בנשיקת תורה
שבכתב * וזהו היחוד האמת השלם *
והנה הלוות שבחן התורה נמונה בארון
אשרי העם שככה לו שהרי בידיה היחוד
השלם * והשם המיוחד השוכן ביניהם
וזהו הספירה הנקרא בתורה

אתה וסימן אתה נורא אתה *
והנה ספירת הכתר נקרא
הוא שאינה מושגת כלל * וזו היא
קו האמצעי נקראת אתה *
שמשנין אותה הנביאים על ידי מלכות *
ומדת מלכות נקראת

אני שהיא מושגת לבעלי רוח
הקדש * הנדברים הללו הן
בכשונן של עולם * וזו שיש לו עינים
יהא * והספירה הזאת נקראת
נורא וסימן נורא תהילות עושה
פרא * וזו היא מדתו של יעקב
זכשנתדבק בה כתיב וירא ויאמר * מה
נורא המקום הזה * וזהו סוד הגדול הגבור
והנורא * אברהם יצחק ויעקב גדלוהו
גבורה ותפארת * ונקראת נורא שבו
יראו כל הנוראות וכל האספקלריות *
והנני רומז אודך על כי נורא כפלאותי
וזהו סוד קשר הספירות בנורא *

והספירה הזאת נקראת
והנני מכאן קשר הספירות *
דעת העליונות חכמה וכוונה וכתר
והנה הרע"ת הוא סוד קו האמצעי נאחזת
בכ"ת וכו' לכות והכל מיוסד בו * וזהו
סוד בחכמה ובהכוונה וכדעת * והנני
מבאר כתוב ובדעת חדישים ימלאון כל הון
יקר ונעים * וכתוב ברע"תו יחומות
נבקעו ושחקים ירעפו טל * וכתוב *
הדברו גבוה גבוה יצא עתק ספיכס כי *
רעות ידוד וגמרא * והיודע סוד הרע"ת
שהוא סוד קו האמצעי יבין סוד מרה
שאמרו חכמים זל גדולה דיעה שנתגרה
בין

ואמצעי הוא אל מצד ימין ארדיס מצד
 שמאל ידוד באמצע שהוא אמת
 שהוא סוף ראש וסוף ואמצע לאותיותיו
 וזהו יוד ארדיס אמת וכתוב תתן אמת
 ליעקב הכל מבור במקושרות הללו
 והספירה הזאת נקראת

רחמים

והנני מכאר היודעים סוד
 סתרי מרכבה והיודעי סוד
 הרחמים הפנימיים וסוד וברעת חדרים
 ימלאון יבין סוד זכור אזכרנו עוד על כן
 המו מעי לו רחם ארחמנו נאום ידוד
 נחשבין סוד רחום יבין סוד מי והנני
 כירח קדם וסוד רחם האם במר
 גנוי גנויים בגיו מרחם יצא אלמלא
 עולם ברחמים לא נתקיים הנוצר
 ברחם האם דבר דבר על אופניו

אמנם מצד קדו עליון כתיב והנחת ארץ
 אשר אחוץ אס אינלי מתנות חנם
 ורחמתי את אשר ארחם וסוד
 היציאה ברחם האשה ואחר
 שיצא מרחם חוזר להטיב ומקדים רחום
 לחנוך ידוד אל רחום והנוך נמצא
 חנוך מקור לרחום קודם הכריאה ואחר
 הכריאה אשרי הנכנסים
 לחדרי חכמה חוכים לסתרי התורה

ולפיכך כתיב רחמן סעיד ורחמך עלי
 יתאפקו פקח עיניך וראה נפלאות
 נזויות בתורה

ודע

כי מדת
 קשושה בעיקב לפיכך הולדה שנים
 עשר שבמים סהמון מעים ונכנס
 בעולם הרחמים ופתח דלתות נעולים
 נורא ידוד כשנואה לארה ופתח ארץ
 רחמה וכך שאר העקרונות שכתוב
 בהן פתחת רחם לפיכך ברונת
 רחם תזכור מן הנה הזכרונות
 סמוכים לרחמים וזכור אזכרנו עוד

בין ב' שמות אל דעות הכל רמז במקום
 זה לפיכך הכיאה בתחילת שאלות ח אהה
 חונק לאדם דעת וכתוב כי אתר הדעת
 במאסת ואמאסך מכהן לוי ומשכת תורת
 אלהיך אשכח בניך גם אני ומטעם זה
 נקרא המלכות עין הדעת כלומר עצו
 של הדעת כמו שאתה אומר בית פלונית
 והכל מבורא לפיכך גם בלא דעת
 נפש לא טוב לפי שהטוב הוא קוצו
 של דעת התחונן והוא אביד יעקב
 לפיכך הידיעה באמצע ואמר לעולם
 תהא דעתו של אדם מעורבת עם הכרית
 וזו היא הספירה הנקראת

אמת

והנני מכאר בתחלה
 חנוך ואחריו ארך אפים ואחריו רב הסד
 נאם לא יספיקו כל ה' ואמת רחוק בתחילת
 הכריאה בגיו מרחם יצא אחר כך
 חנוך חונק ונרחם ומשלו נתן מתנת הינם
 ואחר כך חסא אדם מאריך אפו אולי
 יחזור בתשובה והטעם לפי שכלי זיין
 של דין ברחוק הם עומדים באים מארץ
 מרחק מקצה השמים השם וכלי זעמו
 אך קרוב לקוראיו ישען לשכון כבוד
 בארצו אם זכה אדם לכל זה ואם לאו

שוקלין עונותיו מעביר ראשון ראשון
 ורב חסד מכריע ומטה כלפי חסד אם
 מספיק אדם לכל זה ואם לאו יקוב הדק
 את ההר והו סוד אמת ופסק הדין
 המבין סודות הללו יבין כמה הם רחמי
 הש' על הכריות והיאך דן אותם ברחמים
 וסוף סוף צדק וחתחו סוד ואתה ידוד

רחום וחנוך ארך אפים ורב חסד ואמת
 כמה הם גנויים גדולים סתומי בתורה או
 להם לבריות מעלבוניה של תורה וזעל
 סוד זה תקנו ברך דין האסת ודין משפטו
 אמת שפוטו נחסד ורחמים עשו איש את
 אחרו שמדת אמת היא סוד דק

מעשה בראשית אלקים לומר שהכל
 נעשה על פי הדין. לפיכך אין צורך
 לשנות טבע מכל הטבעים שבועולם כדי
 לתקנו. אמנם צריך לשנותו כדי
 להראות מלכותו ושלטנותו על כל
 הנבראים. להודיע שהוא עשה הכל
 וברוך הבל. **ולפיכך**
 שמו יד וי אלקים ארני שני הודו לוי
 כי טוב הודו לאלקי האלקים הודו לאהוני
 האמונים. אמנם השם הראשון הוא
 עצם הממשלת ומציאות השם הקדמון
 יתברך ומשמייעמקות בסוד שאמר
 לעושה נפלאות גדולות לברו. וחזר
 בשם השני הודו לאלקי האלקים פירש
 במזמור ואמר לעושה השמים בתבונה
 לרוקע הארץ על המים לעושה אורים
 גדולים את השמש לממשלת היום ואת
 הירח והכוכבים לממשלת הלילה. וחזר
 בשם שלישי שהוא ארני ופירוש בו סוד
 הארנות והשלטנות והממשלות על כל
 הנבראים במש כל אשר חפץ עשה ב
 בשמים ובארץ. ואמר ובמצורה עביר
 בחיל שמיא ולא איתיה למח וימר ליה
 מה עבר וכנגד שם ארני זה חזר להשלים
 שלישיית במזמור למכה מצרים בכבוריה
 ויוצא ישראל מיוצם. ביד חזקה וברוע
 נטויה לגור ים סוף לגזרים. והעבירה
 ישר בתוכו. וניער פרעה וחילו בים
 סוף. ושאר תשלום המזמור לפיכך
 נקרא הלל הגדול לפי שהוא כולל שם
 הקדמון יתברך בפסוק הודו לה. כי טוב
 וכולל שם אלקים שבו נברא העולם על פי
 הדין הישר שאין דבר צריך חוספת או
 מגרעת ועל החכונה שהכינה השם יתברך
 וזהו שאמר לאלקי האלקים וכולל שם
 ארני שהוא השם הפורה על השלטנות
 והארנות על כל הנבראות ובידו לשנותו

ולעשות בו חפצו ורצונו. כדי להודיע
 לכל שהוא הבורא אותם. ולפיכך נקרא
 שם המזמור הלל הגדול. וראש לכל
 מיני תהילות ומצא בו פרעמים בלה
 כנגד שם השם יתברך וכבר ביארנו בשער
 החמישי כי בין התפאושם אלהים עומדים
 ספרדי גדולה. ושם הוא חיתק הדין
 על פי האמת. **ודיע**
 כי כל מעשה בראשית
 יסודי ספירות חתופים
 בשם אלקים פתחילה ועד סוף. ביסוד
 תחילת צירוף האותיות כבריאות עולם
 והקדוה המצעות שכל צירוף אורחות
 עליה סופר בכפר יצירה הוא סוד אל
 לפיכך הודיע אברה אעה לכל באי עולם
 ויקרא שם בשם י אל עולם. וזהו
 תחילה לכל הבינון הממוכין לשם השם
 יתברך. וכתקבוצה אצל שם אל הוא
 סוד עשר מעלות לספירות כי באמרות
 שבהם נבר העולם המצאם יבמא ועד
 ובהם נכללים כל הנבראים והסוד הן לוי
 אלקיך השמים ושמי השמים הארץ וכל
 אשר בה. לפיכך אומר בל הנחלים
 הולכים אל הים. אל הים ממש שהוא
 כנף האלקים אמנם הים אינו מלא שהכל
 תלו בשם. שהוא הילסוד והעיקר לפיכך
 הודיע בתורה כי שם אלקים בהסתלק
 סמנו חתוםיה שהוא משכו הגדול נשאר
 אלם אינו כולל לדבר ולעשות כלום. וזהו
 מי ישום אלם. הלא אנכי. בחזון
 שם י לבדו. לוקח האצילות והשפע
 והגשמה שהכניס בשם אלקים ישאר
 אלם. לפיכך אומר הודו לוי כי טוב
 לא שינה בו אמר הודו לאלקי האלקים
 וכפליהם הדבור. וכן הודו לאלהים
 לאדוני האדונים. שאינו אהיה אל
 מצד שם השם יתברך. לפיכך
 זוכח לאלקים יתום ברתו לרוד
 זלכו.

והמבין

והמבין

סודות הללו יבין סודות
התחוקים במזמור שבו
נחם ספר תהלות אמר הללויה הללו אל
בקדשו הללויה ברקיע עונו . הרי זה
המזמור מורה צירוף באלפא ביתא בספר
יצירה ויילגולם . והיאך מתלבש שם
יד וד יתברך בשם אל פעמים אלוים
פעמים אלה הציו בזה וחציו בזה ככאן יש
סודות עמוקים בענין שתמצא במעשה
בראשית שנים ושלשים פעמים אלוים
בסוד שנים ושלשים נתיבות פלאות
הכמה שבהם נברא העולם . בצירוף
אלוים . לפיכך אין בכל האותיות אות
שיתלבש בה השם באורו אחת כל אם
אותיות לב .

לִי לֵה לֹו כֹו כֵה כֹו

אדרים גדולים הדיים במקום זה לפיכך
לכ הוא סובל הרוח והוא מלך בגוף
והרוח סובל הנשמה בסוד יופת באפיו
נשמת רוח חיים והחיותו סוד זה יודע
סוד התקשרות הרוח כנשמה בסוד יד וד
אלוים ויצר יד וד את האדם שם
מלא על עולם מלא והענינים הללו
מג הסתרום הפנימים וצדיק אתה
להתבונן הטיב סדר שפע האצילות
יד וד יתברך על כל השמורת והמנין כי
כולם נשואות בו . והם כדמיון בסאות
לשמו הגדול . וזהו הספירה הנקרא
שמאל והנני מבאר לך יד וד
יתברך המיוחד הוא
סוד הרחמים ברתאחוז באדר . והטעם
לפי שהוא כורא את הכל . והוא מלא
רחמים וחסד . אמנם כל שם המתחדש
ביחודש עולם . הוא תמנת הדין .
לפי שהוא עשוי ואינו עושה . וכל מי
שהוא עשוי יש לו גבול וסיום . זהו סוד
הדין הנמוך . שהנבראים החסירות
דבק בהם . וכל חסר צריך לשאוב ולקבל

לפיכך כולו דין . ואם לפעמים הוא
משפיע ומתן זהו מצד שמקבל בשעור
שנותן . ששם אינו מקבל אי אפשר לו
לתת מאדו שהחסרון דבוק בו . והוא
סוד קשר הסדבבור . כולו בסוד ארץ
ושמים . כי כבוד ארץ נבראת תחילה
ואותה ארץ נקרא שמים אצל מה שלמט
הימנה . וזהו סוד שאמר יד וד בחכמת
יסד ארץ כונן שמים בתכונה . ואמר הודו
על ארץ ושמים . סודות קשרי הספירות
והמעלות תלומות בזה . והמבין סודות
עמוקים הללו יבין סוד שני מקראות
שכית שמאי ובית הלל נושאים ונוחנים
בהם . אלו אומרי כי שמים נבראו תחילה
שנאמר בראשית ברא אלוים את השמים
ונאמר ואילו אומרי ארץ נבראת תחילה
שנאמר ביום עשות יד וד אלוים ארץ

ושמים . והמבין סודות
והנני רומז סדר המעלות
סודות כגון בשער זכרון
מעלת אומרי שמים ארץ ובשעת קבולם
והשפעתם אמה ארץ ושמים . אין לך
שמים בכל הנמצאות . שאין לך לו
ארץ תחילה . ואין לך ארץ שאינו שמים
מצד המעלות האמצעות מלבד כתר
עליון יתברך שהוא שמים אמיתית . נתן
ואינו מקבל מלבד ארץ הנקראת מל ות
אצל הספירות שנקראת ארץ לכך שהיא
מקבלת מכולן ואינן שפעת בהן אמנם
היא סוד שמים לכל הנבראים כולן .
והמבין סודות הללו יבין סוד שאמר
הכתוב הארץ יסדת ופעשה ידך שמים .
ואחר שידעת זה

דע כי כל מקבל צריך להיות בו דין
בהכרח . והנה שם אלוים
שהוא כינוי ראשון לענין ברית עולם בו
נתתו סדרו הדין . לפיכך הוא הנקרא
בכל מקום שמאל והוא מקום הדין ומאותו
צד שהוא תחילת תכונות הבריאה
נאצלים

ואינו ראוי לא וגיע להשיג בקשתו
 אז מעכבים המתנה באותו מקום ושוב
 אינו חוזרר למעלה * לפי
 שלמעלה נותנים ולא נוטלים ואינה
 יורדת לאותו השואל * לפי שאינה ראוי
 לכך מצד הדין ונמצא אותה השאלה
 והמתנה עומדת באותו המקום *
 לפיכך נקראת צפון * ששם
 צפונה שאלות ומתנות וזה סוד מצפון
 תפתח הרעת * מצפון זהב
 יאתה יצפון לצדיק חיל חוטא *
 יצפון לישרים תושיה * וכל אותן
 הטובות הגנוזות בצפון עתידים להיות
 לצדיקים * וזה סוד מה רב טובך
 אשר צפנת ליריאתך פעלה לחוסים כן
 נגד בני אדם * נגד ממש לפי
 שיש כבוד צפון מעכבים והיודע סוד זה
 יבין מה שאמרו חכמינו זכרם לברכה
 הרצוה להעשיר יצפין כפר הפליגו
 להודיענו במקום זה יבין מה שנכתב
 בתורה בענין תפילין לשמאל *
 ודמיה לאור על ירך כלומר יד כהן
 והיא השמאל שהיא מונעת הטוב
 כדין מן החוטא מלשון ולא כהן
 גם וכמה ראוי להיות התפילין ב
 כמותה המקום * ואלמלא
 עקידת יצחק אין אחד מכל ה
 הנבראים יוכל להפיק רצון שאילתו *
 מרוב דקדוק הדין במקום זה *
 והיודע זה יבין סוד ויהי כי זקן *
 יצחק ותכהין עיניו מראות *
 לפיכך תמצא מקום להטיב לרשעים *
 אף על פי שאינם ראויים *
 והטעם שזקן הדין כוונתו *
 עלת קצת לעולם הרחמים * וכתוב
 ונדבק באברהם וכתוב בו ואברהם
 זקן בא בימים * וככאן תמצא כיצד נמנע
 הטובה מן הרשעי הטוב הגנוזה לצדיקי
 בצפון * יצפון לצדיק חיל חוטא * וכל
 שערי צדק * א I ס I מה

נאצלים כל ההפכים *
 לפיכך השם יתברך לפי שהוא מאציל
 ובורא את הכל נותן בלי חיסרון שהיה
 הכל נברא ונעשה בחפצו *
 ואינו חוסר כלום בתתו לכל שואל *
 ושאלתו וזה סוד פותח את ידך *
 ומשיבוע לכל חורצון * שאינו
 חסר כלום בתתו די מחסורו לכל שואל *
 לפי שברצונו הכל עשוי וזה סוד גדול
 בהיות המחשבה שהקן נברא העולם
 נקרא רצון * לפיכך הדע כי לצד
 שםא שרוא הפך הימין יעמדו כל מדות
 הדין ואם יחטאו הנבראים במדת שמאל
 נידונין * והטוב נמנע מהם לפיכך בתיב
 פני השון מהשמאל ששם קטיגור כל
 בעלי דינין ובאותו הצד השטן מקטרן
 מין קרניו * לפיכך נקרא המפיהת
 הזאת *

צפון

שםמנו יתאצל כחות
 הדין והמקטרן וזהו
 סוד מצפון רחפת לה רעה לפי שהיא
 סיבת ההפכים והחסרונות נקרא צפון על
 מעם שאומר לך *

דע

מי בהיות כל
 הנבראי שואים
 דבר מכתר שהוא עולם החסד והרחמים
 שאילות כל שואל * עשוי הן נמשכת
 מלמעלה בין שיהיה צדיק בין שיהיה
 חוטא * ובהגיע אותה המתנה *
 ששאל דרך צפון כי שם הדין המעבר
 לכל השאלות והחפצים * אז אות
 כחורת והכיתורת העומדות כצד צפון
 מערעין על אותה הפתנה *
 לעמוד לדין עליה ואם אות השואל ראוי
 לשאלה זו ישליסו חפצו * ואם

מה שביארנו הוא הפך כמו שמבינים
כפשט הכתוב כמח בני אדם.

את יצרו. או הוא ראוי ליכנס. זה הכל
זה וכל חפצו יעשה לפיכך אמר מאימתי
פזכרין נבורת גשמים כלומר בשוורדין
כדין. אם העולם ראויים אם לאו.

וזרו סוד כל רמזי התורה שנאמר
ותתי מסר ארצלם בעתו. או ועצר
השמים. לפיכך נידון בנבורה ולפיכך
נקראו נבורים עומדים במקום זה. שהוא
מקום הפחד וזה סוד שמים נבורים סביב
לה מגבורי ישראל. כולם אחוזי חרב
מלומדי מלחמה מפחד בלילו. הכל רמז
במקום זה והנה משה רבינו עליו השלום
עלה למקום הזה ולקח התורה כחוקה
עיר נבורים עלה חכם כי התורה נתנה
מן הימין על יד השם אל זה סוד וידבר
אלהים את כל הדברים האלה
בנבורה נתנה רחורה ונמשכה מן הימין
על יד שמאל ונתנה למשה וזהו ביאר
לכל מה שפירשנו לעיל והכין זה.

ודע כי במקו' הזה יש בית קיבוץ
ואחיה והצלחה לרשעים
כדילייסר מתוכם את החוטאים. וזם
ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו. וסוד
זעמה שא נא כלקך תליך וקשתךך הלילה
וזם מלעות זרעתי של יצחק. לברך את
עשו הרשע. כברכה הראויה ליעקב
שהיא ברכת אברהם. וסופו מוכיח על
תחילתו. המבין סוד הטעמים שביארנו
במילת צפון. יבין סוד הקרבנו' הנקראים
קדש קדשים שחיתתן בצפון וקבל רמז
בכלי שרת בצפון ושחט אורחו על ירך
המזבח צפונה זכחו אלדים רוח נשברה
ולפי שהספירה הזאת הנקראת צפון
היא מעכבת להשלים חפצו החוטאים
כתיב על יסרה יד כחה והסוד הגדול
שהכל תלוין וקרנים מידו לו ושם חביון
עזו. שם חביון עזו בוודאי. שהוא
אוצר שם ננחות שאלות כל החוטאים.
וצד זה נקרא הספירה הזאת בכל מקום.

והספירה הזאת נקראת
אש

הגדולה לפי שהאש הזאת
היא חזקה מכל אש שבעולם וכל מיני
אש לפניהם כקש לפני אש. והיא
הלוחכת והשורפת. והלוחמת
והגורמת דין. ולפי שנבורה נתנה תורה
לפיכך נתנה מתוך האש מימינו אש דין
למו וכתבי' את דברו שמערה סרוך האש
וכתיב ואת אשו הגדולה הזאת לא אראה
עוד ולא אמור' לפיכך אמר מתו כולם
וכפשו יצאה בדברו אותם שאין כז לכל
בריה לעמוד בפניו הדין הגדול.

פחד המשל פחד עמו שם
פחדו פחד בציון.

זו ס ופתר יצחק מפחד בלילות. סמר
מפחד הכל רמזי. והספירה הזאת נקרא

התלוים בנבורה. וזן המקום הזה
וכמשכים כל מיני אש. וכתוב אחד
אומר עושה מלאכיו רוחות משרתיו אש
והט. המלאכים הם רוח.
לפיכך רוח המסמאה. ורוח המהורה
המשרתיו אש. שנאמר כי באש יי
נשפט

נבורה כסוד לך יי הגדולה

הנבורה כלומר
מקום הדין הקשה החזק הגדול שאין כל
בריה יכולה ליכנס במקום הזה מחזק
הדין. אלא הגבורים הנקראים על שמה.
וזם שאמר איהו ניבור הכובש את יצרו
הכל רמז במקום הזה כי שיבוש אדם

תופת יריחו ונבלעה על יד תרועה.
 וצריכי' אנו להקיף לה ב'ה במד' הרחמ'ו
 אברהם ויעקב' עלה אלדים בתרועה י'
 בקול שאמר' ולפיכך זרק עתם תרועה ב'
 ונסעו' וכתוב קומה יי' ויפוצו באויביך'
 ובהקהל את הקהל תתקעו ולא תרועו' כי
 תבואו מלחמה על ארצכם והרעו' וכיפ
 שכח זכ' ומועדכם ותקעתם בהוצצרו ליום
 ר'ה אלפ' שהוא ר'ה יום תרועה יהיה לכם
 בכסא ליום חגיגו לפי' מסבכל'ה אברהם
 ויעקב' ואנו חותמי' כי אהה שומע בקול
 שופ' אתה הוא מעולם ומאזין תרוע' ואין
 דומ' לך יוחת' שומע בקול' תרוע' עמוי' שר'
 היו' ברחמי' ועל דין זה התבונ' סוד הדיני'
 הקשורים בגבורה והספירה הזאת נקרא'

נשפט וצורך משמחים לחיות אש לוחט
 שזור סוד פקום טבולה לנכנסים להיכל
 המלך' ולהבח' ליתשה בל עצי השרה'
 וסרה זאת נקראת'

צור

לעניני נפלאות המוציא לך
 מיס' מצור החלמיש'
 וכבר ביארנו זה במלת יוצ' ברראשית ודע
 שחאש יצאה מן המים למדור' נפלאים
 אברהם הוליד אר' יצחק ויקח בידו אר'
 האש ואת המאכלת' וילכו שניהם
 יחדיו' סוף דבר תלויה בשער החמישי
 ושם תמצא ביאור לספירה זו' ודע
 כי המדה הזאת נקרא מקום'

זרועה

והוא עוש מלחמו ונוקם
 נקמ' ישראל' כלומר
 בחיות מלכות' לובשת כלי זיין מן הגבור'
 עורו לבשי עוז זרועה ה' בימי קדם זוכור'
 עולמיס' הלא זאת היא המהצבת רהב
 מחוללת תנין' וכתוב בגורל זרועך ידמו
 כאבן' וכתוב מעונה אלדי קדם וסתחת
 זרועו' עולם' כלומ' כשזכיר שניה' מזכיר
 זרועות' וכשזכיר זרוע אחת' היא
 השמאל כי ימינך וזרועך תפארתו' ויש
 מתלבשת בזרוע כהיור המלכו מתלבש'
 בזרוע הגבורה' והמבין סוד זה יבין מת
 שאה' זל בענין ה' הניגא בן דוסא
 וחבריו כל העולם כולו ניזון

העושר

פעמים לטובה ופעמים
 לרעה כי העושר שפן
 לבעליו לרעתו' וסן המקום הזה יצא
 זהב אדום ואין זוכין לו אלא בדין' וסן
 חסדה הזאת מתעוררת מרד' התרועה
 כשהיא לוחמת עם האויבים' אמנם
 בר'ה מקיפין יאותה אברהם ויעקב בקול
 פשוט לפיכך פשוטה לפנייה ופשוטה
 לאחריה ואשרי העם שידעים תרועה
 שמשמשין בה ויודעין כיצד
 הירחולך איש על גחלים

בזכותו והוא ניזון
 בזרוע
 ה'
 י' ג סו 11 השם

ורגליו לא רושרפה
 החיתה איש גחלי'
 בחיקו ובגדו לא
 תכוונה לפיכ'
 נפלה
 שפרי צדק

ה'שם

השביעי לספירות נקרא
אל

כי השם הנקרא הוא מדת הרחמי והגני מבאר לך עוד כי בששם הזה רומז בכח שהוא עולם הרחמים הנמור נקרא אל עליון וזהו סוד אל סלך יושב על כסא רחמים וכשהוא מדבר בעולם יש בו דינ ורחמים פעורבים נקרא אל עולם וזו היא מדת חסד אברהם שנקרא גם כן חסד עולם ויש חסד עליון כענין אל עליון וכשהוא מחבר מצל היסוד כענין חסדי דוד נקרא אל שדי ואז הייה ד נמצא בסוד ומלכות וכשהוא מושך החסד והרחמים מן הכינה נקראת אל ה' וכבר ביארנו זה למעלה :

אמנם

יש לנו לעוררך במקום הזה שאמר הכרוב ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור אבי עד שר שלום סדר ספירות הוא מונה סדר שאמר כי א גדול ידוד הוא סוד תינו שתיו וכינויין כמו שאמרנו באריגת השמות כי אל רחום ידוד ארליך והוא סוד דתחברות חסד ורחמים וכבר ביארנו למעלה כי אל הוא סוד התחברות תחילת ההפץ במחשבה לבריאות עולם כצירוף האותיות כי תחילת כל צירוף האותיות שבהם נברא העולם נקרא אל והוא סוד הנקודה האמצעית שעליו כל הגלגלים חוזרים בין בעולם השכל בין בעולם השפל בין כשאר כל התכונות אמנם גלגל ידוד היא סוכב על זה גלגל התכונות סוכב עליה והסוד כל סודו בסוד אלדים ובסוד אלוה וכבר ביארנו רמז חתימת ספר תהילת הללויה הללו אל בקדשו הללוהו בקיע עוזו בכאן רמז צירוף האותיות וסוד תכונת

גלגל ותנועתו לפיכך הודיע

אברהם אבינו עלי השלום לכל בנאי עולם סוד אמיתת ידוד יתבדך על ידי אל וזהו סוד ויקרא שם בשם ידוד אל עולם כי אל הוא סוד של כריאות עולם וסוד התנהג עמו במדת הדין ובמדת הרחמים כי אין השם ית' נודע מתוך ידוד שעמוק וסתום הוא לפיכך אינו נקרא ככתבו אבל הוא נודע מתוך פעולתו באומרן שאנו מרים עיניכם וראו מי ברא אלהי מתוך הנבראות נשיג השם יתבדך

וזהו סוד ויקרא שם בשם ידוד אל עולם אל עולם בודאי לפי שאברהם אבינו עליו השלום החזיק במדת אל שהוא סוד עולם הרחמים וסוד בריאות העולם נקרא המדה הזאת על שמו ובכל מקום שם אל סתם הוא מדתו של אברהם כתיב אמרתי עולם חסד יבנה בנין העולם הוא חסד בסוד אל עולם וכתיב חסד אל כל היום לפיכך חסד לאברהם והיודע עיקרים הללו יודע סוד מי אל כמותך נושא עוז ועובר על פשע והספירת הזאת נקראת

מים חיים

לפי שזה הסוד יוצא מהכינה

הנקראת

רחובות הנהר

ובמדה זו ושכנים נשרים שבהם הולכים המים העליונים בסדר ויסע ויבא וימ ומכה אלו המים נבקעו המים ועברו ישראל בתוך הים ביבשה ואותם הים כחם של ישראל והיודע סדר המרכבות יבין סודות עמוקים בענין זה וספירת הזאת נקראת

ימין

וממנה יזכו ישראל לתור כיסוד מימינו כי אברהם אבינו עליו השלום

והשלום התחיל למשוך הכחות המסתרות
 בסתר עליון למטה * שהרי בימי
 אדם הראשון נאסף הצידוק והמירו אנשי
 דור הפלגה ודור המבול והשחירו
 הנהרות וסתמו כל המעינות ונסתלקו
 כל הספירות למעלה למעלה * אין דורש
 ואין מקבש * לפיכך לא היה השם
 יתברך נודע בעולם לפי שצינורות
 השבינה נסתמו על ידי מעשים הרעים
 עד שבא אברהם אבינו עליו השלום
 ותיקן הצינורות * לשאוב מים חיים
 מהבינה * שהיא סוד הנהרות העליונות
 לפיכך כתוב ויעתק משם ההרה מקדם
 לבית אל * מקדמונו של עולם היסיע
 המים העליונים מן ההרה היא הבינה
 מקדם עד שהמשיכן לבית אל * בצינור
 אחד הנקרא חסד * והוא הימין *
 ולפיכך כל מסעיו של אברהם אבינו
 עליו השלום היו לימין * והוא סוד

ויסע אברהם הלוך ונסע הנגבה *
 אלמלא מימין של אברהם אבינו מדרת
 הימין היתה הנגבה בישיבה ונגובה ומתוך
 מימין של אברהם נתמלא הימין מים *
 אפתח על שפאים נהרות * לפיכך
 נאמר בו נאום ידוד לאדוני שב לימיני *
 ועל ידי אברהם נתרוססה הימין *
 לפיכך מיין ידוד רוססה * וימינו החקקני
 כמרה היתר מעלרנו שהמשיך והמים
 העליונים מן הבינה ולמטה * והבין
 לה צינורות ללכת עד בית אל *
 והוא סוד אלוה שתימן יבא * והוא
 כולל סוד המשכות מבינה לימין * אשר
 על דרך תמנת * ותמונת ידוד יביטו *
 והמדה הזאת נקראת

חסד

והנני רומז
 נאמר
 במציאות העולם אמרתי עולם חסד יבנה

גדולה

משום איך אפים
 וגדול חסד *
 והנני רומז הכ תד עליון הנקרא אין סוף
 כי אל גדול ידוד * לפיכך לך ידוד
 הגדולה והגבורה לך בודאי * אין סוף
 והכל קטן * לפיכך עני כבוד וגבורה
 בימיך * והאלדים נסה את אברהם *
 זיקה בידו את האש ואת המאכלת *
 עושה גדולות עד אין חקר וגומר *
 לפיכך נקראת ג'ולה * גדול ידוד וגומר *
 כמה נפלאות בכ"ת הספירות רמוזות *
 אי להן לבריות מעלבונה של תורה * לא
 ידעו ולא יבינו בחשיבה יתהלכו *
 שהתורה פתוחה לפניהם ובמכלותם
 מסתמים טענותם * זו היא מדת
 של אברהם * והוא סמוך למצרנות
 הבינה * לפיכך נסחבל באצטגונות
 ולא מצא בן משרה אלא מנשים
 נכריות הסמוכות במצרנותו * * * * *
 שהמשיך בו מן הבינה שהיא

סמוך

והיה

אברהם פקוד הנדבר
לפיכך כל הבא לשאול
מאת הימין דבר אין מונע ואין מעכב כי
חימין פתוחות לתת מתנות ומקבל מתנות
שבים ואלסלא יד כהה מעכבת והצפין
מצפין כל אדם משיג שאלתו שוב וחוטא
והיודע מפני הנדברה וזהו המפתח לפסק
ושם חביון עזו מה רב טובך אשר צפנת
ליראיך והנה סוד נדבה הוא סוד
אצילות השפע בלי עירוב מכל תר עזין
לימין ומן הימין עד הגבורה אבל
מקום הסכנה הוא מקום הגבורה ששם
עומדים מיני מקטרגים ואילמלא נדבתו
של אברהם אין כל לבנים לעמוד
זשה ארפא משוכתם אוהבי נדברה כסוד
המעכבים והמונעים לפיכך גשם חניף
נדבות והמבין סודות הללו יבין סוד
טוב לחסות ביי מבטוח באדם טוב לחסות
ביי מבטוח בנדיבים השרים
העומדים לצד אברהם נקראו נדיבים
ואף על פי כן עניהם צרה

פמוכה לפיכך כה יהיה זעמך והיודע
סודות שביארנו יבין מתוך זה כי יש
מקום למצא כסף וכמוצא מים שהרי
אברהם המשיכו מן הלובן העליון אבל
מקום לזהב יזוק סיפן שהאש יצארה מן
המים לפיכך נקרא מרת של אברהם
חסד עולם יולא חסד עליון שהרי ישמעל
ועשו מינ הכסף והזהב לפיכך עשרו
הוא אדום מינ דרהכא וזו היא
המדה הנקרא

בקר

והטעם שהוא בקרו של
עולם ייבקר
תשמע קולי ולא אמר בבקר אלא בקר
צתיכ וישכם אכמהם בבקר ויהי ערב
ויהי בקר הכקר אור ולא אומר הבקר
האיר אלא אור כבקר רועה עדוני
אחר שהיה העולם ערב בא אברהם
והיה בקר לחזות בנועם ולבקר בהיכלו
והמדה הזאת היא סוד הנדברה ומה בין
נדר לנדבה נדבה הרי זה נדר הרי עליו

ודע

כי מרת האהבה היא מרת
אברהם ועל ידו אברהם
נאח' כיעקב וזה סוד הכותר בעמו ישראל
באהבה וזה סוד הנדיבים
והטעם והאצילות טוב ארוחת ירק ואהב
שם וגומר פה טעם כלחוד השור
את ירק השדה שנאה תעורר מדנים ועל
כל פשעים תכסה אהבה זהו המפרח
לכל מקום שאנו אומרים זכור לאברהם
ליצחק ולישראל עבדיך וזכרת
את בריתי יעקב ואף את
בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם
אזכור והארץ אזכור יבין את
סוד זה על כל פשעים תכסה אהבה ל
לפיכך ממכו קש' למילת אהבה
וסמכו אמת לטוף קש' חתן אמת ליעקב
וחסר לאברהם ואם השאר בא
ללחוד

דע

כי הלבנה היא מקו' הנדר כמו
שנבאר לפנינו ואין אוחו
המקום מושג אלא על ידי הנדר ונבאר
זה בעזרת השם יתברך והנדר אברהם
ראש לנדיבים והוא סוד התרומה ועל ידו
זכו ישראל לשכינור שנאמר מאר כל
איש אשר ירכנו לבו חקחו את תרומתי
והנני סבאר נדיבו עמים נאספו עם
אלדי אברהם הכל סבאר ולפנים מה
יפו פעמך בנעלים בת נדיבי כי בת
נדיבים צריכים נעלים משום מצרנות
הכתרים אשרי הונכה לפסוק הזה וכפיר
המנעים שומרות את ישראל כי אוריש
גוים מפניך והרחבתי את גבולך לא
יתמד א שאת ארצך בעלותך ליראות
את פני יי ארדך שלש פעמים

אברהם וידוע מוד הנסוק
 דורה כי מקום הרפוא
 הוא מקו' התשוב' ומשם
 ינק אברה' כשנרבק
 במרת החסד
 ודי במה
 שכארנו

ללחוד על כל פשעים הנכמה אהבה
 והגני רומז אמ' חס'ד פחד
 ודע כי היאהברה היא מתקשרת
 בנדבה כמו שאמרנו ארפא
 משובר אוהבי נדבה
 והידוע מוד
 יניקת

ממנה לפיכך תמצא כתוב בכמה מקומי
 יד'ה אדנ' שהוא סוד המבועים ה
 ההולכים עד המלכות וזה סוד ימי פסח
 ושמונה ימי החג' ובסוד שמיני
 עצרת אחד שלו ואחד שלנו
 וכשהנביאים עולים מלפטה למעלה
 קורין ברורה יד'ה אדנ' כמו שאמר
 אדנ' יד'ה מה תתן לי וביוצא בו
 וכשהשפע יורד מלמעלה למטה
 ומטה למ' עלה והסוד ילכו מחיל אל
 חיל
 לפיכך תמצא הספדת
 הזאת נקראת

צדק

עליון זה סוד שמורת
 אדנ' יד'ה שסתבנו
 צדק
 והסימן צדק צדק תרדוף
 ראשון סוד מלכות צדק שני סוד בלנה
 כי שם הוא סוד היותו השלם ככל ה
 העולמות וזה היא שאמר בסמוך למען
 תחיה וירשת את הארץ
 צדק
 לסען

השם

השמיני לספידו
 נכתבת יד'ה
 ונקרא אלדים
 וזה סוד לפי שזה מקום
 החילת הדין ומקום
 דע כי כתר עליון הוא הרחמים הנמורים
 שאין בהם תרעובות דין ובהתאצל ממנו
 החכמה והבלנה אז תמצא דין ורחמים
 מעורבים אבל אין כחם יוצא לפועל בדין
 לפי שהם נקשרים בכתר אמנם הרחמי
 והדין נמשכים על גדולה ונב' ורה כמו
 הזרעות הנמשכים טן המקור שבמזח
 ופועליו פעולה ולפי שעקר המקור לרחמי
 ולדין הם על ידי חכמה בלנה הנקראים
 עדין ונקרא מקור והם דבקים בכתר
 ואינם פועלים אלא על ידי גד' ולה וגבור
 לפיכך בלנה שהוא מקור הדין ואינו פ
 פועל אלא על ידי גבורה כך נכתב יד'ה
 על ידי שהוא קשור בעולם הרחמים ו
 ונקרא אלדים
 על ידי נובעים

למען תחיה צדק תחתון וירשת את הארץ
והכל בכבוד * והספירה הזאת
נקראת

שלום סמוכים להם * והסוד ואקח
את אביכם אברהם מעבר הנהר *

בינה

במקום הזה הוא סוד
כל הנחלי העליונים
ולא נכנסו בה שום אדם עיין
לא ראתה סוד מעלותיה וסגולותיה *
לפי שהיא למעלה מכל ההשגות *
והנה כל הנביאים אפילו משה רבינו
עליו השלום פתח תשעה וארבעים ש
שערים נשארה אחרונה נעללת נמצא
כל חדרים גנוזים ונעולים בפני כל
בריה * וזה שאמרו הנביאים עיין
לא ראתה אליים זולתיך יעשה למחכה
לו * והנני פותח לך קצת מעלותיה
כדי שתכנס לדיעתם *

ודע

כי שלשה ספירות
עליונות כולם הם
מתאחדות כאחד * ולעולם לא
יפרדו * והשם הכולל אותם
ככל מקום הוא ה' יוד יוד רמז יוד לחכמה
וה' א לבנה וקיצו של יוד רמז כתר * א
אין סוף * ואינו מושג בצדו עניין
לייחד לו אות קבוע ודע והאמן כי לא
עלה מעולם לא שר ולא מלאך ולא ד
דבר בעולם להתאחד באילו שלשה ס
ספירות * לפי שאברהם ויצחק
עלו עד הגדולה ועד הנכבדה *
וסכיבות אברהם ויצחק נאחזו שבועים
שרים עליונים בשבועים קתרים על יד
ישמעאל ועשו שהם סוד * חק הפרה
ואילמלא ישמעאל שיצא מאברהם *
ועשו שיצא מיצחק * אין מקום
לשבועים שרים אחיזה סכיבותם ודבר
זה נודע בסוד סדר הקשרים והנה אברהם
יצחק שנאחזים בגדולה ובנכבדה *
יש לנחלתם גבול * שודי הסצניס

אמנם

יעקב אבינו עליו
השלום שהיה
מזוקק ולא היה במטחן פסול *
אין בו מקום אחיזה לאחד מן הכוחות
החיצוניות כלומר שבועים שרים לפיכך
הוטל יעקב בין אברהם ויצחק באמצע *

והנני

רומז הצד המחוקק
שנאברהם ויצחק
חוא היכל הקדש הפנימי והנה הקו ה
האמצעי ביניהם הוא יעקב *
ונאחזו במקום הסוד שבין אברהם *
ויצחק * הם כלפי חוץ *
והנה שבועים שרים החיצונים *
נאחזות באותו צד שיש בו סימן *

כלומר ישמעאל מצד זה עשו מצד זה
לפיכך כתיב הלא אח עשו ליעקב נאום
ו * ואהב את יעקב ואת עשו
שנאתי * נמצא יעקב עלה עם
אברהם ויצחק עם הכתפים והזרועים *
שבהם נאחזים אברהם ויצחק * ונקראת
דמות אדם ונמצא יעקב לבדו *

עולה עד הכתר * ונאחז בשלשה
ספירות עליונות * עולה מן
הצוואר למעלה הנאחז בקו האמצעי עד
ראש העליון ונמצאים אברהם ויצחק
עולים עד מקום הזרועות עמו * ומשם
ולמעלה אין להם עלייה * ונמצא
יעקב לבדו עולה עד הכתר *

ונאחז בשלשה ספירות עליונות שהם
ככללות בשם ית * לפיכך בי יעקב
בחר לו ית ישראל למגולתו * לסגולת
ממש * כי סוד סגולה הוא סוד ית ממש
בסוד זרקא מקף סגול * נמצא
הכינה נקרא סגולה ליודעי סוד חאמת *
לפי ששרי אומות העולם עולים עד ה
הזרועות

ותוציאנו לרויה באש ובמים אברהם ויצחק ואח"כ ותוציאני לרויה לפיכך התכונן הטיב ותראה מעלת ישראל על האומות ודרך עלייתן למעלה למקום שאין שם צורך ומקטרג ופזיק אלא כולה השקט ומנוח ונחלה וזוהי חספיה הנקרא

רחובות

כלומר המקום שאין לו סצרות אלא רחב בכל מקום וזהנה ירושלים בעולם הזה בתוך הגוים שממיה וסביבותיה ארצות לפיכך כל מנדפיה השיגוה בין המצרים וסיפן כשנשנה בין החוחים ואם בא רוח ונושב עליו שלה לבאן ולכאן הרי החוחים קורעין אותה כך ירושלים בזמנים הראשונים סביבות ארצות ומצרנים כל גוים סבבוני וזהו סוד גלויות אבל לעתיד לבוא מתאחד בינושלים ואז כל השרים הצורים כלים והולכים להם כלומר אינה פריעים לה עוד והו סוד ורחבה ונסבה למעלה הרחיבי מקום אהליך ויריעות משכנתך ימו אל ת תחשוכי הארכובי מיתריך ויתדית חוקי כי ימין ושמאל תפרוץ זהו כי יעק שכתוב ברפצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה הבן זה הטיב ימין ושמאל תפתוץ נחלת אברהם ויצחק הבן נפלאות גדולות זהו סוד באנו באש ובמים ותוציאני לרויה פן המצ' קראתי עניני במרחב זה וסוד ואת הלכת ביחבה פקח עיניך בכל מקום בכל מקום שרמצא טוב רחובות וכתוב ישבו תקנים רחובות ירושלים זהו המקום הנקרא רחובות הנחך כי שם הוא סוד הנחה העליון שאין סוף וקץ לרחובותיו וזהו סוד ארצות רחובות עזות ואת כל החכמה כלח בו ודאי רבא בכלה עלי קבר זכה לנו שעור צדק יא א II I מוכטב

האנועיות ולא עוד וירושלם לשם לה עולין כתיב והייתם לי סגולה מכל העמים העמים ודאי שאין אחד מכולם עולה לאותו מקום לפיכך כתיב כי חלק יי' עמו ועקב חבל נחלתך וכתוב יי' ברד ינחנו ואין עמו אל זכור כלומר אחד מכל השרים העליונים וזהו סוד ירכיבוהו על במותי ארץ זהו מקום שאין דרך לשר ומושל לעלות שם ועל זה כתיב ששם עלו שבטים שבטי זה עדות לירושלם

ודע

והאמין כי יעקב שעלה למעלה ונאחו בשם לה הוא לבדו נחלה בלי טצרים והו שאמר הכתוב והאכלתיך נחלה יעקב אביך ממקום הצואר עד מקום הראשי נחלה שאין לה מצרנות והו שאמר הכתוב לא אברהם שכתו בו קום חתלהך בארץ לארכה ולחכתה ולא כיצחק אלא ביעקב שכתוב בו ופצת ימח וקדמה וצפינה ונגבה ומקום הפרץ שארץ הוא מקום הצואר שעולה למעלה מן הזרועות והבן זה הטיב לפיכך כי יעקב בחר לו ית ישראל לסגולתו

ודע

כידוד המלך ע"ה צפח ברוח הקדש כל הגלויות וזוהי את ישראל בגלות קשה בע' שרים המקיפין את אברהם ויצחק וראת את ישראל גולת במצרניהם ואף כל גוים סבבוני וצעק על כבוד הגלויות המשיגות את ישראל במצרניהם ואמר מן המצר קראתי את מן המצר ודאי קרא זה שהוא עולם הרחובות שאין שם מצרנות ואחר כך אומר עניני במרחב רחובות

והנני

רומז כתוב הרכבת אנוש לראשינו כאנש באש ובמים

מובטח לו שהוא כן העולם הבא • היודע
סוד רכזורת האלו יבין סוד תרחוב צעדי
תחתני תחתי מבני ליה • שאין דרך
הלשון לחיר תחתוני אלא תחת נ' שהוא
סוד נ' שערי בינה • והמקום הזה נקרא
גאולה כי מן המקום הזה מושך
אל ח' צריך לסמוך
גאולה לתפלה • ואם תבין סוד היוכל ונ'
שערי בינה • תבין ענין זה הכנה שלימות
והנני מבאר לך

דע כי כל שבועים שרים שכתבנו
לעיל מקיפין סביב אברהם
יצחק ויעקב • ומקיפין יעקב עד הכתף •
ואותו המקום הוא מקום הגלות • אבל
ממקו הכתף ולמעלה הוא מקום החירות
ליעקב ולבניו • והיודע סוד זה יבין כי
פגה יד' את יעקב ונאלו מיד חזק ממנו
וזהו שאמר הכתוב ובאו ורננו בפרוס
ציון מפרוס ציון ודאי שהוא סוד הכינה
שהוא מ' לוס ציון • והייתה נפשך בנג'
רוח כגן רוה ממש • ותוציאני לדוייה •
המבין עיקרים הללו יבין סוד הגאולה
כאמת • והיודע סודות הללו • יבין מה
שאמר גאולה תהיה לו ויכול יצא •

ודע כי הספירה הזאת נקראת
יוכל וכן הוא אומר
יובל היא שנת החמשים שנה תהיה לכם
חמשים ודאי • זהו סוד נ' שערי בינה
וכתוב בשנת היוכל הזאת תשובו איש אל
אחיתו •

ודע כי היוכל הוא סוד לחירות
הרי יאורים רחבי ידיים •
וזהו שאמ' הכתוב ועל יובל ישלח שרשאי
ולא יראה כי כח חום • והמעט שאין
החום והקור עולין לאותו מקום • לפיכך
אנו מונים לסתת תורה פ' מ' יום •
וביום נ' הוא נתן התורה • לפי שחתורה
מן היוכל נמשכה • ואלמלא מעשה
העגל ושברתה הלחות • אין שום גלות •

שהרי ממקום החירות נמשכו הלוחות •
וזהו שאמר הכתוב והמכתב מכתב א'דים
הוא חרות על הלוחות • אל תקרי חרות
אלא חירות בודאי • והנה ביובל יצאו
ישראל ממצרים • וכן הוא אומר וחמשים
עלו בני ישראל מארץ מצרים • ומכל
הדברים שביארנו יש להתכוון בכל מקום
סוד הגלות וסוד הגאולה וסוד הסוכה •
ובמרוכה לו • ואפילו נער קטן או
להתכוון סכאן ואילך •

ויש לילעורך על מה שאמר
רבותינו זכרונם לברכ' גלות
כא לעולם על עבודה זרה ועל גלוי עריות
ועל שפיכת דמים ועל שמיטת הארץ •
כתיב אז תרצה הארץ את שכתותיה כל
ימי השפה • והמעט לפי שכתוב וספרת
לך שבע שבתות שנים • והנה הגאולה
תלויה בשבעית ליודעים חסרתות •

ועתה צריכים אנו לעוררך על
סודות נפלאות בענין
יון נסך שאין הכל מגיעים לדעת עיקר
התורה וסתריה •

דע כי היין העליון המשמחו אלדים
ואנשים • הוא נמשך מן הבינה
שזכה אברהם על ידי האהבה המסוכרת
לה • וכן הוא אומר הביאני אל בית היין
ודגלו עלי אהבה •

ודע כי היין שאדם שותה עולה
למקום שהתורה תהלה
תולדת • והנה היין סיבה לגלות
הנסתרות • והנה העולם שהוא מעין
הכינה • עין לא ראתה זולתך • הוא
סוד יין המשומר כענבו משרש ומי
בראשית בודאי • ולעולם לא נגע בו גוי
שאין דרך לעלות שם שרי האומות שהרי
הוא למעלה מכל הבמות • והוא מקום
הסוד נכנס יין יצא סוד • לפיכך אין
לשבעים אומות לעלות בו • וחלקבו
ומגעו הגוי עץ יעשו יין נסך • כי הגויים
עץ

למטה במלכות התעמ נטל בידו אותה
 הבינה ואז אינו נמסר ביד מצד זהו
 שאמר ויצא קין מלפני ידו ויצא ממש
 וישב בארץ נוד קדמת עדן כלומר נדן
 אותו מקדמת עדן אשרי היודעים סתרי
 התורה וכשהוציאוהו מן המקום הזה
 אז מתוירא ואום והיה כל מוצאי הרגוני
 כי כמה צוררים ומקרטנים סביב שבעים
 בתרים לפיכך נקרא הכינה בכל מקום
 חשובה כלומר בשיחטא ישראל ונפרד
 מן המקום הזה שהוא מקום החירות
 ושפשו במעשיו ונרחקת על כל פשעיו
 ושב למקום הכינה אז הוא נתקבל
 בכחחלה וזהו סוד ותחולל ארץ ותכל
 מעולם ועד עולם אתה אל תשב אנוש עד
 דכא ותאמר שוכב בני אדם וזהו מקום
 התשיבה שמשם יוצאות נשמתן של
 ישראל ותשובת הרמה כי שם ביתו
 וכתיב ביוכל הזאת תשוב איש לא אחותו

ודע

והאמן כי זהו מקום תשובתו
 של ישראל שנאמר ושב
 ורפה לו והמבין סוד זה יבין מה שנא
 ושבתה עד ידו אלדים ושב ידו אלדיך
 ארץ שבורתך וריחמך ושב וקבצך מכל
 העמים הלא כתבתי למעלה כי הגלות
 בין השרים הסמוכים לאברהם וליצחק
 ושב וקבצך בשוב ישראל לרחובות הנדר
 למקום שאין ידו העמים והשרים שולטים
 וזהו סוד ולתתך עליון על כל הגוים אשר
 עשה לתהלה ולשם ולתפארת לפיכך
 ושבת עד ידו אלדיך ושב ידו ארץ
 שבויתך וריחמך ושב וקבצך מכל העמים

ודע

כי מצריים היחה שניה לארץ
 ישראל כמו שידעת כבר
 לפיכך היה במצרים פי החירות היודע
 סוד זה יודע כמה נסתחרת בענין פי
 החירות ויבין סוד ואנכי אעלך גם
 עלה וסוד מה שאמר אלמלא לא הוציא
 הקדוש ברוך הוא את אבותינו ממצרים
 שערי צדק יא כ ז ז ז הרי

ענין ישו יין נסכים סודי נפן נפרייה
 אבל ישראל לכד מושכין יין מן הכינה
 וזהו היין המשמח אלדים ואנשים וזהו
 סוד שרמוז בתלמוד שהיין הוא סיבה
 לגלות סודות וסודות לכן נאמר נאנס
 יין יצא סוד ואמר יין השכיעות
 והטעם לפי שהיין למערה משבעים שרי
 האוסות והוא מקום הסודות סוד
 ערוד ליראינו וכריתו להודיעם לפיכך
 מנע נוי עשה יין נסך ובמקום הכינה
 נמשך כח אחר לגבורה שהוא היין
 הראוי להתנסך על גבי המזבח כלומר
 למזון שני הכחות בה אברהם לייחד
 לה כח יצחק שנאמר וילכו שניהם
 יחדיו כי אברהם הוא המים ויצחק סודו
 היין ויצחק היין ניסוד על גבי המזבח
 אבל היין עליון המשימר בענינו עין לא
 ראית אלדים זולתיך זהו סוד איסור
 יין נסך ליודעים והנה הנזיר אסור ביין
 לפי שהוא סוד התחלה עולם הדין
 והנזיר מושך מן הכתר לברו שהוא
 עולם הרחמים וכן הוא אומר כל ימי
 גזרו קדש הלולים וכתיב כל ימי נדר
 גזרו תער לא יעבור על ראשו נדר נדר
 בודאי ולפיכך אסור ביין ואחר
 שידעת זה

דע

כי הספירה הזאת היא סוד
 שכלול הספירות ויחוד
 העליון ועליו נאמר יהיה ידו אחד ושמו
 אחד וכשאדם חוטא וחייב כרת או
 שאר מיני עונשים ונחרתה מן הכינה אז
 ביד השרים שהם תחת הכינה ונתחייב
 נפשו גלות כי כל הגליות הם במקום
 אברהם ויצחק ובהתאחד אדם בכינה
 אינם סתירה מנוק ולא מפגע רע ועליו
 נאמר ושב בסתר עליון עליון ממש
 ואינו ירא מפגעים ובזקים לפי שאין
 שום צר ומקרטן ומסטיז השות לו לעלות
 באותו מקום לפיכך בצל שרי ותלונן

היהו אנוכני בנינו משועבדים היונו
לפרעה במצרים לפיכך והטשים עלו
בני ישראל מארץ מצרים וכתב ואשא
אתכם על כנפי נשרים ואביא אתכם אלי
אשרי היודעים סתרי הרמז הזה בפשטה
וכתוב שובה ישראל עד ידוד אלדים
גדולה התשובה שמגעת עד כסא הכבוד
כי ישכסא לכסא וכן הוא אומר אם
תשוב ישראל נאום ידוד אלי תשוב נאום
ידוד ואם הסיר שקוציך מפני לא תנוד
והאמץ כי הימין היא הגדולה

ודע

והיא סוד אברהם פשוטה
לקבל שבנים הבן זה מאד ותראה כי
דרך ימין עולין לתשובה ובמקום שבעל
תשובה עומדין צדיקים גמורים אינם
עומדין שמה גרים איש אשר כבדו
ברך אותם פקח עיניך וראה כמה כח
התשובה עד היכן שמגעת והספירה
הזאת נקראת

מי

וכה אמרינן שאו מרום עיניכם
וראו מי ברא אלה וכן הוא אומר
בראשית ברא אלדים והכל רמז את
מי נועץ ובינה ובינה משש והנני
רומז את הבינה למעלה שהוא המכטלת
את הנזרות הקשות הרעורר בין של יחיד
בין של ציבור והטעם לפי שהוא מקום
התשובה וזהו שאמרו חכמינו אל גזר
דין דציבור מקרע וגזר דין דיחיד אינו
נקרע ומה הקרע שלו הבינה מקרעת
כל שטרי חובות שבעולם והטעם
ששום תשובה כי הבינה למעלה מכל
השרים וקטיגורים ובעלי קטיגור והנה
בל השבים אליה לא יראו מפחד רעה
שהרי הם למעלה מכל הפגעים והנזקים
והסוד כי ידוד צבאות יעץ ומי יפר וירו
הנטויה מי ישיבנו מי יפר ומי ישיבנו וראי

והטעם

שנקרא בלשון מי שהוא
מקום הסתרים והסודות
עין לא ראתה אלדים וזלתיך לפיכך

צדיק

נתנה לשאלת מי כלומר במי שאינו
משיגה ושואל מי שהרי גם למשה נתנה
לשאלת מי והסוד מי ימלל גבורות
ידוד ישמיע כל חזילותיו הוא סוד
הגבורות שהוא מכטלת כל הנזרות
ישמיע כל תהילותו כודאי כל הנשמע
תהלל יה שלשה תיבות מרות זו על
גבי זו המבין רמזות הללו יראה כוחות
התורה וגנוזות פשוטים לפניו וסוד
התשובה מבטל גזירה וסוד גדול רמזו
כתלמוד והנני מכאר כל היושב
בתענית בשבת קורעין לו גזר דינו של ע'
שנה והטעם כי מן השבת יעלה אדם
אל התשובה שהוא שכיעית לה נמצא
שניצול מנזר דין שנשכבו בשלש כהרים
סכיב לגולה ולגבורה ואם עלה
בתשובה שהוא מעין בינה לא ירא מכל
צר ומקטרג שהרי הוא למעלה מכולן
ונמצא שקורעין לו גזר דינו של שבעים
שנה והסוד הכולל כל שנאמר ידוד
צבאו יעץ ומי ישיבנו מי יפר ומי ישיבנו
כמה חדרים וכמה גנים גנוזים כפסוק זה
ידוד צבאות שמש והטעם הוא סוד
הצבאות ומהם פנים ומהם בחוץ
אבל הבינה למעלה מכולם

ובינה

נקרא בתורה גבורות בלשון
רבים שנאס' מי ימלל גבורות
ידוד כי מי אל בשמים וכארץ אשר
יעשה כמעשיך וכגבורותיך ומדת פחד
יצחק נקרא גבורה בלשון יחיד לפיכך
גבורות מבטלין כח וגבורה וכהא' וידוד
הנטויה מי ישיבנו וכתוב צדיק מושל
ביראת אלדים אמר הקב"ה אני מושל
בכל ומי מושל בני זה הצדיק שאני
גוזר גזירה והוא מכטלת כמה סתרים
גנוזים במקום הזה וזהו סוד במוד קורעין
לוגזר דינו של שבעים שנה וכי כשמוע
אדם למעלת צדיק עולה למעלה עד
הבינה וקורע כל גזר דין אשר גוזרין עניו
סגה דרין

קדשו והבזנה עד הכתר סוד העלי' שעל
 גבי קדש קדשים ומה שאמר ראיתי בני
 עלייה והם פועטין אכארי לך
דע כי הזכיר לחיי העהב אינ' אודעים
 בפ' עד יום הדין שבאותו הקום
 יתפרשו בשמור' כסו שכתוב והביס
 מי שני אדמת עפר יקצו' אמנם צדיקים
 גמורים שמכריזין עליהם קודם יום הדין
 ואומר פלוג' מוסרן לחי' העהב כענין זה
 הכינא בז' תרדיון ור' עקיבא ושאר צדיקים
 שמכריזין עליהם קודם יום הדין על אילו
 נאמר ראיתי בני עלייה והם מעטין וכבר
 ביארנו כאילו נפלאות גדולות והולכוס
 וענין הא דעילי' בכר' הא דעילי' בלא
 כה נקרא עלייה באמת שזהו העלייה
 שעל העלויות והאזהרה לדעת עלייה זו
 יבין סוד כל מקום שנאמר סתור ותתפלל
 על יפוד' השליך עז' צדוד' ונאמר מבוא'
דע כי כד' הגדול שהרבי' קו' האמצעי
 למדת אלקים הנקרא לשבת
 הנזות שם חותכין כל' הדיני' ומטיעין
 ובב' של צנאות' ששם נגמרה העציון
 באמרו לעמת העצה סרינה ומטי' בי
 שם י' צנאות יפק' ויס' שאמר בספר יצירה
 שהעצה נגמרה בכליות ונהנה בהא גמ'
 העיצה בסנהדרי' גדולה עם צנאות' אז
 הכל נקון במדת צדק ונומרת הדין' ובטו
 בז' כל אדם מישר' שלא זכה בעונותיו
 לעלות סך הזרעות הלי' הוא ככל המזלות
 ונידון עפ' הכובי' לפי שהכבי' והמזלות
 חס מן הזרעות ולמטה לפי שהזרעות
 נקראי' שמי' ואם זכה אדם מישר' יצא עפ'
 שהמזלות מוריש על עניות ודלות וחסרון
 כניס' וקוצר חיים' אוהו הצדיק עילה
 למעלה ממקום הכובי' והם העלייה ואז
 ספיק כל צרכיו' ורוחק מערכת המזלות
 שהעלי' הי' סוד מקו' כל המזלו' הם מזל
 הגדול' שישם ישאבו כל' ועל המ' גרסי'
 חיי' בני' ומוזני' לאו בזכות תל' מילת' אלא
 במזל' תל' מילת' וס' חנה ותתפלל על י'

מנהגיו של תפארת' נהר' סוד וידו נט'
 מי ישיבנו בודאי' והספירה הזאת
נקראת' הנב' והו' במקום שלא
 השיגו הנבואים' אפילו
 מרבעה לא עלה להשיגה השנה מבוואר'
 מן התפארת ולמעלה זאת והרי השיגו
 עד מט' שערי' מלנה דע ששערי' החסשים
 אשר נכנסים משם לנגי' הבל' וחדריה
 לא חשיגה משה ע' והו' שכתבו וקראתו
 בשם י' לפניך' וחנותי את אשר אחון
 והו' עין לא ראת אלקים זולתיך'
והנה כמה חכמים מן האחרונים
 טעו טעות גדול' בענין
 העולם הבא ולא ידעו ולא יבינו חשב' פי
 כשעה פטירתו יכנס לחיי העהב' כי ו
 המעין בכל התלמוד' יראה הכחשת
 טעוה שהרי רבי עקיבא אהר' שנפטר'
 אמר לו אשריך רבי עקיבא שאתה טהור
 ויצאה נשמתך באחד' ואתה מוזמן לחי'
 העהב' והטעם לפי שאחר פטירת האדם
 יכנס למלכות' ומקבל פני שכינה ונכנס
 לפני התפארת' ושם עולה מפי הש'
 ושם העמונה כל הנשמו עד רוחניות
 המתי' ויום הדין כן אצל' בסוטה
 בתתהלך תנה אתך בעולם הזה
 כשכך תשמור עליו זה יום המיתה'
 ובהקיצו הי' תשיחיד לעול' הב' הכל גלוי'
והנה דע והאמן כי כמו שנתחלקה
 הארץ בקיבוץ כל ישראל כך
 בקיבוץ כל הנשמו אחר יום הדין תתחלק
 להם נחלתה לעהב' כל אחד כפי הראוי
 לו ובמקום הזה כבר הפלגו הפלגו גדולות
 בספר המצות שבהן יכנסו לכמה חדרים
 הפנימים והספירה הזאת נקרא'
עליה וס' עלייה שהייתה למעלה
 קדשי קדשים ועל זר' אמר
 בתלמוד ואיבנה' עלייה יובאמת כי זאת
 העלייה הוא למעלה מתפארת' והנה סוד
 תכל'ות סוד המקדשי' והתפארת' קדש

אשך על יד ד'המך והלנו זוסוף על
 אשך ומקום הזכות הוא סנהדרין גדולה
 והנה כל דין שננה בסנהדרין גדולה אם
 זכה צריך לעלות לעלייה קורע כל גזר
 דין שבקולם והטעם לפי שנבדק כמדת
 עליה אין נזק ואין פגע רע ואין הסרז
 נבדק באותו מקום לפי שהוא המקום
 השלם מכל מיני שלמות ושם הששון
 והסמחה המישים וזו היא שאמר בכל
 מקום וקורין אותו בתי גואי ומה שאמר
 בחגיגה ויקרא יד'וד אלדים צבאות ביום
 ההוא לבני ולמספר ומקשי והא
 כתיב הוד והדר לפני עז והודו ממקומו
 לא קשיא הא בתי גואי הא בתי בראי
דע כי בתי גואי הנקרא סגן הבית
 למעלה שהוא קו העליה בתי
 בראי מהתפארת והמלכות לפי
 שמביב התפארת שבעים שרים שצרו
 את ישראל כשהם חוטאים וסביב
 המלכות כל במאות של מלכות נכדיות
 והיא כשושנרה בין החוחים החוטאים
 באותן המקומות הגלות וכני מחלות
 צרות וחסרונות ומיני מחק ויגזרות
 אבל מבנה ולמעלה אין שם בי אם
 ששון ושמחה אין ששון ואין פגע רע
 כי הכל במילוי ומה שתמצא כתוב
 אין רע יורד מאת יד'וד הוא מקום העליה
 שהוא סוד הבנה ופה שתמצא כתוב
 כי ירד רע מאת יד'וד הוא מן הכתרים
 שמביב התפארת עז הזרעות לפיכך
 כתוב לשער ירושלים השליך מטמאים
 ארץ תפארת ישראל כלומר הפרד
 התפארת את מי השליכה תפארת ישראל
 כלומר נפרד יסוד המלכות והבן מאד
 והספירה הזאת נקראת
חיים כי ממנו ימשכו חיים לכל דבר
 שיש בו חיים וכמשך אותם
 סוד נקרא אל'וד וכשמתמלאות את
 המלכות מן העליה נקרא אלדים חיים

ומן הספירה נקרא חיים כמשנת התורה
 שככתב ונתנה לישראל לפיכך נקרא
 תורת חיים וכח'א חיים הם למוצאיהם
 וכתוב וחי בהם והדברים בתורה
 דבקים בחיים ממש שנאמר ואחם
 הדבקים ביל'ודיכם חיים כולם חיים
 והטעם לפי שנקרא עץ החיים חר'סו
 התפארת שהוא עץ החיים לפיכך התורה
 נקראת בשם עץ החיים שנאמר כי עץ
 חיים היא למחויקים בה כי התורה
 שככתב היא סוד התפארת הנקרא עץ
 חיים והכל דבר אחד וכבר ביארנו
 ענינים גדולים בספירה אל'וד ובספירה
 אל'וד חיים וכמה ענינים חסרי לב חושבים
 שיש חיים טובים או חיים דעים בכל
 המקראות שבתורה
דע כי כל מקום שנקרא חיים אין
 שם רע לא כעם ולא הרבה
 ובכל מקום שנקרא רע אין בו לא מעט
 ולא הרבה כי הדבר הנקרא חיים הוא
 עיקר ועצם כל טובות ותענוגים וכל מיני
 הנמול העמידים לצדיקים ולחסידים
 והמקום הנקרא מות הוא הפך החיים
 לפיכך אמרה תורה ראה נתתי לפניך את
 החיים ואת הטוב את המות ואמר הרע
 עם החיים יבא טוב ועם המות יבא רע
 כי החיים ממש הם עצם הדבר נקרא כך
 והוא סוד הספירות העליונות מקום כל
 מיני אצילות ושפע ברכה וסוכה והצלה
 זריאות וחיים והמות ממש הוא עצם
 דבר ובו כל כחות הטומאה החיצונות
 הנקראים אשח זרה וזוהר וכאר צרה
 נבריה והמות ממש הוא עצם דבר
 היודע סוד זה בין סוד גייעה ואסופה
 ומיתה האמורה בצדיקים וסוד מיתה
 האמורה ברשעים וסוד טומאת מת
 מודות גדולים תלוין בענין טומאת מת
 כמה שרמזנו הנה לפיכך רמזו במסכת
 גרבות כי החיים יודעים שישומו והמתיק

שיש בו חיים ויודעים שישומו והמתיק

שלא מצאה מקום להפיק בנים בסנהדרין גדולה עלתה למקום לכינה' שהוא מקום עלייה' שהוא מקום הנכבד שהוא מקום המשכת בנים' והתפלל יד'וד במים ותתפלל הנה על יד'וד ותדון נדר ליד'וד ותאמר יד'וד צבאות אם ראה תראה בעני אמתיד' לפיכך טוב אשר לא תדור

משתדור ולא תשלם' וכתוב מוצא שפתיך תשמור' הוא הנדר הוא מקום השפתים למעלה' ויודע סוד הספירות יודע כל הנגמרת השוין בפרה הוא סוד הכינה למעלה' והתכונן כי השפתת אדמות' ואם חס ושלום אדם חוטא במקום זה מדרוקים בו הרבה' לפיכך טוב אשר לא תדור' שפתותיך שושנים נטפות קר עובר' והספירה הזאת נקרא

תהילה

זהו מקום ההלל הנדול הגמור' שאין במקום הלל זה דילוג אלא הלל גמור פשוט:

והנה

אודיעך בכל מקום שתמצא הלל בתורה בכימי' בכתובים הוא רמז לכינה' והנני רומז ולתחך עליון על כל הגוים אשר עשה לתהילה ולשם ולהפארת' ולתחך עליון בודאי לפיכך לתהילה כל הנשמה תהלל יה'

שלושה תיבות הללו פורות זו על גבי זו' הנשמה תהלל ליה והגשם היא לתפלה' ולברך שם יד'וד' ומה שתמצא הללו נפשי את יד'וד' זהו סוד הלל שאין גמור כגון הלל של ראש חדש וחול המועד של פסח' ולא תמצא הללי נפשי את יה' אלא השם הכל מכואר'

ודע

כי בכל מקום שתמצא הלל גמור אם הכינה והתהילה והלל שאין גמור הוא סוד המלכות' אלה תולדת פריץ' לפיכך כל האומר תהילה לדוד בכל יום סוכט לו שהוא כן עולם הכא' סדר המעלות שנו כאן' לפיכך תמצא מזמרים שמתחילה הללויה וסמיטין

אינם יודעים מאומה' ואמר הצדיקים במיתות קרוים חיים והרשעים בחייהם קרוים מתים' והנני רומז סודות נפלאות לא המתים יהללויה' והטעם כי הדבר הנקרא מת הוא הפך עולם החיים הנקרא יה' אבל ואנחנו נכרך יה מעתה ועד עולם:

הנני

מוסיף ביאור' אמרתי לא אראה לה בארץ החיים' לא אביט אדם עוד עם ושבי חלד יושבי חלד פמשי' והכל מבואר למי שיש לו עינים' והיודע אלו הסודות יודע סוד חיי האדם או מיתותיו' ויודע ויבין סוד שאלתינו בראש השנה זכרינו לחיים מלך חפץ בחיים וכתבינו בספר החיים' פ'ה טועים הענין האומר בתינו בספר החיים טובים ולא טובה שמועתם שאינם מבינים דברי ואינם יודעים כי יש מעלה שנקראת חיים בודאי' והוא מקור כל הטובות וכל מיני השפע וזואצילות' והושבים שאין חיים עצם דבר אלא חושבין שהן חיי האדם בעוד שהנפש בנוף' תהילה חלילה' לפיכך לא יבינו סוד העונש והגמול מאחר שהרבה הזה נעלם מהם' והספירה הזאת נקראת

נדר

זהו מקום הנדרים שאינם מושגים בנדבה לומר הרי זה לפי שמומנת ואינה נמצאת בזמן הזה לומר הרי זה' לפיכך כל הנדרים אומר הרי עלי' וכתוב עלי נדריך' והנה כל שנוע ביי' לפי שביסוד השביעות וכל נדר ליד'וד'

ודע

כי במקום נדר נמשכים הבנים כשיאנם באים מצד מערכת הכוכבים וגם הבנים נמשכים למזלות ולכוכבים שהם מקודם לפיכך כשבאין על צד מערכת' ואדם חוטא בנדר אותה פדה נחסרה מן החוטא' וכעון נדרים פתים פמשי' והנה כשראתה חנה

ומסיימין הללויה * כמה נפלאות נגזרים
במקום הללו * כצאת הנשמה מעולם
התפלה וחזרת לעולם התהילה * הללויה
בראש הללויה בטוף * והידוע סודות
הללו יבין סוד פסוקי דמרה * שמתהליץ
בהללויה ומסיימין בהללויה * והתבונן
בי הכל לתפלה ואין הכל לתהילה * ודע
כל האומר הללו גמור בכל יום חרף זה
סחרף ומגדף * אין משתמשין בכלי
קדש בחול * והמדה הזאת נקראת
שופר גדול * שתלויץ בו כל מיני
חיות וכל מיני גאולות * ומשעה
שמתעורר המדה הזאת לנאול את ישראל
אז יהיה הקיבוץ מארבע כנפות הארץ *
לפי שזו היא המדה הנקראת

סוחרת * המקפדת כל ואין הכל
מקפת אותה * לפי
שהמלך יוד כמה כחות אחרות מקיפוח
אותה * לפיכך הוא בנות בנייהם * זאת
ירושלם של בתוך הגוי שמתיי וסביכותיה
אצות * שנאמר היתה ירושלים לנזיח
בניהם * לפיכך נתפזרו בניה לארבע
כנפות הארץ * אבל בהתעורר הלבנה
שנקרא

רחובות נקרא סוחרת עובר
לסוחר שהוא סוד של
שופר גדול * אז יהיה הקיבוץ גליות לגמרי
זהו שאמר הכתוב והיה כיום הוא יתקע
בשופר גדול וכאן האזניים בארץ אשור
והנדרים בארץ מצרים * על מה אבד
הארץ * הצדיק אבד מן הארץ * ובתקיעת
שופר גדול תחזור אבירה לבעלי * ותחזור
השכינה לציון * אבל תדע כי הסתן
תורה בסיני בשופר יצחק היתה תקיעה *
וחנה יעקב סוד השופר * ויצחק חוקע
לפיכך שופר יצחק בראש השנה * הוא
סוד תקיעת שפר יצחק * כתיב פי יקום
יעקב כי קטן הוא * לפיכך והיה ביום

ההוא יתקע בשופר גדול * ואז בתקיעת
אותו שופר הוא קיבוץ גליות לגמרי *
שחרי אותו השופר גדול הוא שהוא מושך
לכל גליות ישראל למעלה מן הזרועות
לגמרי * ולא יפיקו עוד צדיק ולא יסיפן
עוד לפטמא אותה * לפי שירושלים היתה
דבקה ומתאחדת בכינה * לפיכך החריבה
אהלך זרחבה ונסבה למעלה למעלה *
וכתיב כי אוריש גוים מפניך והרחבתו
גבולך * ומשם ואילך לא היה מקום
לכחות הטמא * לעד ולעולם ליכנס
לירושלים בני בתקיעת שופר זכרתו ויאבדו
הצרים והקטגורים * ולא ישאר לוחץ
ומחץ * ונס את הגלולים ואת דת
הטמאה אעביר מן הארץ * והאליילים
כליל יחלוף * ואז יהיה כנפי הבינה
פרודות ופרושות על המלכות כסוד ידוד
אדני * וזהו סוד ביום ההוא והיה ידוד
אחד ושמו אחד * ולא יהיה מקום
פירצה לחדש ליכנס * ואז יסחה זכר
יאבד מן הכסא שנאמר כי ידע כלם
פלהמה ליד דוד בעמלק * ואז יתמו
חוטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם *
ברכי נפשי את ידוד הללויה * הללויה
כודאי * כי משם יהיה היחוס שלם
למעלה ולמטה * ואז הקליפות
הנשאיות הראויות לישאר * תעמודנה
בחוף במקופות ולא ידעו ולא ושחיתו
בכל הר קדשי * ומה טעם כי מלאה
הארץ דיעה מלאה בודאי * ולא ישאר
מקום פנוי בכל הארץ הידוע * שלא
יהיה מלא דעת * ולא יהיה עין הדעת
טוב זרע * אלא כולו מלא טוב * כמים
ליים מנסיס * ועל אותה שעה כתיב כי
אז אהפוך אל עמי שפה כבודה לקרא
כולם בשם יהוד * ולעברו כולם בשם
אחד * שכם אחד שמש כודאי * ועל
זאת תקנו בתפלה ויעשו כולם אגודים
אחת לעשות רצונך בלבב שלם * ואז
דרשעה

הרשעה כולרה בעשן תכלרה כי תעבור
 ממשלת זרון מן הארץ ואז חרפת עמו
 יסיר מעל כל הארץ והמדה הזאת נקרא
 בתורה כלשון סתם **כיפורים**
 ומן המקור הזה יתכפרו
 עונות ישראל בכל זמן לפי שהוא מקום
 התשובה ואין כפרה בלא תשובה
 והנה בכל מקום שתמצא בתורה כתוב
 תוספת כפרה כעניין שבתו ור"ה ומועדים
 שיש בהן קרבן מוסף הוא סוד התגלות
 המדרה הזאת על מלכות בסכר השפע
 והאצילות שניוסף באותו היום מסיפיים
 בו קרבן ומוסף כלומר תוספת כפרה
 כעניין שאמך בתפלה ראשי הדישים
 לעמך נתת זמן כפרה לכל תולדות סוף
 דבר בכל מקום שתמצא בתורה לשון
 כפרה הוא סוד התשוב והרפואה והכפרה
 והכל מטעם שאמר שהיא למעלה מן
 הזוועו והטרי והוא מקום עולם הרחמים
 וכשפתחו שערי בלנה אז יתרבה שערי
 האור במלכות באותן הזמנים והסוד
 כתוב שער החצר הפנימי הפונה קידמה
 יהיה סגור ששת ימי המעשה וכיום
 השבת יפתח וכיו החודש יפתח הכרי
 גדולים גלו הנה לפיכך זהו זמן כפרה
 והנני מבאר **דע** כי בהיות ה' את
 מתגלה אין מקום לפנים של
 זעם לעמוד לא מעט ולא הרבה וסימן
 יאר י' וד פניו אליך ויחונך הכל רמז
 כי במאור פנים העליוני אין מקום לפנים
 של זעם והנותי את אשר אחון לפיכך
 כל מיני כפרה החלוקין במאור הפנים
 העליונים כלומר בגלוי הפנים ואותה
 שעה נקרא עת רצון בכל העולמות כולם
ודע כי בהיות המלכות עומדת ב'ה
 לתת חשבון על כל אשר עשו
 ישראל כל השנה שעברה היא עומדת
 בכבושה וכלימה על מעשיהם של ישראל
 לפיכך מתבאר כנסא ליום הגינוי כמו

שמתעטף ומתבייש להביט והשם יתברך
 פותח שערי אורה מ'ה עד י'ב שאלו הן
 שערי בלנה וכשאוחן שערים נפתחים אז
 כתיב דרשו י' וד בהמצאו קראהו בהיותו
 קרו יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו
 וישוב אל י' וירחמנו ואל אלדינו כי רבה
 לסלות המבין דרך זה יבין סוד עשרת
 ימי תשובה למה נקרא ימי תשובה ימי
 תשובה ממש ולפי ששערי בלנה ושערי
 חירות ושערי גאולה ושערי כפר פתוחות
 מ'ה עד יום כפור בין לצבור בין ליחיד
 לפיכך דרשו י' בהמצאו קראהו בהיותו
 קרוב קרוב בודאי שאילמלא שערי בלנה
 פתוחות החוק היה הדרך מאד וכן הוא
 אומר מרחוק י' נראה אלי והטעם אהבת
 עולם אהבתך הט אונך ושמע
דע כי יום שנעקד יצחק על גבי מזבח
 ביקש אברהם אבינו ע'ה שפתחו
 שערים היקלו לכל ישראל להיות כפרה
 לכל חטאתם והשי הודה לו לתת לו מתן
 זו לבניו ולפתוח לפניהם שערי תשובה
 וכה' ויקרא אברהם שם המקום תהוא י'
 יראה אשר יאמר היום בה' י' יראה
 נאות היום הוא כפרה לזרעו של אברהם
 הנקרא מרת אהבה ולפי ספירו הרחוק
 שהם כתר חכמה בלנה מתגלורח ביום
 שנעקד יצחק מ'ה עד יום כפור
 השערי נפתח בזכות אהבה של אברהם
 והו מרחוק י' נראה אלי אהבת עולם
 אהבתך על כן משכתך חסד חסד
 בודאי י' לפיכך זה יום אחד ששני מיני
 כפרות נאחזים בו כפרת המלכו למעלה
 וכפרת הכנים למטה וסימן וכן יעשה
 לאהל מועד השוכן אתם בתוך סימאתם
 יום הכפורים בודאי למענה ולמטה וכתבי
 וכפר על מקדש הקדש ועל אהל מועד
 ועל המזבח וכפר על הכהנים ועל כל
 עם הקהל יכפר ביום כפורים הוא בודאי
 לא יום כפרה אלא יום כפורים והמבין
 שערי צדק י' א' 12 סוד

השם יתברך
 י' א' 12 סוד

סוד זה יבין כמה גדול כח התשובה וזמנה
עולמות מתקן החוזר בתשובה ויבין כמה
פעולות מקלקל וכמה גדרים פורץ מי
שהוא זקא למטה וכן הוא אומר לך רד
כי שחת עמך באמת בנימי משחיתים
באמת הורסים בניינים ומקלקלים שורות
ועוקרים נטיעות ופשתיתים עולמות
ומשכרים צינורות למעלה בפשעים
שפושעים בודאי בלי ספק לפיכך כי יום
כפורים הוא למעלה ולמטה וכן הוא
אומר ובפשעכם שולחה אתכם
ודע כי בהתגלות סודות הבינה שהם
סודות הכפרה או כתיב כי ביום
הזה יכפר עליכם ויטהר אתכם כתיב
יכפר עליכם ולא כתיב אכפר אתכם והכל
רמז כי שלשה ספירות העליונות קשורות
במלת הוא אמצעית במלת אלה
תחתונות במלת אני כמה שערים
פתוחים במקום זה למי שיש לו עינים

ודע כי עבודות הנעשות ביום
הכפורים כנגד לבן הן
עבודות היום ועבודות הנעשות כנגד
זהב הן עבודות שאר הימים תמיד
ומספיק והכל רמז במסכת יום הכפורים
אם תחנה עלי מחנה לא ירא לבי אם
תקים עלי מלחמה כלאת אני בוטח בזאת
יבא אהרן אל הקדש לפי שכיום הזה אז
מתגלה עולם הרחמים לפיכך בזאת אני
בוטח והסוד ומחיתי כעב פשעך
וכענן חטאתך שובה אלי כי גאלתיך
הכל מכואר והטעם שהחזיר עם
תכסיס מתגלה ביום הזה לפיכך לית
רשות לשנון למסמין והנה שני שערי
יום הכפורים ושאר ענינים שעבודת יום
זה מורים אותנו סוד התגלות דין ורחמים
והצורך בעולם לבחון החצונות והש
נתן פרס לכל כחכפי מה שהוא שאם
רדו בל הבחורת שבעולם עומדות על
משמרתם בתקון הבחיאה שמרם הש
היה הכל טובח ואין שום מזיק בעומדו

במקומו כלומר הכוונת הפנימית בפנים
והכחות החיצוניות מכווץ וזהו שאמר
הכתוב וירא אלדים את כל אשר עשה
והנה טוב מאד אבל בהתהפכות הסדרים
שסדרם בתהלה ונכנסו חיצונות לפנים
ויצאו הפנימיות לחוץ אז נתקלקלו
השורות ונסתלק השכלנה ונמצא הגליות
לפיכך צריך להתבונן בסדר הילכות פנימי
וחיצון ואז יבין כל מעשה אלדים הוא
כי לעולם עליו אין להוסיף וממנו אין
לגרוע וכתיב והאלדים עשה שיראו
מלפניו וכתוב לבדיה ראה מצאתי אשה
עשה האלדים את האדם ישר והם בקשו
חשבונות רבים כלום קלקל אדם הראשון
החכונות והסדרים והכנים ממאים לפנים
והוציא סהורי לחוץ ואז נהפכה הקערה
על פניה ונתקלקלו כל הבניינים והסדרים
וזהו סוד תכנסת צלם בהיכל כי דאחר
גויים באו מקדשה אשר צויתי לא יבאו
בקהל לך וכתיב לא יוסיף עוד לבא בך
עול וטמא ונאמר לא יוסיף לבא בך
כליעל כלו נברת אבל אלו עמדו כל
הדברים על הסדר תיקונו הראשון היה
טוב במקומו ובהשתנות מקומו נשתנה
טעמו ומראהו **ודע** כי בהתגלות
הכתר אז יבואו לכל הדברים
הפנימים והחיצונות תועלת שפע והנאה
זהו סוד שני שערי יבין סוד השוקד של סמל וסוד
יהמבי זה יבין סוד השוקד של סמל וסוד
עפרי החג ושאר מיני השפע שהיו באים
לאומות והסוד הגדול הכולל את הכל
ונברכו בך כל משפחות הארמה וסוד
הנותן סטר על פני הארץ ושולח מים על
פני חצונות וכמדומה לנו כי די במה
שרמזנו במלת יום כפורים

ודע כי במשעול הברמים יש בו כמה
גמשכות לבחות החיצונות עי
שפע הבא להם בהתגלו הבינה על המלכ
כינוספירה הזאת הא סוד
אות השל השי שהיא ה

ראשונה

אריך ודאי לך בכנים בעולם הזה
 לפיכך ואת הכנים תקח לך והטעם
 שילוח האם למען ייטב לך והארכת ימים
 והכל רמז לירודים ודע כי כמו
 שהמדה הזאת נקרא
 עליון כנגד צדק תחתון כך כתי' ירו אדני
 זו משפעת כא' אימא עלאה משפע' על
 אימא תתאה' כתיב ישמח אביך ואמך
 ותגל ילדתיך' אס' וילדת' והבתו שאמר
 ובפשעים שולחה אמכם' כבר ביארנו
 בשער ראשון ודע כי השכינ' הולכת
 עם ישראל בגלות אבל צדק
 העליון לעולם לא זזה ממקומה כתיב כי
 אם לבינה תקרא והבינה תתן קולה'
 פקח עיניך כמו שכתבתי לך בעניני ה'
 הבינה וסדר' ה' כי בה תבנה ותבונך ה'
 עולם התחתון ועולם העליון' והש'
 יורנו בדרך האמת אמן סלה'

מזמור לדוד ויעקב אבינו אמר קחו לכם
 מזמרת הארץ בכלים' ומעולם הרחמים
 המשיך עליהם ולפיכך אמר ואל שדי יתן
 לכם רחמים לפני האיש' נתפלה בא' שדי
 לומר לצרתיו די' ולפיכך קחו מזמרת
 הארץ ראה כמה כח האבות גדול ולפיכך
 מן המיצר קראתי ה' ענני במרחב יה'
 שהוא עולם הרחובות שאין שם בצרנים'
 וכבר ביארנו שעולם המצרנות והצרות
 הוא מן הזרועות ולמטה' והסוד
 מקום המשכת הרצון' ויעקב משם
 ויחפור באר אחרת ולא רבו עליה ממש'
 ויקרא שמה רחובות' לפי שאין שום
 מצרנות לשום שר עליון' ולפיכך על
 ידי רחובות העליונים זכה לבאר שבע'
 זהו סוד ויעל משם באר שבע' והסוד
 ובסוד קחו מזמרת הארץ בכלים ואל שדי
 יתן לכם רחמים' והיודע סודות הללו
 יודע מדוע נקרא מצרים ונקראת פרעה'
 כי שני אלו סמוכים זה לזה' ולפיכך
 הוצרכו להיות הניסים והנפלא' במצרים
 שערי צדק יב ג 12 II ובפרעה

ראשונה של שם המיוחד' וזהו מקום
 היהוד העליון' והגני רומז
דע כי בהיו צדק מתאחד עם מלכות
 יבא לו השפע מהבינה' וכל מיני
 ברכה ואצילות' ואם חס ושלום ימצא
 הפירוד בין יסוד למלכות אז יפסקנה
 מיני שפע ואצילות לבינה אל התפארת
 וליסוד מן הבינה' ואז מתאסף היסוד
 למעלה לפי שפסקה ינקתה מן הבינה'
 וכך הוא אמר מפני הרעה נאסף הצדיק'
 והמכין זה יבין שזו המדה נקראת
אם וכך הוא אמר בי אם לבנים
 תקרא' אל תקרי אם אלא אם
 וזהו שאמר הכתוב לא תקח האם על
 הבנים' כמה סודות וקריס פני מיים
 גנוזים במקום זה' והמכין זה יבין שלח
 תשלח את האם ואת הבנים תקח לך לפי
 שהאם צורך גדול הוא לך לעולם שכולו

השם התשיעי לספיר' הוא שם
יה ואע"פ שג' ספירות
 עליונות מתאחדות בזה השם והנה היסוד
 רמז לספירות התשיעית הנקראת חכמה
 וה' רומזת לבינה וקוצו של יוד' הוא סוד
 הכתר הנקרא' אין סוף לפי שאין לכת' אות
 מסוּמַת אלא נאחזות בקוצו של יוד רומז
 לאין סוף והנה לו הג' ספירות מתאחדות
 באחד ובהן נאחזות ו' ספירות כבוד ו' ע'
 תפארת וכתפארת נאחזות ספיר' העשירית
 על יסוד ודע כי ה' בכל מקום הוא
 סוד עולם הרחמים' ודע כי ו הוא כסא
 ליה' האחרונה היא כסא לאותו' והש'
 מתייחד בשם יר' ו ית' ולפיכך עזי וזמרת
 יה' והיו לי לישועה כלומר זמרת עולם
 שאין סביב לו ויקטרגו לחץ וצר ואויב'
 זמרת אמת כי הזמירות כמקום המגור הם
 הצורך בעניני יד' וענין אברהם ולפיכך
 זמירות היו לי הוקיך כבתי מגורי' נותן
 זמיר' כליל עת הזמיר הגיע זמיר עריצים
 יענה' וכרת הזולים בזמירות ולפיכך

וכפרעה כי במקום הצרים שם מיני
הפורענות ופרעה הקריב ופרעה קרב
שיבעי ליה אלא ופרעה הקריב את ישראל
לאביהם שבשמים מה כתוב בתרי וישאו
בני ישראל את עיניהם והנה מצרים
נוסע אחריהם ויראו מאוד ויצעקו בני
ישראל אל יי' וזהו טעם יי' בצד פקדונך
צקן לחש מוסרך למוי' וכתוב ואלה
הגוים אשר הניח יי' לנסות בהם את
ישראל וכתוב תחת אשר לא עבדת
את יי' אלקים ועבדת את אויביך :

ודע כי בהתרחק ישראל אפילו מעט
מהיכל המלך מיד פוגעים בהן
מיני חיות רעות דובים ואריות ונחשים
ועקרבים וכשם אם ישראל פורצים הגדר
שסביב ההיכל יפורץ גדר נשכנו נחשי
ולא אל חט ימינ' ושמאל הסר רגלך מרעי
אל תט' לצד יש מעל שהוא כא מאברהם
שהוא ימינ' שהרי ישמע' מקטרנ' עומרת
סביבו ושמאל לצד יצחק שהוא מקום
הפח' ושרי הפורענו' לא הדבק בתפארת
שהוא הקו האמצעי ואיך ירא מכל רע
שהרי אתה עומד בהיכל פנימי בהיכל
המלך בהיכל המערני מקום מנוח איך
שטן ואין פגע רע ולם ואתם הדביקים ביי'
אלקים חיים כולכם היום וגומר ושומר
פסוק וכתוב יש דרך ישראל לפני איש
ואחרי תרבי מות י' אם לא תט' ימינ' ושמאל'
וכל מקום שאתה מוצא אשר או ישראלים
אילו הן שתי מידות הנקראים :

זרעות וכן מישרים וישראל הוא
בהתאחד הספירות כל אח'
מהם על מקומה ולם ישראל יחזו פנימו'
אמנם בני ישראל דרכי יי' וצדיקים ילכו כס'
ופושעי יבשלו כס' הכל מתוק ליוה' האמ'
ודע והאמן כי בהתאחד כל הספירה
על מתכנתו נקראים גם כן :
מישרים אמנם יש דרך ישראל לפני
איש ואחריה דרכי מות

ושומר מקום הזכרים ומקום הנקיבות'
בפסוק זה ע' ככל מקום שאתה מוציא
כתורה שם יי' הוא מקום הרחובות איך
שטן ואין פגע רע ולפיכ' כתיב כי יד על
כס' בה כאת הוד על כס' זה הכל מנואר
וכתיב עזי וזמרת יי' והיה לישועה זה
בהלחמו פרעה אבל לעתיד לבא מר'
כתיב עזי וזמרתיה ויהי לי וישועה וכתוב
אודך כי אנפת בני' ישוב אפך ותנחמיני
ולם אם עונות תשמור יי' האד' ני מיי' עמוד
הכל רמוז והספירה הזאת נקראת :

מחשבה ככל מקום ולם המשכה
המחשבת הכתר והו'
מקום התפשטות הדפץ והאצילות ולם
קוצו של יוד התחלת התפשטות הי' יוד
והי' נקודה מחשבות והו' מקום נקראת
עמוק אשרי מי שיגיע למקו' זה והו' סוד
הפנים הפנימיים וע' אמר שלמה עמוק
עמוק מי ימצאנו ב' לפעמים עומק הבל'נה
ולפנים מן הבל'נה עומק רחל'כה ה'
הנקראת מחשבה ושתי' מידות הללו
נאחזות בכתר והסוד מאוד עמוק
מחשבות הבן נפלאות והסוד והו' :

המחשבה הנקראת ככל מקום :
עומק ולם ספר יציר לפי שהמחשבה
נקראת סוחרה וסוחר הכמה
ובינה כי טוב סוחרה מסחר כסף כמרה
נפלאות רמוזים כי סוחרה של כסף אף על
פי שהוא מקום החסד כמה צדים ו
ומקטרגים סביבותיה אבל כי ליושב' יהיה
לפנים יהיה סוחרה לאכול לשבעה
ולמכסה עתיק הכל רמוז ולפיכך ביקש
אברהם מערת המכפלה וקנה אותה
סאת בני עפרן וכני חת בארבע מאות
שקל כסף עובר לסוחר כי טוב סוחר
מסחר כסף ולפיכך המחשבה היא ה'
המקפדת את כל היצירות של מטה מן
הכתר והו' סוד ספר יציר וזה עומק רוס'
ועומק רוחות עומק מזרח ועומק
מערב

שאשת ה'ל מתפלל לשם לנוכח מצא
אשה מצא טוב ויפיק רצון מה' ויפק רצון
ממש וז' ממרחק תביא לחמה ולפי הכל
גלו' לעין כל משביל וזו היא הספירה
נקרא :

רצון

שהרצון והמחשבה מתאחו'
בכ"ר עניין אחר' זה המקום
שלא השיג נברא בעולם' לדעת מתנות
הרצון והמחשבה ולפיכך במקום הזה
מתאחד' עניין רשע וטוב לו עניין צדיק
ורע לו' ולפיכך אמר בעניין מיתחו של
רבי עקיבא' הראיתני תורתו' הראני
שכרו ראה שהותכין את בשרו במקוליס
אמר זו תורה זו שכרה אל' שתוך עלה
במשב"ה' ולפיכך כתיב אני אעביר כל
טובי על פניך וקראתי בשם' לפניך.

וחנותי את אשר אחזן אילו רצן הפנים
שלא נכנס בהן משה רבינו ע"ה.

ולא בריה בעולם' וע"ז והחכמה מאין
תמצא תהו' אמר לא כיו היא' ויס אמר
וגומר' באזנינו שמענו אלקי הביזרדכה'
ודע כיו זהו הנקרא רצון כאין גבול
לפי שמתחברת באין סוף
ולפיכך יוד וקוצו של יוד פותח את ידך
ומשביע לכל חיי רצון' ולפיכך ביוסף

ורצון שוכני סכה' הבאת לראש יוסף'
ולפיכך מראש הררי קדם' זכבר ידעת
שהכתר נקרא הררי' קדם יוסף המשיך לו
הרצון מן הכתר ברכות שמים מעל'.

ברכות תהום רובצת תחת' ולפיכך בכור
שורו הדר לו' ואינו מתיירא סקיטרוג
שטן בין קרני שור' ולפי' כן פורת יוס' בין
פורת עלי עין הגה עין י' אל יראני הכל
רמז'.

ודע

כיו הזוכה לישא בת זוג הראויה
לו מן המקום הזה הוא ישוב
לישא אשה ההגונה לו' והרי הוא סוד
אדם בודאי ואם הטא אדם ולא זכר'
לישא אשה הרצויה לה יקדמו אחר ב'
ברחמים

מערב' עומק צפון ועומק דרום'
עומק טוב ועומק רע' כל הדבר' שבועולם
שתחת הכתר' נכללים במחשב' והמחשב'
מקפת את כולם' ומוכבת עליה' ולפיכך
מאוד עמקו מחשבותיך' מים עמוק' בלב
איש ואיש תכונות ידלנה' עמוק עמוק
מי ימצאנו' והסבין עיקרים הללו יתבונן
בכמה מקומות שנכתב בתורה לשון
מחשבה' כיו לא מחשבותי מחשבותיך'
ו הנה בצלאל והעושים במלאכת' נאמר
בהן לחשוב מחשבות לעשות בזה ובכס'
ובנחושת' וכתיב מעשה חושב' מעשה
רוקם' מעשה חושב בצורות שהוא רומז
לעולם המחשבה' מעשה רוקם בצורות
שהם רמז מן הזרועות ולמטה' הכל
מבואר :

והנני

רומז בכל מקום ואמר עלה
במחשב' ואמר ירד במחשב'
ויסב אל העלייה וישכב שמה' ואמר
ירד למרכבה:

דע

כיו המרכב' היא למט' מן המחשבה
ולמטה וכל המרכבה כללם עד
המחשבה' ולפיכך אמר עלה במחשבת
ומחשבה ולמטה ירד למרכבה' ככאן
סוד פנים ואחור' לכן וכשהור סוד שמים
וארץ' ככאן סוד רחמים ודין' ככאן סוד
העניים עינו ביונים על אפיקי מים ר'
רוחצות בחלבי וישבת על מלאתי' סוף
דבר זהו מעומק' לפי שהיוד דבקה
בכתר עליון אינה מתפרדת ממנו ונקרא'

אין

סוף ולפי' עמוק עמוק מי ימצאנו
מאוד עמקו מחשבותיך' והנני
רומז עומק המחשבה עליו נאמר שיה
המעלות ממעמקים קראתיך יי' העולרה
עד המקום הנקרא כמעמקי' תפילתו בלי
ספק מתקבלת שהרי הוא דבק בכר"ר'
ועולה לעולם החסד והרחמים ויפק רצון
סוד רמזו הגה ולפיכך רחוק מה שהזיר'
יעמוק עמוק עמוק מי ימצאנו' אמנם רמז

ברחמים וחס גדול תשמענו בקבלה פיר
 אל פה בעזה ולפי כתיב מצא אשה מצא
 טוב ויפק רצון מיל' והיוודע סוד זה יבין
 סוד ויבין י' אלקים את הצלע אשר לקח מן
 האדם ויביאה אל האדם • וכתיב ויאמר
 האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר
 מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאי' לוקחה
 זאת • וארזל במסכת נידה ויבין י' אלקים
 את הצלע • אשר לקח מן האדם סלמך
 שנתן הקב"ה הוא לבנה היתיר באשה יתיר
 שבאיש • וכתיב ותצאה לאה לקראתו •
 ותאמר אליכתא כי שכור שכרתוך וכתיב
 וסכני יששכר יוד בינה לעיתי' הכל ירשו
 מן האם כי אם לבנה תקרא • ולפיכך
 בעון נדרים אשתו של אדם מתה חו' •
 והמבין טעם זה יבין מה שאמרו רבא ויה
 היתה בת שבע לרוד מששת ימי בראשית
 אלא שאכלה פנה • ולפעמים ישא אשה
 בתולה ואינה בת זוג • ולפיכך אמרו עם
 הארץ ששבת בת כהן זוג אינו עולה יפה
 או היא קברתו או הוא קוברת וכתיב ביה
 בגדו בנים זרים ילדו עתה יאכלם חדש
 חלקיהם • ולפיכך כתיב כי אם לבנה תקרא
 ולפיכך אמרו מצא אשה מצא טוב ויפק
 רצון מ' ואין מציאה אלא דבר שאבר לו
 לאדם • ולפיכך אמר דוד כי אני לצלע
 נכון ומכאובי נגדי תמיד לצלע ודאי אבל
 לפי שזכה יוסף הצדיק לבת זוגראויה •
 ואמר ורצון שוכני סנה ולפיכך ירש בכורה
 אף אני בכור אתניהו עליון למלכי ארץ
 ולפיכך נתמנה פרנס על העולם וכתיב
 ויכלכל יוסף את אביו את אחיו • ולפיכך
 ארז' יוסף הלך במדבר עם ארון הברית •
ודע כי בתחילת התפילה כתיב אדני
 שפתי תפתח נפי יגיד תהילתיך
 ולבסוף כתי' יהיו לרצון אמרי פי והתבונן
 מה שאמר בעניין אשר יעקב אמ' מאש
 שמנה לחמו • והוא יתן מעדני מלך ולא
 פי יתיר • ומשה רבינו פי כל המפתחות

ואמר ברוך מוכני אשר • יהו רצון אחי
 וטובל בשם רגלו טובל בשם רגלו בודאי
 הכל מבואר וחטעם לפי שהוא טושך מן
 הרצון • והו וטובל בשם
 רגלו • והנני מבאר מאחר
 שלדבק ברצון הוא טובל
 בשמן רגלו • וזו היא
 הספירה שנקרא :

ראשית כלו היראש הנמשך מן הכתר
 ובראשית זה נבראו כל ה
 הנבראים ונאצלו כל מיני אצילות וזם
 בראשית ברא אלקים וסוד של ב' דבראשית
 גדולה שתרנ' ירוש' בחכמת כלו בראשית
 ברצון סוד המחשבה בו עוש' הכל ומסוד
 ראשית זה נאצלו כל הדברים הנקראים
 ראשית כל אחד על מקומו • לפי מיני
 האצילות ולפיכך בראשית העולמות • כך
 סוד כל אחד מהם • כתיב י' קנני ראשית
 דרכו קדם מפעליו מאז • כתי' קודש ישראל
 י' ראשית תבואתה • כתיב ראשית
 עריסותיכם • חלה תרימו תרוסה וירא
 ראשית לו • כי שם חלקת מחוקק ספון
 כתי' ראשו חכמ' ירא' • והנה סוד בראשית
 סוד הספירה השנייה הנמשכת מן רכת' ר
 בסוד אות יוד וזו היא הספירה הנקראת •

חכמה

כתיב י' ראשית תבואתה • כתיב ראשית
 עריסותיכם • חלה תרימו תרוסה וירא
 ראשית לו • כי שם חלקת מחוקק ספון
 כתי' ראשו חכמ' ירא' • והנה סוד בראשית
 סוד הספירה השנייה הנמשכת מן רכת' ר
 בסוד אות יוד וזו היא הספירה הנקראת •
חכמה כתיב י' קנני ראשית
 דרכו מפעליו מאז קדם קדם הוא
 קוצו של יוד • אז הוא סוד הבינה וז' בינה
 אז ישיר מש'ה אז ישיר ישראל מעול נסתת
 מאז מקדמי ארץ • נכון כסאך מאז • וחס
 חכמה שאמר שלמ' כל זה נסיתי בחכמה
 אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני וכבר
 ביארנו רחוק מה שהיה נעמוק מי מצאנו
 מרחק חכיא לחמה • ואת' והוא כתיב ווי'
 נתן חכמה לשלמה אלא זו חכמ' אחרונה
 הנקראת מלכות ותמתך מלכות רצ' שלמ'
 להכנס לחכמה הנקראת ראשית • ה
 המחשבה חדבק כתי' ואמר כל זה
 נסיתי בחכמה הנקראת מלכות • אמרתי
 אחכמה

ואחכמה מגיע עד הרצון שהו' סוד חכמה
ראשונה * והיא רחוקה ממני *
ודע כי יש חכמה חצונה ונקרא חכמה
כני קדם היא חכמה שנתן אברהם
לבני הפלגשים וכתב ויתן אברהם את כל
אשר לו ליצחק ולבני הפלגשים * אשר
לאברהם נתן אברהם מתנת וישלחם מעל
יצחק בט בעודנו חי קדמה אל ארץ קדם *
ולפי זה תרבו חכמת שלמה מחכמת כל בני
קדם ומה שאמר וישלחם מעל יצחק בנו
כמו שאמר וישלחו מן המהנה כל צרוע
וכל זב * אמנם בחכמה מחשבורה מרה
כתיב עמוק עמוק מי ימצאו *
ודע כי הכתוב שאמר מה רבו מעשיך
* בולם בחכמה עשית הכתוב זה
רמזו בחכמי מחשבו * ובחכמי אחריו והכל
עניין אחד ומה שהתחיל ספר יצירה בלב
נתיבות חכמה חקיקה * יצבאות באמרת
בתיב ובלב כל חכם לב נתיב חכמה *
והחכמה בלב והסוד כי אותיות השמינית
מתלבש באות אח' לא בשתי אותיו הללו
ובחכמי עליונה כתי' * בחכמה יסר ארץ
יכונן שמים בחכמה וכתב ביו' עשות *
אלקים ארץ ושמים וכתב כראשית ברא
אלקים את הארץ השמים ואת הארץ *
וכתיב מי חכם ויבין אלה נבון וידעה כי
ישרים דרכי * וגופר בפסוק הזה הוא סוד
הספיר * וסוד כל כוחות החיצוני * שסקיפין
להם מבחוץ והנה בפסוק זה * אמר סרה
האצילו הספירו וחמשכ' מן הכהר הנקר'
אי' סוף לפי שהחכמה נאצלת מן האין *
שהו' אס שאין מושגי' וכה' והחכמ' מאין *
תמצא * וחס קיצו של יוד' לפי שהאין אין
לו אות מסוימת ולפיכך נקרא אין אין
למעלה אני למטה בית קיבול לשפע ה'
הספי' * ולפיכך והחכמה מאין תמצ' צדיק
להקריב אדם ייחוד אצילו' החכמ' בב'ינה
והכ'ינה בדעת * וחס חכם ויבן אלה יקרב
הכ'ינה לחכמה * נבון ידעם יקרב ודעת
ל'ינה כי שור' סוד גבור' וגדולה הנאחזי'

והמבין פסוק זה יבין סוד ויאמר יי'
לאדם הראשון לעבדה
ולשמרה לעמדה מ'פנוס ולשמר' פ'בחוץ
ולעשות גדרים וסינים * לשמירת הגן
שלא יכנסו' כחות הטומאה לפנים אותה
הנקראים פשעים' ושכר פשעים וחטאים
יחדיו ועונבי יד'וד יכלו' * לפיכך אמרה
תורה לעשות סינים לתורה להיכלות *
ושמרה את משמרת' לבלתי עשוה
מחוקת התועבות אשר יעשו לפנים *
ולא תטמאו בהם אני *י' אלהיכם *
מחוקת ממש מקום הגדר והסיני * נקרא
חוק חק נתן ולא יעבור' לפיכך ושכרתם
את משמרת' אם אני שמיני חוק וסיני *
כש' מה שאתם צריכים להשים ס'יני' *
וגדרים מפני יצר הרע שבכם * ולפיכך
עשו משמר למשמרת' * והו' שראו' *
ועטו סיני לתורה ואין הכל נעשה שלא
על יד חכמה * וכ'ינה מי חכם ויש מר'
אלה' ויתבוננו חסי' יד'וד * צד'

צריך להקיף התבונה אל מקום החסד כי
החסד הוא מקום אחיזת השרים והצרים
והצוררים • ולפיכך במקום גדולה וגבורה
צריך שמירה • וזהו סוד שמירת המקדש
שצוה השם לכהנים וללוים • והנה הכל
רמוז פנימי ותיצוץ אמר הכתוב בשמירת
המקדש תמיד ואת' ובניך אתך לפני אהל
העדות כלומר כהנים ולוים שומרים
במקדש תמיד ואתה ובניך אתך • אשרי
יודעו הסתרים לפי שסביב המקדש כמה
מחנות של טומאה הנה מטתו של שלמה
ששים גבורים סביב כולם אחוזי חרב
מלומדי מלחמה • ולפיכך מי חכם וישמור
אלהי • וכתוב ויניחתי בנך ערץ לעבדה
ולשמרה • ולפיכך שבת זכור ליום ושמור
לילה • תשת חשך ויהי לילה בו תרמוש
כל חיותו יער • הכפירים שואנים לטרף
תורה השמש יאספון • ולפיכך ויניחתי בנך
ערץ וכו' לא עשה כן אלא הכניסם להיכל
ולפיכך נתקלקלו כל הסדרים • ופושעים
יכשלו בסם כסם ממש • כי סביב השעים
יתהלכו • ולפיכך בן חכם ישטח אב וכן
כסיל תונח אסו וכת' חכם בני ישטח לבי
גם אני ואשיבה חורפי דבר • הרי לך
מבואר קצת סדר מעולות סוד חכמה
ראשונה וחכמה אחרונה • וקצת חכמי
הקבלה אמרו חכמה בראש וחכמה בסוף
והנני רומז הוזהר לחכמה אחרונה זוכר
להכמה ראשונה וכן הוא או' יהב חכמתה
לחכימין • ובלב כל חכם לב נתתי חכמה
וכתוב והיה אם שמוע תשמע • וכתוב
ואם יפנה לבבך ולא תשמע • הכל מבואר
התבונן ושמרתם את
ועתה משמרתיו כתי עקב אשר
שמע אברהם בקויו וישמור משמרתיו •
ואמרו רז"ל אפילו ערב תבשילין קיים
אברהם אבינו ע"ה כל כך עשה סייגים
סביב כנסת ישראל • כי כל מה שראו אל
ועשו סייגין לתורה לא עשו אלא כנגד

הסייגים שעשה אברהם בתחלה • גילוי
מלתא בעצמה הוא • הכן סוד גדול גילוי
לעינים וזהו סוד המזכחות שבנה אברהם
וסל מסעותיו ועניניו שעש מיני משמרתיו
סביב התורה באמת • ולפיכך אמרה תורה
עקב אשר שמע אברהם בקויו מצוה
חקותי ותורותי שני תורות תורה שבכתב
ותורה שבע"פ ושתיהן מתחילות ממקום
אברהם כלומר מן התפארות שהוא סוד
הגדולה והנבירה עד הצואר ומן הזרועו'
ולמטה השמירה צורך גדול • שזהו מקום
השרים החיצונים עד המלכות ולפיכך מגן
אברהם מגן דוד שניהם צריכין שמירה •
ועתה התבונן בכל מקום שתמצא
בתורה שמירה וענין אברהם
שנאמר וישמור את משמרתו וענין מה
שזכרנו למעלה כמה ענינים עמוקים
רמזים • ואחר שידעת זה התבונן כמה
ענינים רמזי' בפה שאמ' הכתוב ראשית
חכמה יראת יי' וכבר רמזנו לך שספירה
זו נקראת חכמה ונקראת יראה • כלומר
מקום הירא' כי המגיע לדעת קצת המעלה
ספירה זו כמה הוא צריך ליראה לפני השם
מרוב קלות האדם ושפלותו ופעלת השם
יתברך והיראה בשני דרכים יראה פנימי'
ויראה חיצונית • יראה חיצונית למטה
מן האהבה ויראה פנימית למעלה מן
האהבה ולפיכך יראה זו למעלה מהאהבה
ביצד יראה חיצונית היא סוד כל היראה'
מלעבור מצו' המלך לבלתי יענש ולבלתי
יהרג • ויתפש בכאמר המלך וישפט
בשפטים רעים זו היא יראה חיצונית •
אבל יראה פנימית היא כהני' האדם משני
מעלה הבורא יתברך ורוב התענוגים
ועושר וכבוד שהם בהיכלו ומזופנים
לעבדיו אותם שהוא חפץ בהם • ובהגיע
האדם לידעור מעלה זו יפחד ויבהל
ויאמר שמא אינני ראוי לעמוד בהיכל
מלך • כי לפי רוב מעלתו וגודל פחיתותו

אזו כתיב אשה יראת י'וד היא תתהלל
היא תתהלל ביראתי הכל רסו' והכל
על ידי חכנים ההגונים וספירה הזאת
נקרא

עדרן

כלום המקור הטובע מן הכתר
כי עדרן הוא לשון מקור וכהא
אמרינן בשרה אמנו אחרי שנפסק
המקור מדמיה ולא היתה ראויה לילד
וכשנתחדשה במקור הדמים אחרי בלותי
היתה לי ערנה כלומר מקור החיים
ומקור החלב כי החלב נמשך לאשה מן
הדמים ליודעים סתרי הכריאה ולפי
הסחשכרה והרצון הוגה סוד רותחלה
האצילות והשפע בבריאת הנקרא עדרן
כלומר מקור הזמשה מן הכתר ונקרא
מקור כמו שאדם רואה את המים היוצאי
מן המקור ואין אדם רואה את המקור
שטמנו תחילת המקור שהוא עמוק
עמוק וכהא אמרינן ונהר יוצא מעדן
יוצאים מן המקור ובלשון ערבי קורין
למקור מעדן וכן תחילת החמשבה
שהיא סוד הכספה ראשונה נמשך מן
הכתר הנקרא אס' לפיכך עמוק עמוק
מי ימצאנו וכתיב מים עמוקים עצה
כלב איש ואיש חכונות ידלנה

לפיכך

שוד המרכבת וייחד
השלם אני רומז
ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן ונהר
יוצא מעדן האמצעי הנמשך סהכתר
על ידו חכמה ובינה להשקות את הגן
מלכות עד כאן הייחוד אבל משם
יפרד והיה לארבעה ראשים ומכאן
ואילך סוד עולם הפירוד סוד ארבע מחנו
שכינה וההיכלות ושאר השרים
הממונים נפרדו כולם זה מזה אבל
והנהר היוצא מעדן להשקות את הגן זהו
סוד אד' יד הפארת מלכות סוד הייחוד
זהו סוד שלשה ספירות של שבת ויברך
אלדים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו
שערי צדק ינ א 13 x שבת

וחסרוננו ימצא כי עלות דבר יוציאנו
לחוץ מהיכלו ונמצא כל ימיו עומד
ביראה ודאגה לבל ימצאנו המלך טופ או
חסרון או ערות דבר ויוציאנו לחוץ כמו
שאמר הפסוק ולא יראה בך ערות דבר
ושב מאחרך ונמצא זה ירא ודואג כל
ימיו מרוב אהבתו ותבתו לידבק במלך
ולתיות ממשרתיו וזו היראה שהיא
למעלה מן האהבה ועל זה נאמר
באברהם כשרצה לשחוט את יצחק כי
עתה ידעתי כי ירא אלדים אתה וזו היא
היראה הפנימית כי המגיע למעלה זו הרי
גופו ואשרו ובניו ונכסיו אינו כדאי
למסרם על הכורא יתברך כמו שקנה
שוה מאה ככרי כסף והבכ פרוטה אחת
ולפיכך כי עתה ידעתי כי ירא אלדים
אתה וזו היא היראה הפנימית שעליה
ספר אברהם אבינו עליו השלום גופו
ואשתו ובניו ונכסיו ונאמר בו אברהם
אוהבי והנני רומז יראה למטה אהבה
למעלה היסנה יראה למעלה מסנו

ועתה

והנה הכל רסו בענין פעלת הספירות
התבונן במה שאמר הכתוב
וכתי אשרי איש ירא י'וד במצותיו חפץ
סוד זה הוא יראה הנקרא למעלה מן
האהבה וכן אשרי ירא י'וד ההולך
בדרכיו אמנם בעבור תהיה יראתו על
פניכם לנרתו חטאו וש פנימי וחיזוני
כרברים החכונן בעיקרים גדולי הדרים
גדולים תלוי בשערה אשרי מי שיחוננו
יד'וד יתברך עינים לראות ולהבין ועתה
התבונן סוד יראה פנימית וסוד יראה
חיזונית יראח פנימית סוד מעלות
המלך יתברך קיום מצות עשה יראה
חיזונית סוד השמירה מן הקליפור
החיזונית הנקראת עולה וטומאת מצות
לא תעשה

ודע

כי בהדבק סוד יראה זו כמלכות

ישבת מכל מלאכתו כי בו שבת בוראין סוד
המנוחה במ' לכות וכל הנעשה בעולם
על ידיו נעשה לפיכך עדין בוראין

והכתוב מביני ואמר ויטע יי אלקים גן
בעדן מקדס סוד עדין היוצא מהכתר רצון
מאין גבול מאין סוף והנ' הביני הוא סוד
הגהר היוצא מן ההכמה להשקית כנסת
ישראל כתיב ירויון מדשן ביריך ונהל
עדיניך תשקם נהל עדיניך ממש וכתיב
נהל יעלה על שפתו מזה ומזה כל עין
מאכל פרי לא ירעבו ועליהו לא יבול

לפיכך צריך הגן שמירה ויניחהו בגן
עדין לעבדה ולשמרה וזהו סוד שמירת
המקדש למטה והיודע סוד עדין יודע
סוד אצילו ושפע דרך המעלות והצינור
עדי הגיעים אל המלכות והספירה הזאת
נקראת

יש לפי שהספירה של פעלה
הימנה נקראת א'ין כלומר
א'ינה מושגת לפיכך נרמזת בקוצו של
א'וד אבל המתשבה שהיא סוד התפשטות
וחפץ הנקרא יש בסוד אות י'וד של שם
המיוחד

ודע כי יעקב א'ע' כשהגיע סוד
הסולם למעלות הידועים

בכנסת ישראל ובתפארת והנה יי נצב
עליו ויאמר הגיע להאציל עליו עמרה
מיני שפע מן החכמה והבינה לפי שהו'
סוד קו האמצעי וכשעלה למעלה מן
הכתפים ונתאחז בש'ז אילו הספירות
נתאחז בכ'ר אז התחיל לומר אכן יש יי
במקום הזה ואנכי לא ידעתי כי עד עתה
עד הכתפים היה עולה ועתה נר'אחז
בספירה הנקראת יש לפיכך וירא ויאמר
מה נורא המקום הזה ויירא ממש מקום
היראה ועל שמו נקרא נורא וסימן
נורא תהלות נורא עושה פלא גורא
תהלות ממש לפיכך עושה פלא מקום
הנפלאות הוא ספירה עליונות כתיב

אודך על כי נוראות נפלאים מעשיך
עושה נפלאות גדולו לבדן לעושה נפלאו'
לבדו והנני רוכז בעניין גדול זכר עשרה
לנפלאותיו הנזק והיום יי

דע כי בעש' יי הניסים והנפלאו'
במדבר שאלו והקור' ע' מסה
ומליכה ואמרו על ריב בני ישראל ועל
מסותם את יי לאמור' היש יי בקרבנו
אם א'ין רצו לעשות הכא כג' ספירות
הללו במקום שאין הבדל ופירוד כלל כי
א'ין הוא סוד הכתר י'ש הוא הסוד
והחכמה והבינה ועתה ותדע והאמן כי
הסוכ הגדול הנגזר למעלה לפעלה הוא
סוד ג' ספירות הללו שהם סוד ע' והסוכ
הנגזר לצדיקים נקרא עליות כמו

שבארנו במעלת ב'י נר' כי בכל מקום
שנוכר ב'י נה התבונן שהוא מחבר
לכתר ולחכמה וזהו העהב שנאמ' בו
מה רב טובך אשר צפנת ליראיך ליראיך
ממש נקרא יש שנאמר להנחיל
אוהבי יש ואוצרותיהם אמלא אוהבי
ממש כי במקום האהבה עליון להכמה
ולבינה שהוא סוד יש והתחלה היא
צפונה לאוהביך וליראיך והכל מבואר
כי במקום הנקרא יש הוא

ודע סוד התחלת המרכבה בסוד
דקורחמים לפיכך ואוצרותיהם אמלא
ואוצרות' היא אמלא וכתוב ידאת יי היא
אוצרו' וברעת החלים ימלא אמלא
הספירות הן סוד תפליין שבראש שמכות
הקדוש ברוך הוא שהוא תפארת' כהגיע
הדעת ובהתאחה הכתר בסוד החכמה
והבינה בסוד קו האמצעי העולה עד
למעלה כי כשעלה יעקב אבינו ע'ר
ור'תאחז בשתי אילו הספירות אז

כתו עליו והרכבתו על במותי והאכלתיך
נחלת יעקב אביך וזהו סוד הנה תפליין
ישראל של ראש' וסוד וראו כל עמי הארץ
כי שם יי נקרא עליך ויראו מפך כי
היראה

הקשה פרעה לשלחנו ויהרגו יד'ה יי' כל
 בכור בארץ מצרים וגומר זה ראש כל
 הממשלות שבשרי האומות שהוא בכור
 שלה לפיכך ויהרגו יי' כל בכור בארץ מצרים
 כי אברהם אבינו ע"ה ירד למצרים ומצרים
 ראש לכל ממשלות השרים מצרי שנייה
 לא לפיכך סוד מצרים הו' בכור שבאמו'
 למכה מצרים בכבוריהם' והכל מבח
 בכור עליון קדש לוי כל בכור סוד תורת
 בכורי מצרים' לפיכך ובכל אלקי מצרים
 אעשה שפטים' אני יי' ומי עשה באלקי
 מצרים הכינה שהיא למעלה הימנה'
 והיא שמוכה לה לפי' נזכרה יציאת מצרי'
 בתור' נ' פעמים כלו' ע"י בינה יצאו ממצרי'
 שיש לה נ' שערים ונפתחו לישראל ואז
 יצאו ממצרים שאלמלא נפתחו נ' שערי
 בינה אין יכולת לישראל לצאת ממצרים
 כתיב אלו לא הוציא הק' בה את אבותינו
 ממצרים הרי אנו ובני בנינו משועבדי'
 היינו לפרע' במצרים לפי ששרו של מצרי'
 הוא בכור ואין יכול לו אלא והבינה שיש
 למעלה הימנה בנ' שערים כי בבני תלויים
 כל חירו' וכל גאולה לפי שהל' מעל' מכל
 השרים ונקר' רחובו' בי סך הזרועו' ולמט'
 הם השרים והגליות לפיכך גלות מצרים
 תחילת הגליות ואברהם ירד למצרים
 והנה הבינה שיש לה נ' שערים כשנפת'
 נמצא הגאולה והחירות' והסוד הגדול'
 וספרת לך שבע שבתות שנים שבע ויבל
 היא שנת החמשי' שנה תהיה לבס' וכתוב
 בשנת היובל הוא חשבו איש אל אחוזתו
 אזי יוצאי' עבדים לחירו' לפי שאין במקו'
 הזה גלות ולא ש' ולא צר לפי גאול' תהי'
 לו וביובל יצא לפי פ' והיה כי ביא' שהיא
 שנייה לתפילי' ה' סוד הבינה וסוד היובל
 והחירות והגאולה לפי' כתוב בסוף הפרשה
 והיה לאות על ידך ולט' נפשות בין עיניך
 כי בחזק יד' יד ממש' הוציאנו יד' וד'
 ממצרי' והרי לך סוד גדו' מפור' כי במקו' הזה
 שערי צדק יג' כ' 13 II יבא

היל' אה והכינה הם שתי פרשיות של
 תפילין שבראש' והנני מבאר' בעזרת
 המלמד לאדם דעת' כתיב ועץ החיים
 בתוך הגן' החיים ממש החיים הם הבינה
 ומקורם החכמה והעץ שלום דעת' והו'
 התפארת' והו' סוד הקב"ה מניח תפילין
 ועתה תראה כמה היא מעלת מצר' תפילין'
 וכחם למטה או כמה הוא עניין ביטולה
 וכמה הוא עניין גדול' שאמר כל הרוצה
 לקבל עליו עול שמ' מלכות שלימה
 יפנה ויטול ידיו' ויניח תפילין' ויקרא
 קש' וראה נפלאות גדולות' לעץ כל ד'
 פרשיות שבתפילין שבראש' פרשיו'
 ראשון קדש לי כל בכור
פרשיות
 שנייה והיה כי יביאך
 שלישית שמע ישראל רביעית והיה אם
 שמעו' והנני מבאר לך כבר ידעת כי
 סוד הייחוד בשני מקומות יסוד הייחוד
 המלכות בתפארת על ידי סוד ייחוד
 התפארת בכח' ע' חכמה ובכמה' וכתוב
 ביום ההוא יהיה יי' אחד ושמו אחד
 בייחוד עליון ואחד בייחוד מלכות' וסוד
 תפילין שבראש' וד' פרשיות הם סודי החו'
 התפארת בכח' ע' חכמה ובכמה' כיצד'
פרשה ראשונה קדש לי כל בכור
 ממש החכמה הוא סוד
 הבכורה ראשית הכל' בראשית ברא'
 אלקים' וכתוב כי הוא ראשית אומי' או
 משפט הבכורה הרי מתאחד התפארת
 בכח' ע' חכמה פרשה קדש לי כל
 בכור':

פרשה שנייה והיה כי יביאך הוא
 סוד יציאת מצר' להילכותיה
 שנאמר והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר
 ואמרת אליו בחזק יד סוד חזק יד הוא
 בינה שממנה שואבת היד הוציאנו יד' וד'
 ממצרים מבית עבדים' עיני נפלאו' מבית
 עבדים מזרועות ולמטה הוא בית עבדים'
 ומצרים ראש הממשלות שבעבור' ויהי

יבא החזק ליד כי זה גבורות וזה גבורה
לפיכך כי בחזק יד' שאין יציאת
מצרים אלא בחזק יד' לפיכך זו היא
פרשה שנייה לתפילין. נמצאת למך
ששתי פרשיות ראשונות קדש לי כל
בכור' והיה כי יביאך זה סוד הכמה
ובינה

פרשה

שלישית שמע ישראל
ואהבת' זו מדת אהבה
מדתו של אברהם הספירה הנקראת
גדולה כתיב וכתבתם על מזוזת ביתך
ובשעריך' אלו הן נשערי בינה כי
צרי' לייחד עמהם גדולה וגבורה שיכנסו
מהם לטערי בינה לפיכך ובשעריך

פרשה

רביעית והיה אם שמוע'
סוד הגבורה כי כל הפרשה
הזאת מדברת על העונשין' השמרו לכם
וגומר' וחרה אף יד' הרי לך מבואר
ארבע פרשיות שבתפילין שהם סוד ייחוד
הכת' ר הכרזוב על ידי חכמה ובינה
בשתי פרשיות ראשונות בתפארת גדולה
וגבורה בשתי פרשיות אחרונות נמצאת
למד כי בתפילין שבראש מתאחד תפארת
בחכמה ובינה וגדולה וגבורה נעשרה
הכל עניין אחד :

והנה

התפארת שהוא קו האמצעי
מתאחד באלו פרשיות ארבע
שהן יד' בסוד הכתר שהוא קוצו של יוד
שהוא דבק בחכמה ונמצאו של שם
המיוחד מתאחד למעלה ונעשה כל שש
ספרות ואחד עולם אחד עניין אחד'
לפיכך הקדוש ברוך הוא מניח תפילין'
הקבה ממש' שהוא סוד התפארת'
הרי לך מבואר סוד תפילין שבראש'
והטעם שבהם והתועלת' וסוד הקדוש
ברוך הוא מניח רפילין שהתפילין
שבראש הם סוד ייחוד העליון' אמנם
רפילין של יד' היא סוד ייחוד מלכות
בתפארת' לפיכך והיה לאות על ידכה

עם יד' כי ביארנו לך כי נבחרה שהיא
סוד יד' נשלמה הפרשיות שבתפילין
והם סודו ספירות' הד' מן הפרשיות סוד
ד' ספירות מתאחדות בתפארת שהוא סוד
ובכתר עליון על ידי פרשיות' ונמצא
מתאחד בשלושה אותיות יהו כשמגיעות
הספירות ליד שהוא סוד הגבורה' שהוא
סוד פרשה ד' והנה משיבת מכולם
אח' זה כיך שהוא בסוד יהו' וצריך
לסמוך האחרונה ליד לפיכך והיה לאות
על ידכה סמוכים לעד לעולם' נמצא
מלכות שהוא סוד האחרונה של שם
סמוכים ליד שהוא סוף ד' פרשני הנאחזות
בתפארת ונקשרות בהם על ידי קשר של
יד בצורת הקשר של הפילין של יד הדומה
בצורת יוד שהוא סוד יוד קטנה הנקראת
יסוד כי יוד גדולה חכמה עליונה יוד'
קטנה יסוד' לפיכך ברית מילה הוא
סוד גילוי אות יוד' נמצאת המלכות
נקשרת בתפארת עי' הגבורה הנקראת יד'
שהיא סוף פרשיות לפיכך נסמכת מלכות
ליד' בסוף והיה לאות על ידכה' לאות
ממש וסוף אות ברית קדש הוא יסוד הוא
סוד קשר של תפילין של יד בצורת יוד'
לפיכך תמצא תפילין של יד בשמאל'

שאוהזת את המלכות עמה נמצא השם
המיוחד מתאחד בשני מוני יחוד' בעניין
תפילין לפיכך נקראו תפילין של ראש
קדושה חמורה' ותפילין של יד קדושה
קלה כל דבר במקומה' והנני מבאר יותר
כי התפילין כשהם כרשותו של
אדם ראו להניח שתיהן כדי
לייחד מלכות בתפארת וייחוד תפארת
ככתר ואם אין ברשות אדם אלא תפילין
אחת מניח אותה אף על פי שאינה מיוחדת
לגמרי מיוחד אותה בספירות הסמוכות
לאותה תפילין שמתחת' והכך עוד
כל זמן שמניח מניח של יד תחילה כי כן
סדר העולמו' והייחוד אבל כשחולץ חולץ
של

דע

ענה

צריך להאריך במלא
אחד עד שיקשו

המלכות ב'סוד שהיא קוצו של יו' .
שהיא התפארת ומתפארת לב'נה שהיא
סוד יל' ומכונה לה'כמה וס'חכמה כ'תור
שהיא קוצו של יו' . שהיא א'ין ס'וף
נמצא הקורא פסוק אחד בק'ש' מיוחד
הספירות מלמעלה למטה ומטה למעלה
וכן ענין הקדושה בכל מקום שתמצא
קדוש הוא סוד היכלות הטהרה והיחוד
טהורה הוא להתרחק מכות החיצונים
ונמצאת הקדושה תוספת אצילות מן
הכ'ת' שהוא מקום הקדוש ולפי שהרבו
בן הוא נאמר בניר קדוש יהיה גדול פרע
שער ראשו נאמר בקרח קרח הוא טהור
הוא . והקדוש סוד למד והטהרה
סוד מ'ס זה סוד אצילות . וזה סוד הפסק
לפיכך קדושה ככהנים טהרה בלוי' .
שנאמר את אהרן ואת בניו תקדו' וקדשת
אותם . וכה תעשה להם לטהרם כו'
והעבירו תער על כל בשרם ובעצ' השמי'
לטהר . בטהרו את המזבח טהור יאמר
ואחר שרמזנו זה :

דע

כי הקדושה היא סוד רמז
המשבת אצילות פן ה
הכ'ת' וסוד קדוש קדוש סוד הוא
אצל אות קדושה משלש ספירו' עליונות
לאמצעי' ומאמצעי' לאחרונות . מן
האחרונות מתאחד כל קדושה במלכות
והנני מבאר . קדוש קדוש קדוש הן סוד
גדולה גבורה תפארת . מקבלת אצילות
שפע הקדושה מן הכ'ת' והח'כמה וה'כינה
ומהם לנצח הוד יסוד כתי' אתרו' י' צבאו'
ומהם למי' כ'ית כתיב מלא כל האר' כבודו
הרי לך סוד הייחוד והקדוש כיצ' מתאחדים
בעשר ספירות ומה שתרא' הקדוש שאמ'
ישעי' שנ' וארא' את י' יושב על כסא רם
ונישא אל יעלה בדעתך שאין כתיב אלא
אדני את אד'ני צבאות ראו עיני ע' והכס'
וזר

של רא'תחלה כי זהו סדר הנכון שאמלא
אין המלכות מתוקנת לא יופיע הכ'ת' ע'
הכינה להשפיע אצילו' בתפארת וכמו כן
סוד בנתים עבירה היא' . ונרנן ספיר'
אלוף' . והעיקר שלא לשוח ולרבר משע'
שכירך ברכה ראשונה . כדי שיתאחדו
יחוד שלם כאחד :

אמנם

ש'ין של ג' ראשין רמז
להתאחד יחוד ספירות
עליונות בתפארת' . בסוד יהו בסוד
תפילין של ראש' . ש'ין של ד' ראשים
סוד תפילין של יד' בקשר ה' אחרונה
שהוא סוד מלכות בקשר עם יהו ונעשה
השם כולו אחד' . בסד השם אחד' .
ענה התבונן כיצד המלכות נקשר' בראש
ונקראת עט'ה מתאחדת עם הכ'ת' בסוד
של ג' ראשין' . וסוד ש'ין של ד' ראשים
לפיכך ש'ין של ד' ראשים הלכה למשה
מסיני' . ואחר כך שביארנו זה' תבין
כמה הוא נח של מצות תפילי' של ראשין
ושל יד' בתפילין כתיב י' עליהם וחיזוהו
סוד הקב' הוא מניח תפילין והכל רמז
בתלמוד :

והנני

מבאר כיצד ייחוד כריבורה
כתיב י' אלקינו י' אחד סוד
הייחוד של שם כד' איתיות כמו ר'וא
אומר השם ראשון רמז לאות ראשונה
של שם שהיא י'וד הכולל סוד הכ'ת' ה
העליון והחכמה בסוד אות קוצו של יוד
ו'וד עצמה' . אלקינו סוד הכינה שהיא
סוד אות נ' ראשונה של שם י'וד סוד
התפארת שהוא סוד אותו של שם שהיא
אות ג' אחד הוא סוד הייחוד אורת י'וד
אחרונה של שם סוד מלכות' . וכשהוא
מאריך כאחד צריך להאריך עד שתעלה
המחשבה למקו' שהתחיל מתחילה כיצד
מתחילת התחיל מקוצו של י'וד לח'כמה
לב'נה ולתפארת עד שיגיע למלכות
כסוד אחד :

והיו מקום הקדושה * לפיכך שרפים
 עומדים ממעל לו סביב הים וד עומדים
 שרפים שש כנפים לאחד * כי למעלה
 מן הזרועות אין מלאך ולא שרף ולא שר
 אלא כל מקום שתמצא כעניין זה הוא
 למעלה מיסוד ומרכות * ככתוב ראיתי
 את ידו יושב על כסאו וכל צנא השמים
 עומדים עליו מימינו ומשמאלו עליו הוא
 למעלה מיסוד ומלכות * אלו הן שבעים

השם

העשירי לפירות הוא
 השם הנקרא

אהיה והוא השם
 המור על הספיר * הנקרא אין
 שהיא כתר שנודעת היא לעצמה ואין
 מושגת זולתה * והוא שוקן ארץ והנה
 הספיר הזאת היא עולם הרחמי הנמרות
 שאין עמהם תרעובות דין בעולם * אלא
 כולו רחמים גמורים כמו שנבאר בעזה *

תדע

כששלח השם יתברך משה
 רבינו עליו השלום אל מצרים
 אמר לפניו רבנו של עולת באיזה
 מדה אתה שולחני אם במידת הדין או
 במדת הרחמים * וכהא אמרינן ואמר
 לי מ' שמו מה אמר עליהם * אל במדת
 הרחמים אני שולחך והנני מבאר

תדע

כי יש שם שנקרא מדת הדין
 גמורה הוא שם אלדים * ויש
 שם שנקרא רחמים והוא ידו יתברך אבל
 יש בו קצת תרעובות דין לפי ששם ידו
 יתברך הוא סוד התפארת והוא קו האמצעי
 והוא כלול ברחמים ובדין כמו שידעת
 כבר * ואמר לו משה רבינו עליו השלום
 רבון העולמים אם תשלחני במדת הדין
 למצרים אינם יוצאים משם לעולם ואצל
 במדת הדין גמור * אלא אפילו במדת
 ידו יתברך שהוא כלול ברחמים ובדין
 אין ישראל יוצאים משם לפי שישראל

שלים שמקיפים את התפארת * ובאותו
 מקום הוא מקום הדין של סנהדרין גדולה
 כדאמר לעיל אבל במקומות שתמצא
 כתוב על ידו סתם זו למעלה מן התפארת
 כמו ותחלל הנר על ידו דהשך על
 ידו יהבך * וכיצא בזה ועקה ראוי
 לנו שנעמוד במקום זה להכנס לספירה
 עשירית *
 והשם יתברך יורינו האמת :

היו שקועין בעבודה זרה במצרים לפיכך
 לא היו ראויין ליגאל לא מעט ולא הרבה *
 כמו שנתבאר ביהזקל ביום בחרי בישראל
 ואשא ידי לזרע בית יעקב * ואודיע להם
 בארץ מצרים כי ביום ההוא נשאתי ידי
 להם להוציאם מארץ מצרים אל ארץ
 אשר תרתי להם זבת חלב ודבש * ואמרת
 להם איש שיקוצי עיניה השליכו ובגלולי
 מצרים אל תטמאו * וימרו בני ולא אבו
 שמעו לי איש שיקוצי עיניה לא השליכו
 ובתיב לשפוך חמתי עליהם לכלות אפי
 בהם בארץ מצרים * ואעש למען שמי
 לבלתי הקל עיני הגוים אשר הטו בחוכם
 ואוציאם מארץ מצרים הרי לך שלא היו
 ראויין ליגאל * אפילו על ידי השם יתברך
 שהוא מדת הרחמים הכלול בדין * באותו
 שעה אמר לו הקדוש ברוך הוא מצד
 מדה שהיא כלולה מעט או הרבה אינם
 ראויין ליגאל * אבל הן נגלים כמד שכולם
 רחמים גמורים שהוא סוד הכתר שהוא
 עולם הרחמים * והוא ארץ שאין בו דין
 לא מעט ולא הרבה * והסוד ואעש למען
 שמי משם * זהו השכינה שהיתה עמהם
 בגלות * שירדה עם יעקב אבינו עליו
 השלום שנאמר אנכי ארד עמך מצרימה
 ואנכי אעלה עמך גם עלה * כי יעקבו אה
 שלא היו בנו ראויין ליגאל * לפיכך ירדה
 שכינה עמהם ובה השם יתברך להוציא

ישראל ממצרים והטעם לפי שהבינה נקשרת בכל חר שהיא עולם הדומים והכל תר בעצמה הוציאם ממצרים על ידי הבינה והכפירה הזאת נקראת **הוא** והטעם לפי שאין בכל הנמצאין כולן מי שיגיע לבתר עליון

לפי שאין הדבר מושג לנמצא זולתו לפיכך נקרא אה"ד לעצם אמיתותו הוא כושג ולא לזולתו והנה הבינה שהיא ספירה שלישית לא הגיע משה רבינו עליו השלום לדיעות אמיתות ק' זולתו והנה נקרא אין מטעם זה ועל ענין הנהגתו שישנו על אמיתות ועל ענין הנהגתו בעולם או ענין הפצו בבריאותו או לדעת מה טעם דבר זה כד או בדבר זה כד וזה לך בזה המעט שרמזתי לך זמן שמואל הקדושים אם תזכרו עדיין תשמע ממני בעזרת השם יתברך והשי' למען רחמי וחסדיו הוא יפתח לבנו בתורתו ויזכנו לזמן שכתוב בו כי מלאכה הארץ דיערה את יד' וד כמים לים מכסים : סליק

בעזרת דשמיא הידוע סודות

רגזי וריזי זה יזכנו

בעלמ' דחמיא

דעלים

עלמיא

אמן

כך יהי רצון :

את השכינה יצאו ישראל השריון עמה וזהו ואעש' למען שמי' זו היא השכינה וכבר ביארנו שהיא נקרא

שם

וזהו סוד הארון ענין שנאמר וקעשה לנו שם לפיכך אמר השם יתברך למשה אדיר אשר אדיר אני השם העליון שאינו מושג ונודע לזולתו אך יד' לך אמור להם שוב אד' יד' שלחני אליכם וסוד שנאמר וחנותי את אשר אחזן אף על פי שאינם ראויים וכל זה מן הטעם שנשבע לאברהם בין הבריתם שנאמר אשר כרת את אברהם ושבועתו ליצחק ויעמידהו ליעקב לחק שאמר לו אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלה גם עלה מהו גם עלה כלומר בבואי להוציא שכינה ממצרים אוציא את בניך עמה והטעם שהשכינה גולה עם ישראל בכל מקום וזהו סוד שנאמר אני יד' וד בעתה אחישנה ומת שאמר זכו אחישנה לא זכו בעתה שבא להוציא שכינה וימשכו ישראל עם השכינה שהם נאחזים בה אפילו בטומאתם שנאמר השוכן אתם בתוך טומאתם וזו היא ענין יציאת מצרים ואעש' למען שמי' ממש וזהו שאמר הכתוב כלו הפך לכן טחור הוא

כבר

ביארנו לך שהשכינה הוא סוד הגאולה והחירות שהוציא

גשלים הספר שערי צדק השבח והתודה לאל אשר כל יצר' ומפילים אנהנו החנתינו לבל קורא בו כי מצא באחד מקרבנו או טעות או יתור או חסור לשון אל יאשמנו אבל ראוי לדון אותנו לכף זכות על כל העמל אשר הוגענו בו כאשר היו לפנינו כמה וכמה העתקות ולא ראי זה כראי זה במקום שזה חסר זה גלה בשזה קם זה נופל ונאנחנו מלאנו החובה והוגהנו איתנו כפי מעוט שכלינו וכפי מן השמים השפיעו עלינו יאות להרדפת והמשכת

הלשוני לכן ראוי שישבח אותנו על כונתנו הרצויה

ברוך יי' אלהי ישראל הללויה ותשלם כל

המלאכה פה ר' יוא דטר' ינט שנת

שכ"א לפק טו אלול

דף ב"ט לפעלה העגנו עסקי בעזרת ה' ס"ה סתק סוד ק"ב ב' ג' ט

למעלה

ממטה

לוח סימני התחלות הספירות

בשערי צדק

א	ה	הקרא ארנ	מלכות	הספירה הראשונה
טו	ו	נקרא אל הי	יסוד	הספירה השנייה
כב	ז	נקרא אלקים צבאות	הוד	הספירה השלישית
כו	ח	נקרא ידוד צבאות	נצח	הספירה הרביעית
כז	ט	נקרא ידוה	הפארת	הספירה החמישית
לה	י	נקרא אלקים	גבורה	הספירה הששית
לח	יא	נקרא אל	חסד	הספירה השביעית
ס	יב	נקרא ידוה ארנ	בינה	הספירה השמינית
סז	יג	נקרא יה	חכמה	הספירה התשיעית
כב	יד	נקרא אלה	כתר	הספירה העשירית

כתר

חכמה

בינה

חסד

גבורה

תפארת

נצח

הוד

יסוד

מלכות

ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים